
RELACIONS DE SOLIDARITAT ENTRE L'OBERTURA DE VOCALS MITJANES TÒNIQUES, LA REDUCCIÓ VOCÀLICA I L'ELISIÓ DE RÒTICA FINAL EN MANLLEUS

Treball de Final de Màster

Màster d'Estudis Avançats de Llengua i Literatura Catalanes

Roser Ossorio Puyuelo

Tutora: Clàudia Pons-Moll

Curs acadèmic 2018-2019

Universitat Autònoma de Barcelona

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

RELACIONS DE SOLIDARITAT ENTRE L'OBERTURA DE VOCALS MITJANES TÒNIQUES, LA REDUCCIÓ VOCÀLICA I L'ELISIÓ DE RÒTICA FINAL EN MANLLEUS

Resum: El present treball analitza des d'un punt de vista experimental aquelles situacions en què en un mateix manlleu hi ha dues estructures fonològiques susceptibles d'experimentar, respectivament, dos processos fonològics. De manera específica, s'hi analitzen les relacions de solidaritat entre processos fonològics que poden establir-se en un mateix manlleu, i més concretament les relacions d'implicació entre la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes, per una banda, i entre la reducció vocàlica i l'elisió de ròtica final, per l'altra. També s'han analitzat mots esdrúixols susceptibles d'aplicar la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes. El treball té com a base un test de producció i un test de judicis de naturalitat realitzat a 30 catalonoparlants joves de Manresa d'entre 18 i 25 anys. Els dos tests duts a terme demostren que el patró més comú entre els joves enquestats és aquell amb manca d'aplicació dels processos en qüestió, seguit del patró amb aplicació de tots dos processos, per bé que és possible trobar manlleus que es desmarquen d'aquestes tendències generals.

Paraules clau: fonologia, manlleus, nativitzacions, fonologia experimental, solidaritat entre fenòmens

Taula de continguts

1. Introducció.....	4
2. Estat de la qüestió.....	5
3. Objectius i hipòtesis	10
4. Metodologia	11
4.1. Test de producció	13
4.2. Test de percepció.....	14
5. Descripció i discussió dels resultats	15
5.1 Tests de producció.....	15
5.1.1. Context amb les dues vocals mitjanes anteriors	15
5.1.2. Context amb una vocal mitjana anterior en posició tònica i una vocal mitjana posterior en posició àtona.....	18
5.1.3. Context amb una vocal mitjana posterior en posició tònica i una vocal mitjana anterior en posició àtona	21
5.1.4. Context amb una vocal mitjana posterior en posició tònica i una vocal mitjana posterior en posició àtona.....	24
5.1.4. Context amb reducció vocàlica i elisió de ròtica final	26
5.1.4. Context de mots esdrúixols	27
5.1.4. Context dels distractors	28
5.2 Judicis de naturalitat	28
5.2.1. Context amb les dues vocals mitjanes anteriors	29
5.2.2. Context amb una vocal mitjana anterior en posició tònica i una vocal mitjana posterior en posició àtona.....	31
5.2.3. Context amb una vocal mitjana posterior en posició tònica i una vocal mitjana anterior en posició àtona	34
5.2.4. Context amb dues vocals mitjanes posteriors.....	36
5.2.5. Context de reducció vocàlica i elisió de ròtica final.....	39
5.2.6. Mots esdrúixols	39
5.2.7. Distractors	40
6. Interpretació dels resultats.....	41
7. Conclusions	43
Bibliografia	45
Annexos	47

AGRAÏMENTS

M'agradaria agrair a la tutora del present estudi la possibilitat de realitzar-lo, ja que he pogut aprendre molt d'ella, així com de la mateixa elaboració del treball. També he d'agrar a l'Eulàlia Bonet, professora de la UAB, que m'introduís en l'intrigant món de la fonologia i que sempre es mostrés disposada a ajudar-me i a permetre'm seguir aprenent a través de l'assistència a seminaris. En el vessant personal, estic molt agraïda al Bru Bonvehí, per haver-me recolzat en tot moment, sobretot en els moments d'angoixa per arribar als terminis establerts, per la seva implicació en aquest treball en la gravació dels àudios i la seva difusió per cercar participants. També als meus pares, per haver-me donat suport amb la voluntat que em continués formant, però sobretot per tots els llibres especialitzats de fonètica i fonologia que han posat a les meves mans.

1. Introducció

Com es pot deduir del títol, el tema d'aquest treball és la fonologia dels manlleus. No ha estat fins aquest curs acadèmic 2018-2019 que, en les classes impartides per Clàudia Pons-Moll al Bloc 4. Fenòmens d'anàlisi fonològica del català, de l'assignatura Llengua Catalana: anàlisi, codificació, comunicació i aprenentatge, del Màster d'Estudis Avançats de Llengua i Literatura Catalanes (UAB-UB), m'he adonat de la importància que té observar el comportament fonològic dels manlleus: el comportament fonològic dels manlleus pot ser un indicador de la productivitat efectiva dels processos fonològics que caracteritzen una llengua determinada, ja que n'hi ha alguns que hi operen de forma "sistemàtica" i d'altres que no. D'altra banda, el fet que en un mateix manlleu hi pugui operar més d'un procés i que de vegades se n'apliqui un i no l'altre, juntament amb la possibilitat que es duguin a terme tots dos o cap, fenomen al qual ens referim com a "relacions de solidaritat entre processos" (veg. Pons-Moll *et al.* 2019, en premsa), també pot ajudar a determinar la productivitat dels processos en escrutini. Aquesta lectura dinàmica de la fonologia en relació amb les paraules noves que adoptem d'altres llengües m'ha resultat un tema fascinant.

Per tal d'analitzar les relacions de solidaritat entre fenòmens en manlleus, vaig dissenyar un test de producció i un altre de percepció, basant-me en els treballs previs de Pons-Moll *et al.* (2019, en premsa). Els processos en concurrència escollits van ser la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes (ja analitzada, tot i que de forma menys detallada, en treballs anteriors, com ara els de Pons-Moll 2019, en premsa) i en un conjunt de mots esdrúixols (veg. Mascaró 2008, 2011), i la relació entre la reducció vocàlica i l'elisió de la ròtica final, no estudiada fins ara. Els resultats obtinguts ens haurien de permetre determinar el tipus de relació que hi ha entre els processos esmentats en un mateix manlleu i intentar comprendre la diferència d'aplicació en mots nadius i en mots manllevats.

L'estructura del treball és la següent: en el §2 es presenta l'estat de la qüestió, amb una revisió de la bibliografia prèvia, amb la finalitat de contextualitzar la recerca actual. En el §3 es detallen la hipòtesi i els objectius del treball. La metodologia seguida per assolir els propòsits establerts s'explica en el §4. Seguidament, en el §5 es detallen i discuteixen els resultats obtinguts. En el §6 s'ofereix una interpretació dels resultats i, finalment, en el §7 es recullen les aportacions més rellevants del treball.

2. Estat de la qüestió

Els processos que s'estudien en el treball generalment actuen en el lèxic nadiu i tendeixen a no fer-ho en els manlleus. El primer procés que es té en compte és la reducció vocàlica, la qual implica, en català central, un canvi de timbre sistemàtic de les vocals /a/, /ɛ/ i /e/, que esdevenen [ə] en posició àtona, i de les vocals /ɔ/ i /o/, que conflueixen en [u], també en posició àtona. Les vocals /i/ i /u/ es mantenen inalterades en posició àtona. D'aquesta manera, en posició tònica es diferencien set vocals (/a/, /ɛ/, /e/, /ɔ/, /o/, /u/ i /i/), mentre que en posició àtona, només tres ([ə], [u] i [i]). A (1a) es poden observar alternances que exemplifiquen aquest procés en el lèxic nadiu i a (1b), casos en què el procés no opera en manlleus, ja que és possible trobar-hi [o] i [e] en posició àtona.

(1) Procés de reducció vocàlica:

a. Paraules natives	b. Paraules manllevades
<i>t[ɛ]rra – t[ə]rrestre</i>	<i>Cutr[e]</i>
<i>p[ɔ]rta – p[u]rter</i>	<i>Màst[e]r</i>
<i>t[ó]s- t[u]ssut</i>	<i>Hípst[e]r</i>
<i>esf[é]ra – esf[ə]reta</i>	<i>Twitt[e]r</i>
	<i>Pest[o]</i>
	<i>Cron[o]</i>
	<i>C[o]llage</i>
	<i>Jud[o]</i>
	<i>Tac[o]</i>

Tot i que aquest procés s'aplica de forma general, té un gran nombre de casos particulars que en la bibliografia (veg. Bonet & Lloret 1998; Mascaró 2002, 2008) tendeixen a agrupar-se en tres grups: morfològics, contextuais i lèxics. Els primers fan referència a aquells casos en què la reducció vocàlica no opera en el primer element d'un mot prefixat, d'un mot compost o d'un adverbí acabat en *-ment*, hi hagi o no un accent secundari (s[e]mic[é]ntre], pr[e]cl[á]r; tr[e]ncac[ó]ques; f[á]cilm[e]nt, fid[é]lm[e]nt). El casos contextuais són aquells en què no hi ha reducció vocàlica per evitar una seqüència de vocals idèntiques o massa semblants (r[eá]l, r[ea]lització; t[ea]tre). Els casos lèxics, que són els que estan més relacionats amb el tipus de fenomen que s'analitza en aquest treball,

remeten, entre d'altres, a mots d'origen culte (*class*[e], *bas*[e]), a noms propis (*Balm*[e]s, *Os*l[o]), a manlleus (*bàsqu*[e]t, *clàx*[o]n), a sigles (*ONC*[e], *RENF*[e]), a formes truncades (*cin*[e], *mot*[o]), etc.

Cal tenir en compte que Bonet & Lloret (1998) divideixen la regla de reducció vocàlica en tres processos interns diferenciats: *a*) la reducció vocàlica menor, la qual explica que les vocals mitjanes no contrastin en grau d'obertura en posició inaccentuada; *b*) la reducció vocàlica major, que implica el canvi de timbre de les vocals mitjanes tancades /e/ i /o/ a [ə] i [u], respectivament, i que s'aplica després de la reducció vocàlica menor; *c*) la reducció vocàlica de la vocal baixa, que implica que /a/ esdevingui [ə]. La segona de les regles estaria condicionada pel filtre *[əa] per tal d'explicar les excepcions contextuais anteriors. A més a més, s'ha de tenir present la variació en l'aplicació de la reducció vocàlica major en els dialectes catalans, a diferència de la reducció vocàlica menor, que opera en totes les varietats dialectals.

En aquest treball també són objecte d'anàlisi casos que presenten el context necessari per a l'aplicació de l'elisió de ròtica final en posició posttònica. Aquest procés implica l'elisió de la consonant *r* en posició final de mot o seguida de la -s del plural en les paraules agudes (veg. Bibiloni 2002/2008 i Bonet & Lloret 1998). A (2) podem veure alguns exemples de l'aplicació d'aquests processos extrets de Bonet & Lloret (1998). Es tracta d'un procés que, com la reducció vocàlica, també té un bon nombre d'excepcions (*mar* [már], *motor* [mutór], *tenor* [tənór]) i que, com és sabut, no opera en totes les varietats dialectals del català.

(2) Procés d'elisió de /r/ final

[purúc] ~ [pó] ~ [pós]

[pəpəréə] ~ [pəpé] ~ [pəpés]

Respecte a l'obertura de vocals mitjanes, que també és objecte d'anàlisi en aquest estudi, Mascaró (2011) argumenta que la distribució de les vocals mitjanes deriva de factors categòrics (elements consonàntics posteriors a la vocal *e*, sufixos preaccentuats, vocoide [i], [j] posterior i metafoia per [e] i [o] àtones) i de factors tendencials (efectes analògics i afavoriment de les variants obertes). D'aquesta manera, segons Mascaró, la vocal mitjana oberta és la producció majoritària en les noves incorporacions lèxiques: en el català central es produeixen els mots aguts amb la vocal mitjana anterior tancada, mentre que la posterior tendeix a la seva realització oberta, i en els mots plans i els esdrúixols

predomina la realització oberta de les vocals mitjanes. En resum, la tendència de la producció de la vocal mitjana tònica és la realització oberta. A banda d'aquesta distribució s'han de tenir en compte els factors metafònics, o harmonia vocàlica, ja que, en els mots plans, quan la vocal posttònica és una *e* o una *o* no reduïdes i la tònica és una vocal mitjana, aquesta es realitza de forma tancada, com es pot veure a (3).

- (3) Efectes metafònics produïts per la no reducció de la vocal mitjana tancada posttònica (Mascaró 2011):

<i>herpes</i> [érpes]	<i>UEFA</i> [wéfə]
<i>opos</i> [ópos]	<i>puesto</i> [pwéstu]
<i>porno</i> [pórno]	<i>pelu</i> [pélu]

Mascaró (2011), així com Bonet *et al.* (2007), prediuen que els efectes d'harmonia vocàlica només es produeix en els mots plans, no en els aguts o els esdrúixols, com es pot comprovar a (4).

- (4) Mots aguts i esdrúixols sense efecte metafònic:

<i>Everest</i> [eβerést]	<i>còlera</i> [kólerə]
<i>vedet</i> [βeðet]	<i>èpsilon</i> [épsilon]

Aquest procés d'harmonia vocàlica provoca que el sistema vocàlic àton dels manlleus no sigui el mateix, sinó més extens, que el sistema vocàlic del lèxic nadiu (5), el qual es regeix per la tendència a tenir vocals mínimament sonants en posició àtona (cf. l'escala de prominència vocàlica: $a > \epsilon, \text{ɔ} > e, o > i, u > \text{ə}$).

- (5) Sistema vocàlic àton tradicional i sistema vocàlic àton estès del català central (Bonet *et al.* 2007):

Sistema vocàlic àton tradicional

i	u
ə	

Sistema vocàlic àton estès

i	u
e	o
ə	

En la fonologia dels manlleus, per tant, s'aplica el tret $\pm\text{ATR}$ per passar del sistema vocàlic tònic a l'àton estès, de manera que només les vocals menys prominents apareixen en la posició desaccentuada. La vocal baixa /a/ esdevé vocal neutra [ə] de la mateixa manera que en el sistema vocàlic tradicional, però les vocals mitjanes *e* i *o* no passen a [ə] i [u]

com en el sistema tradicional del català central, sinó que esdevenen [-ATR] perquè és la forma menys sonant i, per tant, menys marcada de la vocal (veg. Cabré 2009b). En els treballs de Cabré (2009a,b) s'indica que hi ha d'haver una restricció que impedeixi l'obertura de vocals i faci prevaldre la seva forma amb el tret [-ATR] en els manlleus, tant en la posició tònica com en l'àtona. Aquest tipus de restriccions excepcionals de blocatge que deriven de la fidelitat, que són esmentades per Pater (2004 dins Cabré 2009b), impliquen que un procés general de la llengua és bloquejat en paraules específiques, com és el cas de la no aplicació de la reducció vocàlica o de l'obertura de vocals mitjanes.

Aquest sistema vocàlic *estès* s'empra també en expressions llatines (*sin[e] di[e]*), compostos i termes tècnics d'origen clàssic (*p[o]lític[o]-social*), certs noms propis catalans (*S[o]là*), acrònims (*UNESC[o]*), alguns truncats (*prof[e]*) i noms propis i comuns presos d'altres llengües (*s[o]pran[o]*, *B[o]d[e]laire*). Cal tenir en compte, però, la variació de les produccions esmentades.

Cabré (2009a,b) també indica que l'harmonia vocàlica es produeix en les adaptacions dels manlleus, però adverteix que l'adaptació de les vocals és molt irregular, tant en posició tònica com en àtona, i que la realització final depèn del manlleu en qüestió. Així doncs, considera que hi ha paraules, com *rèquiem*, *rècord* o *Nobel*, en què pot no operar la reducció vocàlica, però que es realitzen amb una vocal mitjana tònica oberta, contravenint la tendència comentada. Tot i que reconeix aquestes produccions com a majoritàries, també admet les produccions tancades com una possibilitat que depèn dels parlants i de les característiques dialectals.

Una altra manera d'aproximar-se a aquests patrons, que es desmarca de l'harmonia vocàlica i que té més abast per tal com engloba altres tipus de relacions més enllà de les que es poden establir entre vocals mitjanes tòniques i àtones, és des de les “relacions de solidaritat entre processos”; és a dir, considerant la possibilitat que la no aplicació d'un procés impliqui la no aplicació d'un altre procés dins d'un mateix manlleu o, inversament, que l'aplicació d'un procés impliqui l'aplicació d'un altre procés (veg. Pons-Moll 2012 / 2015; Pons-Moll *et al.* 2019, en premsa). En els treballs de Pons-Moll *et al.* (2019, en premsa), en què s'analitzen la interacció entre la reducció vocàlica i l'elisió de la *-n* posttònica final, i la interacció entre la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes a partir d'un experiment de producció i d'un experiment de percepció, es demostra que en parlants joves del català central de l'àrea de Barcelona, la producció més freqüent és la no aplicació de l'obertura de vocals i de la reducció vocàlica, seguida de prop de

l'aplicació de tots dos processos, i que els patrons mixtos, amb aplicació d'un procés i no de l'altre, tendeixen a evitar-se, per bé que el patró amb manca d'obertura de la vocal mitjana tònica i aplicació de la reducció vocàlica es considera més acceptable que el patró amb l'aplicació d'obertura de vocals mitjanes i manca d'aplicació de la reducció vocàlica.

Des d'un punt de vista formal, la distinció entre l'aplicació de diferents processos en funció del grau de nativització dels manlleus s'ha explicat a través de la postulació de diferents estrats en el lèxic (veg., per exemple, Itô & Mester 1999, i Cabré 2009, per al català). En l'estrat nuclear, hi quedarien recollits els manlleus que estan totalment assimilats; en l'estadi intermedi, els manlleus que estan parcialment assimilats, i en l'estrat perifèric, els manlleus que no s'han assimilats. El lèxic que resta a l'estrat nuclear presenta més restriccions que no pas el que resta a la perifèria, que viola moltes de les restriccions del nucli. En aquest sentit, Itô & Mester (1999:65 dins Cabré 2009b) apunten que, *“moving outwards from the core, we encounter items that violate more and more constraints until we encounter, at the periphery, item fulfilling only a small subset of the constraints. These constraints are truly fundamental in the sense that they define the basic syllable canons and other central aspects of the language”*. Així doncs, entendríem que la reducció vocàlica no és un procés central de la llengua, mentre que la inserció d'epèntesi inicial sí que ho és, ja que el primer dels processos no s'aplica de forma sistemàtica als manlleus, com sí que ho fa el segon.

Una perspectiva més recent és la de Hsu & Jesney (2019), aplicada al català per Pons-Moll *et al.* (2019, en premsa), que també recull la divisió en estrats en el marc de la gramàtica harmònica i que, a diferència del model d'Itô & Mester (1999), és capaç d'explicar relacions asimètriques entre aplicació de processos; és a dir, aquelles situacions en què la combinació de l'aplicació d'un procés i la subaplicació d'un altre és possible, però en què, en canvi, la combinació inversa no ho és. Aquestes propostes, emmarcades en la gramàtica harmònica, expliquen les diferències entre estrats per mitjà de l'escalament del valor de les restriccions de fidelitat des de l'estrat nuclear fins a l'estrat perifèric: en l'estrat nuclear, el pes de les restriccions de marcatge supera en bloc el de les de fidelitat, i això explica els patrons nativitzats; en l'estrat intermedi, l'escalament és suficient per provocar que una determinada restricció de fidelitat superi una determinada restricció de marcatge però no per provocar que ocorri el mateix amb l'altre parell de restriccions de fidelitat i de marcatge implicades, i això explica els patrons mixtos o parcialment nativitzats; en l'estrat perifèric, finalment, l'escalament és suficient perquè

el pes de les restriccions de fidelitat superi en bloc el de les restriccions de marcatge, i això explica el patrons no nativitzats.

3. Objectius i hipòtesis

L'objectiu d'aquest estudi és determinar, d'entre tots els patrons possibles que es poden donar en els manlleus i en els mots esdrúixols amb estructures susceptibles d'experimentar la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes, per una banda, i aquells manlleus susceptibles d'experimentar la reducció vocàlica i l'elisió de la *-r* posttònica final, per l'altra, quins són els més freqüents entre catalanoparlants de Manresa d'entre 18 i 25 anys. Amb aquesta finalitat, s'ha dut a terme un experiment de producció i un experiment de judicis de naturalitat en 30 parlants de Manresa de l'esmentada franja d'edat.

La hipòtesi de la qual partim se sustenta en els resultats de treballs anteriors (Pons-Moll 2019, en premsa), en què el patró més freqüent és aquell amb manca d'aplicació dels processos involucrats, seguit del patró amb aplicació de tots dos processos, i en què en general s'eviten els patrons mixtos, amb aplicació d'un procés i no pas de l'altre, i viceversa. El que s'espera, doncs, és que el patró més freqüent sigui aquell amb no aplicació dels processos involucrats, per bé que també sembla que hi ha d'haver cabuda per a altres tipus de patrons. Cal tenir en compte que el grau de precisió del present treball és superior que el de treballs anteriors, en la mesura que s'hi han tingut en compte més manlleus i més contextos.

Els continguts del treball, finalment, s'articulen al voltant dels resultats del test de producció i del test de judicis de naturalitat, la metodologia dels quals es descriu a la secció següent.

4. Metodologia

Per tal de determinar quines són les realitzacions dels parlants del català central de Manresa sobre els processos que són objecte d'estudi i per determinar, també, la percepció que tenen aquests parlants sobre les diferents realitzacions possibles, s'han dut a terme dos tests, un de producció i un de percepció. Aquests tests s'han realitzat durant el mes de maig del 2019 a 30 manresans d'entre 18 i 25 anys, els quals tenen el català com a llengua materna. Els participants han estat 30 per tal que els resultats obtinguts siguin estadísticament rellevants. L'edat dels informants s'ha circumscrit a la franja 18-25 amb l'objectiu d'obtenir dades el màxim d'homogènies en relació amb les variables lingüístiques que es tenen en compte.

Abans de passar els dos tests, es van escollir i classificar els ítems que havien de ser objecte d'escrutini, que són: manlleus i mots esdrúixols amb vocals mitjanes tòniques i àtones, i manlleus amb vocals mitjanes àtones i *-r* posttònica final (per a una visió integral del conjunt d'ítems seleccionats, veg. l'annex A). El grup de manlleus que són susceptibles d'experimentar la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes es va classificar segons el tipus de vocals mitjanes que conformen el manlleu (anteriors, posteriors) i segons la posició que ocupen en relació amb l'accent (vocals pretòniques, vocals posttòniques) (veg. les diferents columnes de 6). I es va classificar, també, en funció de les diferents realitzacions que poden presentar en relació amb la combinació de processos: *a*) no aplicació de tots dos processos (Patró 1; 6a); *b*) aplicació de tots dos processos (Patró 2; 6b); *c*) aplicació de la reducció vocàlica i manca d'aplicació d'obertura de vocals mitjanes tòniques (Patró 3; 6c); *d*) aplicació d'obertura de vocals mitjanes i manca de reducció vocàlica (Patró 4; 6d). Cal destacar que, per a aquesta combinació de processos, també es van incorporar manlleus amb més d'una vocal susceptible d'experimentar la reducció vocàlica, i això va comportar incloure patrons addicionals, com els que queden recollits a (6e-h). S'ha de tenir en compte que no tots els manlleus que presenten una vocal àtona extra tenen el mateix esquema accentual, així com n'hi ha que contenen una vocal extra que no es correspon a l'esperada en el grup, obtenint així patrons amb vocals mixtes. Un exemple d'aquests casos és la paraula *Nespresso*, ja que, tot i formar part del grup de mots amb la vocal anterior mitjana tònica i les vocals posteriors àtones, la primera vocal àtona que conté no és la mitjana posterior,

sinó que la seva articulació és anterior. Tot i així, el patró vocàlic és útil per determinar si es produeix o no la relació de solidaritat entre processos.

(6) Patrons possibles per a manlleus susceptibles a la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes.

	<i>Posició posttònica de l'àtona</i>	<i>Posició pretònica de l'àtona</i>	<i>Vocal extra</i>
a . Patró 1	<i>h [é] t [e] r</i> <i>[é] ur [o] s</i> <i>C [ó] rn [e] r</i> <i>t [o] ng [o]</i>	<i>pr [e] mi [é] r</i> <i>f [o] rf [e] t</i> <i>[e] sl [ó] gan</i> <i>d [o] d [o] t</i>	<i>M [e] rc [é] d [e] s</i> <i>P [o] k [é] m [o] n</i> <i>[e] sp [ó] il [e] r</i> <i>Ph [o] t [ó] c [o] l</i>
b. Patró 2	<i>h [é] t [ə] r</i> <i>[é] ur [u] s</i> <i>C [ó] rn [ə] r</i> <i>t [ó] ng [u]</i>	<i>pr [ə] mi [é] r</i> <i>f [u] rf [é] t</i> <i>[ə] sl [ó] gan</i> <i>d [u] d [ó] t</i>	<i>M [ə] rc [é] d [ə] s</i> <i>P [u] k [é] m [u] n</i> <i>[ə] sp [ó] il [ə] r</i> <i>Ph [u] t [ó] c [u] l</i>
c. Patró 3	<i>h[é]t[ə]r</i> <i>[é] ur [u] s</i> <i>C [ó] rn [ə] r</i> <i>t [ó] ng [u]</i>	<i>pr [ə] mi [é] r</i> <i>f [u] rf [é] t</i> <i>[ə] sl [ó] gan</i> <i>f [u] xtr [ó] t</i>	<i>M [ə] rc [é] d [ə] s</i> <i>P [u] k [é] m [u] n</i> <i>[ə] sp [ó] il [ə] r</i> <i>Ph [u] t [ó] c [u] l</i>
d. Patró 4	<i>h [é] t [e] r</i> <i>[é] ur [o] s</i> <i>c [ó] rn [e] r</i> <i>t [ó] ng [u]</i>	<i>pr [e] mi [é] r</i> <i>f [o] rf [é] t</i> <i>[e] sl [ó] gan</i> <i>d [o] d [ó] t</i>	<i>M [e] rc [é] d [e] s</i> <i>P [o] k [é] m [o] n</i> <i>[e] sp [ó] il [e] r</i> <i>Ph [o] t [ó] c [o] l</i>
e. Patró 5			<i>M [e] rc [é] d [ə] s</i> <i>P [o] k [é] m [u] n</i> <i>Ph [o] t [ó] c [u] l</i>
f. Patró 6			<i>M [ə] rc [é] d [e] s</i> <i>P [u] k [é] m [o] n</i> <i>[ə] sp [o] il [e] r</i> <i>Ph [u] t [ó] c [o] l</i>
g. Patró 7			<i>M [e] rc [é] d [ə] s</i> <i>P [o] k [é] m [u] n</i> <i>[e] sp [ó] il [ə] r</i> <i>Ph [o] t [ó] c [u] l</i>
h. Patró 8			<i>M [ə] rc [é] d [e] s</i> <i>P [u] k [é] m [o] n</i> <i>[ə] sp [ó] il [e] r</i> <i>Ph [u] t [ó] c [o] l</i>

En relació amb la combinació d'aquests dos processos, també s'han inclòs mots esdrúixols, els quals poden presentar un comportament paral·lel al dels manlleus (Mascaró 2011); en aquest cas, els tipus de patrons implicats són els mateixos.

- (7) Patrons possibles per a esdrúixols susceptibles a la reducció vocàlica i a l'obertura de vocals mitjanes.

<i>Molts esdrúixols</i>	
a. Patró 1	<i>H[é]rcul[e] s / p[ó]lv[o] ra</i>
b. Patró 2	<i>H[é]rcul [ə] s / p[ó]lv [u] ra</i>
c. Patró 3	<i>H [é]rcul [ə] s / p [ó]lv [u] ra</i>
d. Patró 4	<i>H [é]rcul [e] s / p [ó]lv [o] ra</i>

Finalment, el grup de manlleus que són susceptibles d'experimentar la reducció vocàlica i l'elisió de la *-r* posttònica final s'ha classificat, també, en les diferents realitzacions possibles: *a*) manca d'aplicació de tots dos processos (Patró 1); *b*) aplicació de tots dos processos (Patró 2); *c*) aplicació d'elisió de *-r* i manca d'aplicació de reducció vocàlica (Patró 3); *d*) aplicació de la reducció vocàlica i manca d'aplicació de l'elisió de la *-r* posttònica final.

- (8) Patrons possibles per a manlleus susceptibles d'experimentar la reducció vocàlica i l'elisió de ròtica final en síl·laba tònica.

<i>Reducció vocàlica i elisió de ròtica final</i>	
<i>Patró 1</i>	<i>pl[é]nu [r]</i>
<i>Patró 2</i>	<i>pl [ə] nu [r]</i>
<i>Patró 3</i>	<i>pl [e] nu [Ø]</i>
<i>Patró 4</i>	<i>pl [ə] nu [r]</i>

4.1. Test de producció

Per a l'enquesta de producció, es va elaborar una presentació en Keynote, en què cada diapositiva contenia una o dues imatges acompanyades d'una frase que havia de servir per elicitar els manlleus als participants, els quals també comptaven amb l'ajuda de l'enquestadora (mitjançant una contextualització o mitjançant pistes) en cas que presentessin dificultats. Els manlleus elicitats en la part de producció coincideixen amb

la tria esmentada anteriorment (veg., també, l'annex A). Les respostes dels informants es van enregistrar amb una gravadora Olympus WS-806, i posteriorment es van transcriure amb l'ajuda del programa Praat (per comprovar els formants) i es van quantificar en fulls d'Excel per a la seva anàlisi posterior.

4.2. Test de percepció

Per al test de percepció, es va preparar un test de judicis de naturalitat, amb la finalitat de demanar als informants que fessin una valoració del grau de naturalitat dels possibles patrons, indicats a (6), (7) i (8), dels diferents manlleus i mots esdrúixols seleccionats, en una escala de Likert d'1 al 5, seguint les categories “gens natural”, “no gaire natural”, “prou natural”, “força natural”, “molt natural”.

Com s'ha esmentat anteriorment, el tipus d'ítems que es van utilitzar en aquest test són els mateixos que els de l'enquesta de producció, tot i que se'n va reduir el nombre per evitar que l'enquesta fos massa llarga i feixuga. Els qüestionaris estaven formats per la pronúncia dels manlleus, els quals apareixen seguint els quatre patrons establerts per a les posicions pretònica i posttònica, o els vuit en el cas de les paraules que contenen una vocal extra o que presenten tres dels fenòmens a estudiar, tal com queda recollit a (6).

La persona que va realitzar les gravacions és un catalanoparlant que compleix les mateixes característiques que els participants: manresà de 25 anys amb família catalanoparlant. Va estudiar Filologia Catalana a la Universitat Autònoma de Barcelona i actualment està realitzant el postgrau de Correcció i Assessorament Lingüístic a la mateixa universitat.

Una vegada enregistrades totes les produccions possibles amb una gravadora Olympus WS-806, es va procedir a segmentar les produccions dels arxius d'àudio (mp4) per a la posterior conversió a format vídeo (wav). A continuació, es van penjar els vídeos a YouTube per poder incorporar-los als formularis de Google Forms, ja que aquesta aplicació no admet el format àudio i requereix que el vídeo estigui penjat a YouTube per tal de poder-lo incorporar.

El test es va dividir en quatre parts, a causa de l'elevada quantitat d'ítems i per facilitar-ne la realització als informants. Una vegada elaborat el test, es va seleccionar l'opció

d'aleatorietat de les preguntes. Seguidament, es van facilitar els enllaços dels tests, que es recullen a (9), als participants que havien dut a terme l'enquesta de producció.

(9) Els enllaços dels judicis de naturalitat facilitats als participants:

- 1) https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScmPxUHmB1CxJNHe65iaeuUyxO7UtdoSx-M68nPX41rsnv_6g/viewform?usp=sf_link
- 2) https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScK_qkLG-3OjSyYmtSWdg7YRtXbubThzvCDhUzplpnxmVqkA/viewform?usp=sf_link
- 3) https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScLyuxcBCAFa2DmrCq1GuTWxhF-NL3LweF7e2t2zESWdZW4vQ/viewform?usp=sf_link
- 4) https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSc0vbIlzB1-JjZd-1lrAoMTXa_C9vlulvei7OJYSExEEBYwg/viewform?usp=sf_link

Els resultats obtinguts van ser exportats en un full d'Excel i comptabilitzats manualment en un altre d'aquests fulls per a fer-ne una anàlisi quantitativa.

5. Descripció i discussió dels resultats

5.1 Tests de producció

A continuació, es proporciona la descripció i discussió dels resultats obtinguts en els tests de producció de manera general i de forma desglossada en els diferents contextos que s'han tingut en compte: la interacció entre la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes tòniques en els manlleus amb dues vocals mitjanes anteriors, amb dues vocals mitjanes posteriors o en context mixt; la relació entre la reducció vocàlica i l'elisió de ròtica final en posició tònica, i la concomitància entre la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes en els mots esdrúixols seleccionats. Les dades obtingudes per als diferents ítems es troben recollides a l'annex C.

5.1.1. Context amb les dues vocals mitjanes anteriors

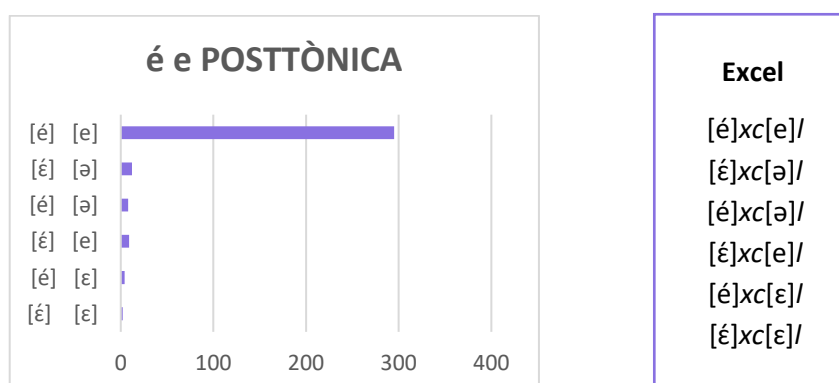
5.1.1.1. Àtona en posició posttònica

En el context de vocal mitjana anterior tònica i vocal mitjana anterior posttònica predomina, en un 89,7 % dels casos, la realització tancada de la primera vocal i la forma

no reduïda de la segona, és a dir, la no aplicació de l'obertura de vocals mitjanes tòniques ni de la reducció vocàlica, com es pot comprovar al gràfic 1. La resta de produccions no són significatives, ja que el segon patró, que implica l'aplicació dels dos processos i resta en segon lloc, només s'ha donat en un 3,64 % de les produccions. En tercer i quart lloc trobem les realitzacions mixtes de vocal mitjana anterior tancada i neutra (2,74 %) i de vocal mitjana anterior oberta amb vocal mitjana anterior àtona no reduïda (2,73 %). A part dels patrons esperats, quatre persones, que representen l'1,21 %, han produït la vocal mitjana anterior tònica en la seva forma tancada seguida de la vocal mitjana anterior oberta, i en dos casos (0,6 %) han pronunciat les dues vocals mitjanes anteriors en la seva forma oberta.

GRÀFIC 1: Resultats generals de la producció de paraules que contenen dues vocals mitjanes anteriors i que tenen l'estructura necessària perquè es puguin aplicar els processos de reducció vocàlica i d'obertura de vocals mitjanes amb l'àtona en posició posttònica. També apareixen les combinacions del gràfic aplicades al manlleu *Excel*.

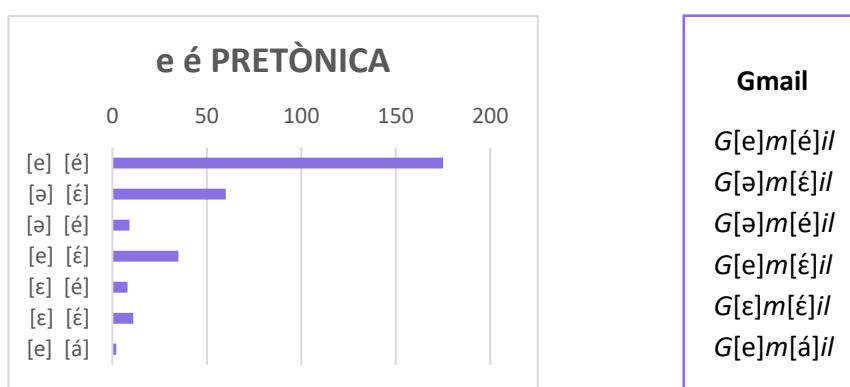

5.1.1.2. Àtona en posició pretònica

En el context que conté la vocal mitjana anterior en posició pretònica, l'oscil·lació de les produccions és major, tot i que segueix predominant la realització tancada de la vocal mitjana tònica i la forma no reduïda de la vocal àtona (patró 1), en un 58,3 % de les produccions, com queda reflectit al gràfic 2. En segon lloc, amb una diferència notable, hi ha la producció del segon patró, el qual implica l'aplicació dels dos processos, en un 20% dels casos. A continuació, amb un 11,3 % del total s'ha produït la realització mixta que combina la producció oberta de la vocal mitjana anterior en posició tònica i la seva forma no reduïda en posició àtona. La quarta realització més produïda és la que implica l'obertura de les dues vocals mitjanes anteriors (3 %), seguida de prop de la realització

oberta de la vocal mitjana anterior tònica i la no reduïda de la vocal mitjana anterior pretònica (2,66 %). En últim lloc es troba la producció tancada de la vocal mitjana anterior tònica precedida de la vocal neutra (0,7 %).

GRÀFIC 2: Resultats generals de la producció de paraules que contenen dues vocals mitjanes anteriors i que tenen l'estructura necessària perquè es puguin aplicar els processos de reducció vocàlica i d'obertura de vocals mitjanes amb l'àtona en posició pretònica. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *Gmail* per exemplificar-ne les produccions.

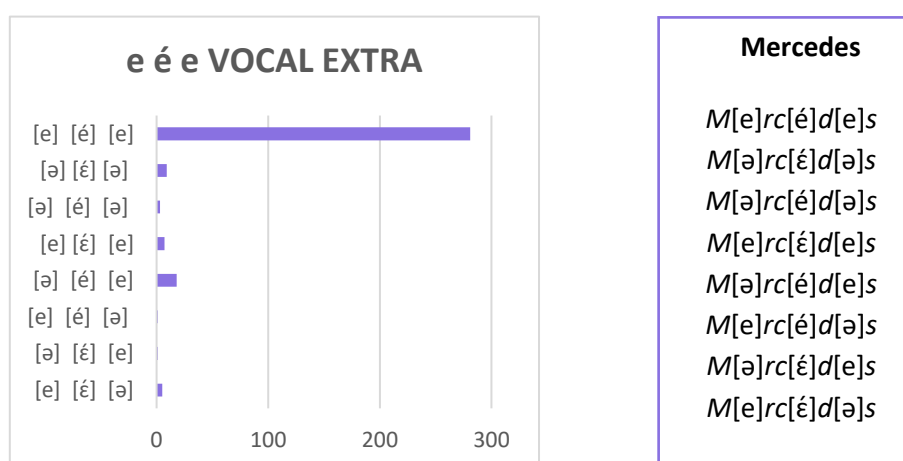

5.1.1.3. Dues vocals mitjanes àtones

El context de vocal extra inclou tres vocals mitjanes anteriors, una de les quals és tònica. Una de les paraules seleccionades per al context indicat, concretament *Nespresso*, no té les dues vocals àtones anteriors, sinó que una d'aquestes és posterior. Aquest fet és causat per la manca de manlleus amb les tres vocals mitjanes anteriors. Tal com es pot comprovar al gràfic 3, la tendència dels parlants en aquest context és la realització tancada de la vocal mitjana anterior tònica i la forma no reduïda de les vocals mitjanes anteriors àtones; és a dir, la no aplicació de la reducció vocàlica ni de l'obertura de vocals mitjanes (84,9 %). En segon lloc, tot i que molt allunyada, ja que té una representació del 5,5 %, es troba la producció mixta amb la vocal pretònica neutra, la tònica realitzada com a vocal mitjana tancada i l'àtona posttònica no reduïda. La següent forma més produïda és la del tercer patró (2,7 %), seguida del quart (2,1 %). A continuació hi ha la combinació mixta de vocal mitjana no reduïda, vocal mitjana anterior oberta i neutra (1,5 %). Les produccions de vocal mitjana anterior tancada envoltada de neutra i de dues vocals mitjanes anteriors obertes seguides de la forma no reduïda de la vocal mitjana anterior

han estat realitzades per tres parlants cadascuna (0,9 %). Els patrons 8 (vocal neutra, vocal mitjana anterior oberta i vocal mitjana no reduïda) i 5 (dues vocals mitjanes tancades, la tònica i una àtona, i una de reduïda) han estat pronunciats per un parlant i, per tant, representen un 0,3 %. També s'han pronunciat una vegada (0,3 %) dos patrons que no s'havien previst: la realització amb canvi d'accent d'*Everest* [é][e][e], que podria correspondre a la pronúncia de *Nespresso* amb la primera vocal mitjana oberta i la resta tancades. La producció del manlleu *Everest* també s'ha produït amb totes les vocals mitjanes anterior obertes, en un cas (0,3 %).

GRÀFIC 3: Resultats generals de la producció de paraules que contenen tres vocals mitjanes anteriors, una de les quals és tònica, que varia de posició segons el mot. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *Mercedes* per exemplificar-ne les produccions.

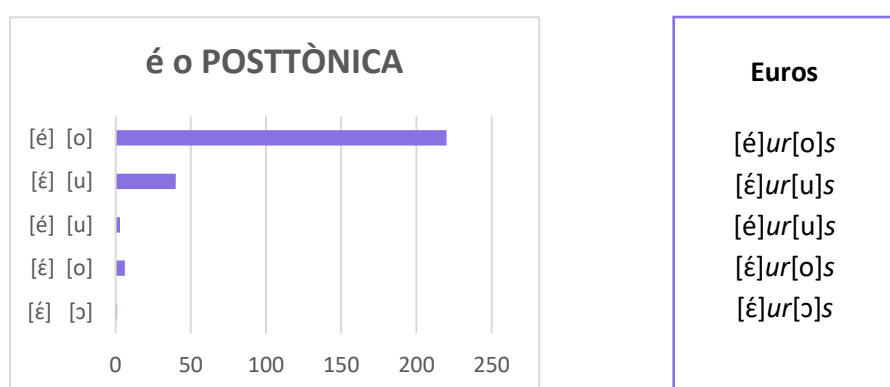
5.1.2. Context amb una vocal mitjana anterior en posició tònica i una vocal mitjana posterior en posició àtona

5.1.2.1. Àtona en posició posttònica

Respecte al context de vocal mitjana anterior tònica i vocal mitjana posterior àtona en posició posttònica, com es pot veure al gràfic 4, la producció més emprada correspon al primer patró, és a dir, a la no realització de la reducció vocàlica ni de l'obertura de vocals mitjanes, amb un 81,5 %. Amb molta diferència, en segon lloc es troba la realització del segon patró amb l'aplicació dels dos processos (14,8 %). Seguidament hi ha les

produccions dels patrons mixtos: en un 2,2 % de les produccions, el quart patró (vocal mitjana anterior oberta en posició tònica i la vocal reduïda en posició àtona) i, en un 1,1 %, el tercer patró (vocal mitjana anterior tancada en posició tònica i la vocal mitjana posterior reduïda). Finalment, una persona ha produït les dues vocals mitjanes en la seva forma oberta (0,4 %).

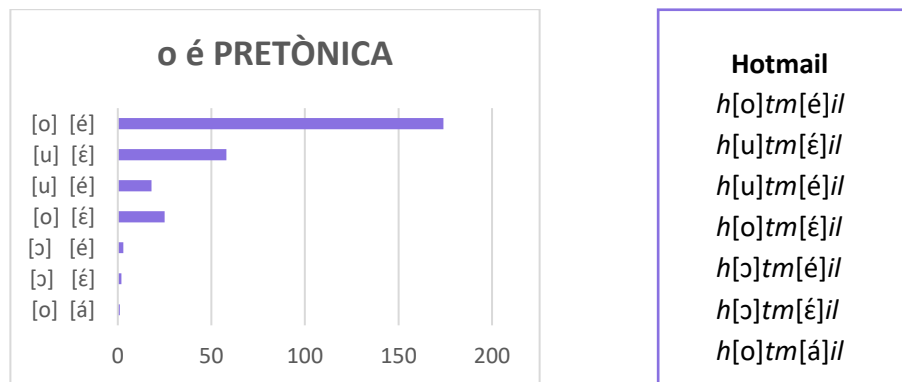
GRÀFIC 4: Resultats generals de la producció de paraules que contenen dues vocals mitjanes, l'accentuada és anterior i l'àtona que està en posició posttònica és posterior. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *euros* per exemplificar-ne les produccions.

5.1.2.2. Àtona en posició pretònica

En referència al context de vocal mitjana anterior tònica i vocal mitjana posterior àtona en posició pretònica, el gràfic 5 mostra que la forma més comuna correspon al primer patró, és a dir, a la no aplicació de la reducció vocàlica ni de l'obertura de vocals mitjanes, en un 63 % dels casos. La segona realització que més s'ha produït és la que correspon al segon patró, és a dir, a l'aplicació dels dos processos, en un 19,3 % del total. Seguidament, es troba la producció dels patrons mixtos: en primer lloc, el que implica la vocal mitjana posterior no reduïda i la vocal mitjana anterior oberta en posició posttònica (8,7 %) i, en segon lloc, el que conté la vocal àtona reduïda i la vocal mitjana anterior tancada en posició tònica (6,7 %). A més a més dels patrons esperats, hi ha hagut tres casos de reproduccions de vocal mitjana posterior oberta i vocal mitjana anterior no reduïda (1 %), un parell amb les dues vocals obertes (0,7 %) i una producció en què la realització de la vocal mitjana posterior és tancada i la vocal mitjana anterior es pronuncia com a vocal baixa [a] (0,3 %).

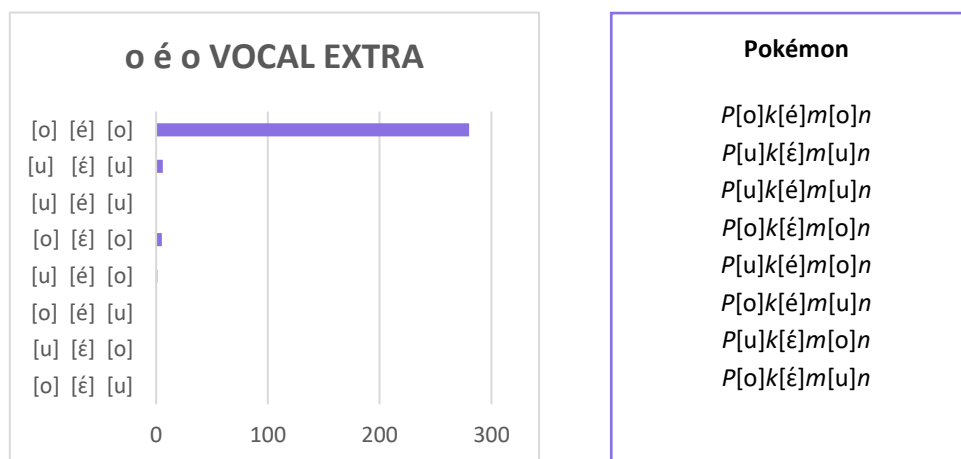
GRÀFIC 5: Resultats generals de la producció de paraules que contenen dues vocals mitjanes: l'accentuada és anterior i l'àtona, que està en posició pretònica, és posterior. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *Hotmail* per exemplificar-ne les produccions.

5.1.2.3. Dues vocals mitjanes àtones

En el cas de vocal mitjana anterior tònica i vocals mitjanes àtones, predomina la realització tancada i no reduïda, respectivament, com es pot veure al gràfic 6, ja que s'ha produït en el 91 % dels casos. Amb molt de contrast, el segon patró que més s'ha produït és el segon, el qual aplica els dos processos esmentats (2 %). Seguidament es troba la realització mixta de vocal mitjana anterior oberta en posició tònica i de les vocals mitjanes posteriors àtones en la seva forma no reduïda (1,7 %). També hi ha una producció mixta de vocal mitjana posterior àtona reduïda, vocal mitjana anterior tancada i vocal mitjana posterior àtona no reduïda (0,3 %). Els altres patrons possibles no han estat realitzats per cap dels parlants.

GRÀFIC 6: Resultats generals de la producció de manlleus que contenen tres vocals mitjanes, una d'anterior en posició tònica i dues de posteriors en posició àtona. La posició de les vocals varia segons el mot. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *Pokémon* per exemplificar-ne les produccions.

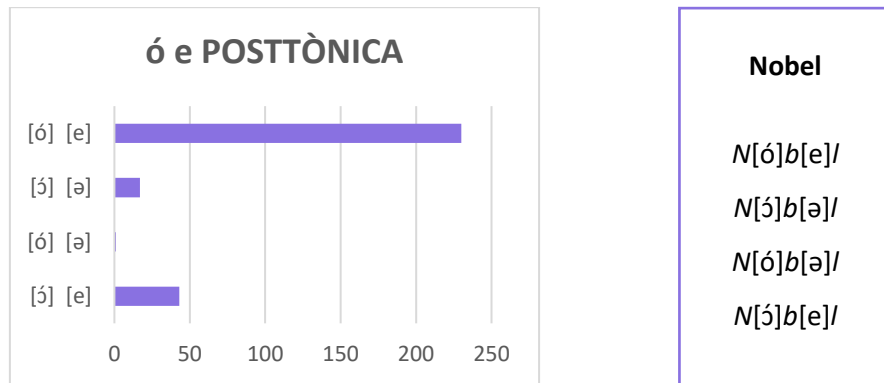

5.1.3. Context amb una vocal mitjana posterior en posició tònica i una vocal mitjana anterior en posició àtona

5.1.3.1. Àtona en posició posttònica

En el cas de la interacció entre la reducció vocàlica en la vocal mitjana anterior àtona en posició posttònica i l'obertura de vocals mitjanes en el cas de la vocal mitjana posterior tònica, la producció majoritària en els diferents patrons accentuals ha estat la no realització dels dos processos, ja que s'ha reproduït en un 81,5 % dels casos, com es pot comprovar al gràfic 7, que apareix a continuació. Amb un percentatge inferior també s'han emès els patrons que combinen la vocal mitjana posterior com a neutra i la vocal mitjana tònica en la seva forma oberta (14,8 %). Seguidament apareixen les formes mixtes, primer la de vocal mitjana anterior oberta en posició tònica i vocal àtona reduïda (2,2 %) i, en segon lloc, la vocal mitjana anterior en la seva forma tancada i la pronúncia reduïda de la vocal mitjana posterior àtona (1,1 %). A més, hi ha un 0,4 %, un sol cas, amb les dues vocals mitjanes pronunciades en la seva forma oberta.

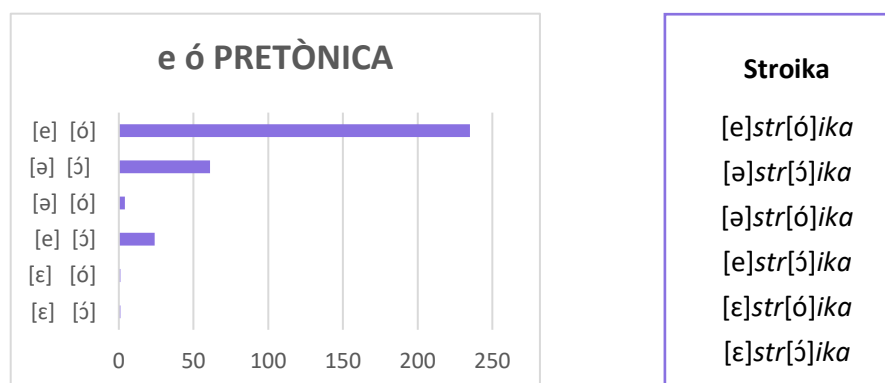
GRÀFIC 7: Resultats generals de la producció de paraules manllevades que contenen dues vocals mitjanes, una de posterior en posició tònica i una àtona que és anterior i resta en posició posttònica. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *Nobel* per exemplificar-ne les produccions.

5.1.3.2. Àtona en posició pretònica

El gràfic 8 mostra les produccions generals produïdes en el context de vocal mitjana posterior tònica i vocal mitjana anterior àtona en posició pretònica. Es pot comprovar que predomina la forma tancada o no reduïda de les dues vocals mitjanes, en el 72,1 % dels casos. El segon patró més realitzat correspon a la producció de la vocal reduïda i la vocal mitjana posterior oberta en posició tònica, en el 18,7 %. La producció mixta de vocal àtona no reduïda i vocal mitjana posterior oberta representa el 7,4 %. Seguidament, hi ha casos de vocal reduïda i vocal mitjana posterior tancada (1,2 %), de producció de vocal mitjana anterior oberta amb vocal mitjana tancada (0,3 %) i de dues vocals mitjanes obertes (0,3 %).

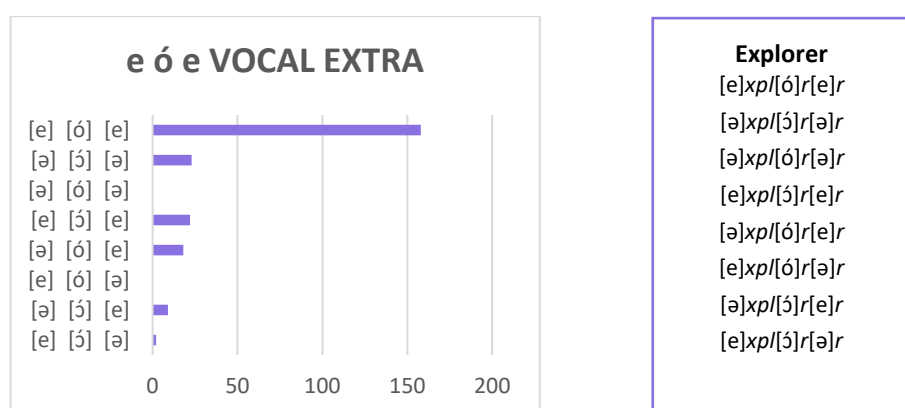
GRÀFIC 8: Resultats generals de la producció de paraules manllevades que contenen dues vocals mitjanes, una de posterior en posició tònica i una d'àtona que és anterior i resta en posició pretònica. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *Stroika* per exemplificar-ne les produccions.

5.1.3.3. Dues vocals mitjanes anteriors àtones

En el context de vocal mitjana posterior tònica i vocals mitjanes anteriors àtones, el gràfic 9 mostra com la forma més emprada pels parlants és la que correspon al primer patró (65,83 %). La resta de produccions realitzades oscil·len entre el 10 i el 3 % de produccions. Ningú ha pronunciat les realitzacions de vocal neutra en els dos contextos de vocals àtones a través de la forma tancada de la vocal mitjana posttònica, així com tampoc la forma no reduïda de la primera vocal àtona, ni la forma tancada de la tònica seguida de vocal neutra.

GRÀFIC 9: Resultats generals de la producció de paraules manllevades que contenen tres vocals mitjanes, una de posterior en posició tònica i dues d'àtones, la posició de les quals varia segons el mot. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *Explorer* per exemplificar-ne les produccions.

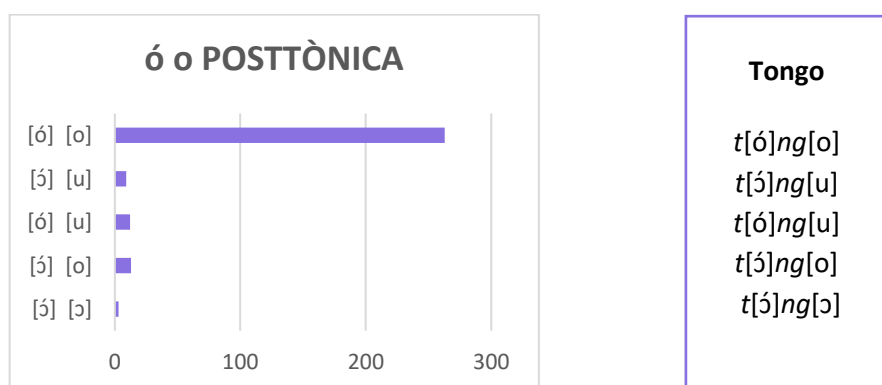

5.1.4. Context amb una vocal mitjana posterior en posició tònica i una vocal mitjana posterior en posició àtona

5.1.4.1. Àtona en posició posttònica

En el cas de la interacció de dues vocals mitjanes posteriors, predomina la forma tancada de la vocal que resta en posició tònica i que, per tant, no pateix l'efecte de l'obertura de vocals mitjanes, i la vocal en posició àtona, que no es redueix com ho faria si patís l'aplicació de la reducció vocàlica, com queda reflectit al gràfic 10. Aquesta producció s'empra en el 87,7 % de les produccions totals. Tot i que aquesta és la producció més comuna, també s'han realitzat els patrons de vocal mitjana posterior tònica oberta i àtona no reduïda (4,3 %), vocal mitjana posterior tònica tancada i àtona reduïda (4 %), l'aplicació dels dos processos (3 %) i, finalment, la forma oberta de les dues vocals mitjanes posteriors (1 %).

GRÀFIC 10: Resultats generals de la producció de paraules que contenen dues vocals mitjanes posteriors, una en posició tònica i una altra en posició àtona posttònica. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada al manlleu *tongo* per exemplificar-ne les produccions.

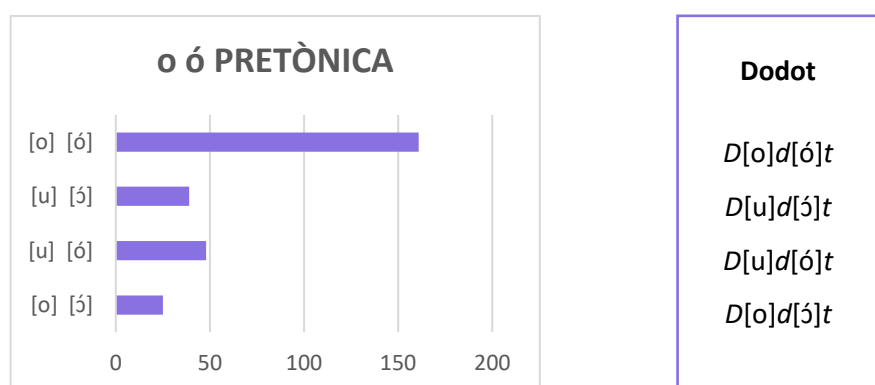

5.1.4.2. Àtona en posició pretònica

Respecte als casos en què es combinen de dues vocals mitjanes posteriors, la tònica i l'àtona en posició pretònica, al gràfic 11 es pot veure que la tendència de producció es troba en la realització del primer patró, és a dir, la no aplicació de la reducció vocàlica ni de l'obertura de vocals mitjanes. El percentatge de producció del primer patró és del 55,3 % del total, de manera que no és una producció tan marcada com en el cas de la

posició posttònica. El segon patró més emprat és mixt, en concret el que conté la vocal àtona reduïda i la realització tancada de la vocal mitjana posterior tònica (16,7 %). Amb una diferència poc notable es troba la producció del segon patró, en què s'apliquen els dos processos fonològics (13,3 %). Segueix la realització del patró mixt de vocal àtona no reduïda i obertura de vocal mitjana (9 %). Queden dues produccions que no s'havien previst a l'inici del treball: la forma oberta de les dues vocals (que es produeix dues vegades, el 0,7 %) i el canvi d'accent, que implica la realització oberta de la primera vocal i el tancament de la segona (en l'1 % dels casos).

GRÀFIC 11: Resultats generals de la producció de paraules que contenen dues vocals mitjanes posteriors, una en posició tònica i una altra en posició àtona pretònica. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *Dodot* per exemplificar-ne les produccions.

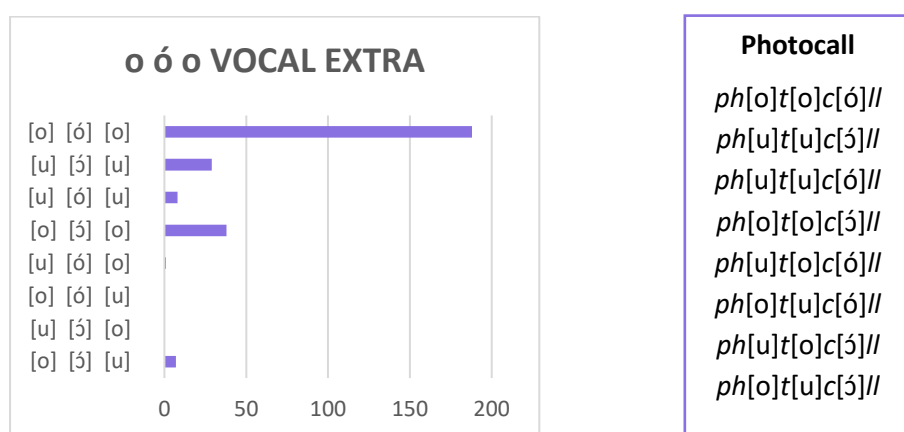

5.1.4.1. Dues vocals mitjanes àtones

Quan el context està format per una vocal mitjana posterior tònica i dues vocals mitjanes més en posició àtona, la combinació que predomina és la que correspon al primer patró, és a dir, la que implica la producció de les tres vocals en la seva forma tancada i no reduïda per la no aplicació de l'obertura de vocals mitjanes ni de la reducció vocàlica, respectivament. Com queda recollit al gràfic 12, aquesta forma s'ha produït en el 69,6 % dels casos. Amb una diferència notable es troba la realització del patró mixt, que correspon a la producció oberta de la vocal mitjana posterior tònica i la forma no reduïda de les vocals àtones, en el 14,1 %. El segueix de prop el patró que aplica els dos processos (patró 2), amb un 10,4%. Amb un nombre inferior de produccions, també apareixen les realitzacions mixtes de vocal àtones no reduïdes i vocal mitjana posterior tancada en

posició tònica (3 %), seguida de la producció de vocal no reduïda, vocal mitjana posterior oberta i vocal reduïda (2,6 %). La resta de patrons formulats no han estat pronunciats per cap dels parlants.

GRÀFIC 12: Resultats generals de la producció de paraules que contenen tres vocals mitjanes posteriors, una de les quals resta en posició tònica. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *photocall* per exemplificar-ne les produccions.

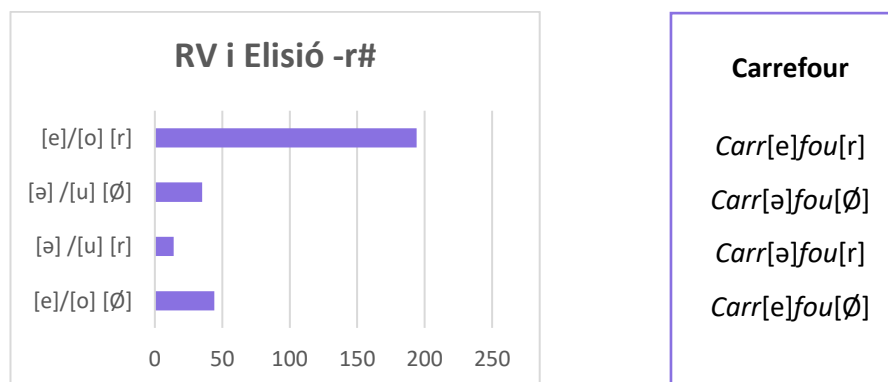

5.1.4. Context amb reducció vocàlica i elisió de ròtica final

Pel que fa a la interacció entre la reducció vocàlica i l'elisió de la ròtica final en posició tònica, al gràfic 13 es pot comprovar com la producció que més s'ha dut a terme implica la no reducció de la vocal mitjana i la no elisió de la -r final, en el 66,7% de les produccions totals. En segon lloc, amb una diferència notable, ja que es duu a terme en el 15 % dels casos, s'aplica el procés d'elisió de ròtica a final de mot, però no el de reducció vocàlica. En tercer lloc hi ha l'aplicació dels dos processos, de manera que s'aplica la reducció vocàlica i l'elisió de ròtica final en l'11,7 % dels casos. Finalment, la forma reduïda de la vocal mitjana i la no elisió de la ròtica final es realitza en el 4,7 % del total.

GRÀFIC 13: El gràfic mostra les produccions generals de les paraules que contenen una vocal mitjana àtona, de manera que se'n podria realitzar la reducció vocàlica, alhora que la ròtica en posició final de mot en síl·laba tònica, posició que en permet l'elisió. Al costat

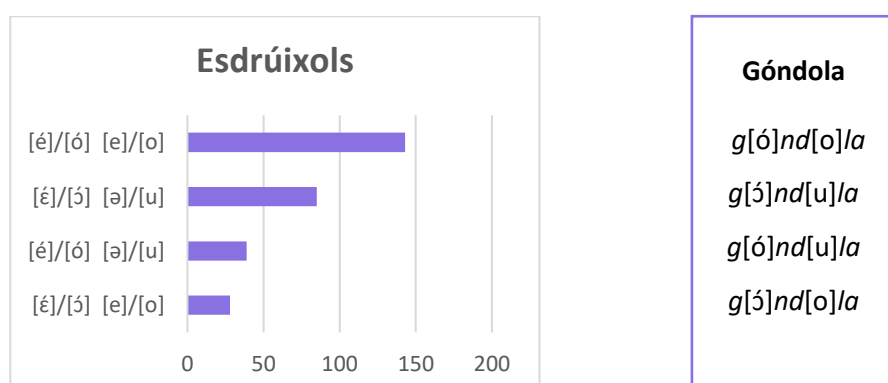
del gràfic apareix la combinació aplicada a la paraula *Carrefour* per exemplificar-ne les produccions.

5.1.4. Context de mots esdrúixols

Tal com queda reflectit al gràfic 14, els mots esdrúixols tenen una producció majoritària sense l'aplicació de cap dels processos, específicament en el 47,7 % del casos. En segon lloc es troba la realització del manlleus amb l'aplicació de la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes (28,3 %). Seguidament, en tercer lloc es posiciona l'aplicació de la reducció vocàlica i la no aplicació de l'obertura de vocals mitjanes (13%), i en el quart, l'aplicació inversa d'aquests processos (9,3%).

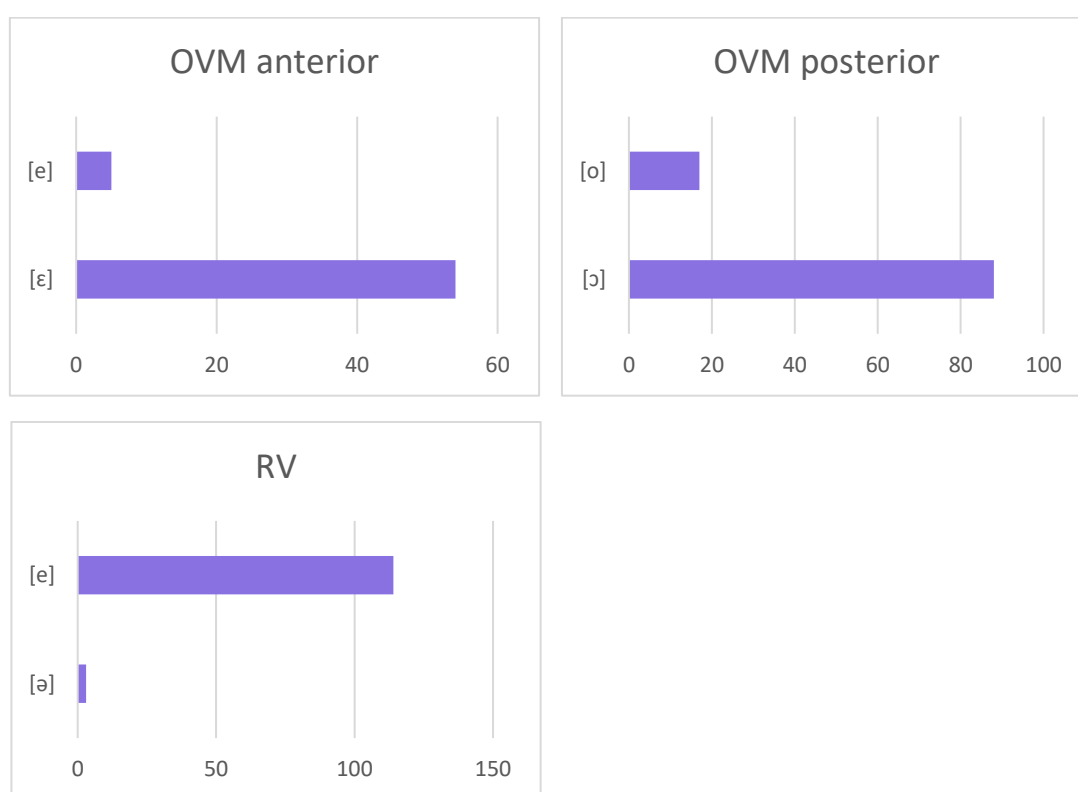
GRÀFIC 14: Gràfic que recull les produccions realitzades en els mots esdrúixols estudiats que contenen dues vocals mitjanes, una tònica i una àtona, de manera que poden patir l'obertura de vocals mitjanes i la reducció vocàlica. Al costat del gràfic apareix la combinació aplicada el mot esdrúixol *góndola* per exemplificar-ne les produccions.

5.1.4. Context dels distractors

Els resultats obtinguts en la producció dels distractors, que queden recollits al gràfic 15, permeten que ens adonem de la tendència a l'aplicació de l'obertura de vocals mitjanes en la producció d'aquests manlleus, ja que es produeix en el 86,6 % dels casos. Aquesta realització és pròpia del lèxic nadiu. D'altra banda, es tendeix a la no aplicació de la reducció vocàlica major (95 %).

GRÀFICS 15: Resultats obtinguts dels distractors emprats, classificats segons el procés que podien patir.

5.2 Judicis de naturalitat

A continuació, es proporciona la descripció i la discussió dels resultats obtinguts en els judicis de naturalitat de manera general i de forma desglossada en els diferents contextos que s'han tingut en compte: la interacció entre la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes tòniques en els manlleus amb dues vocals mitjanes anteriors, amb dues vocals mitjanes posteriors o en context mixt; la relació entre la reducció vocàlica i l'elisió de

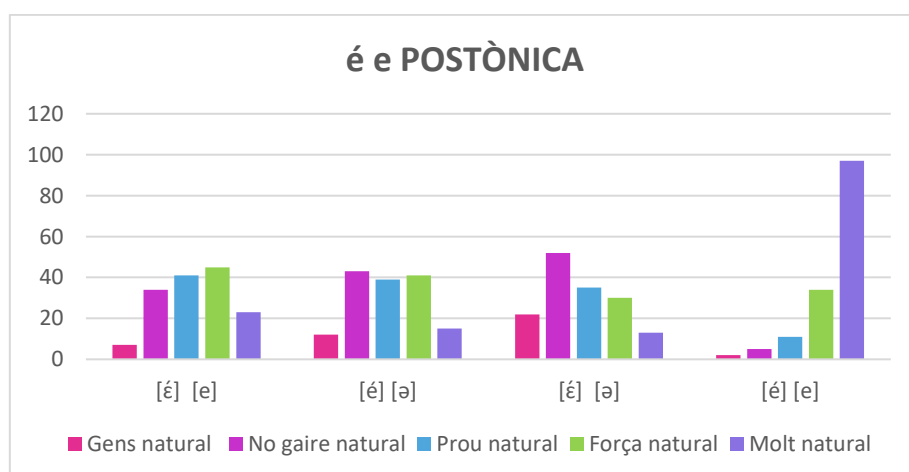
ròtica final en posició tònica, i la concomitància entre la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes en els mots esdrúixols seleccionats.

5.2.1. Context amb les dues vocals mitjanes anteriors

5.2.1.1. Àtona en posició posttònica

Com es pot veure al gràfic 16, el cas que sembla acceptat com a més natural, amb un 65,1 % de “molt natural” i un 22,8 % de “força natural”, és el que produeixen les dues vocals mitjanes anteriors en la seva forma tancada, context que mostra concomitància en la no aplicació de la reducció vocàlica ni de l'obertura de vocals mitjanes. La resta de patrons han obtingut una percepció irregular entre les tres opcions centrals. En els les produccions [é] [e] i [é] [ə] les tres columnes centrals tenen una percepció similar, tot i que en el primer cas predomina la percepció “força natural” (30 %), seguida de “prou natural” (27,3 %) i de la “no gaire natural” (22,7 %); “molt natural” la segueix amb un 15,3 % i l'opció de “gens natural” (4,7 %) resta més distanciada. En canvi, amb [é][ə] les tres columnes centrals han rebut unes respostes similars (“no gaire natural” representa el 28,7%; “força natural”, el 27,3 %, i “prou natural”, el 26 %), i queden emmarcades entre les opcions dels extrems (“gens natural” és el 8 % i “molt natural”, el 10 %). Finalment, en el context d'aplicació dels dos processos, es pot observar que predomina la forma “no gaire natural” (34,2 %), seguida de “prou natural”(23 %), “força natural” (19,7 %), “gens natural” (14,5 %) i “molt natural” (8,5 %).

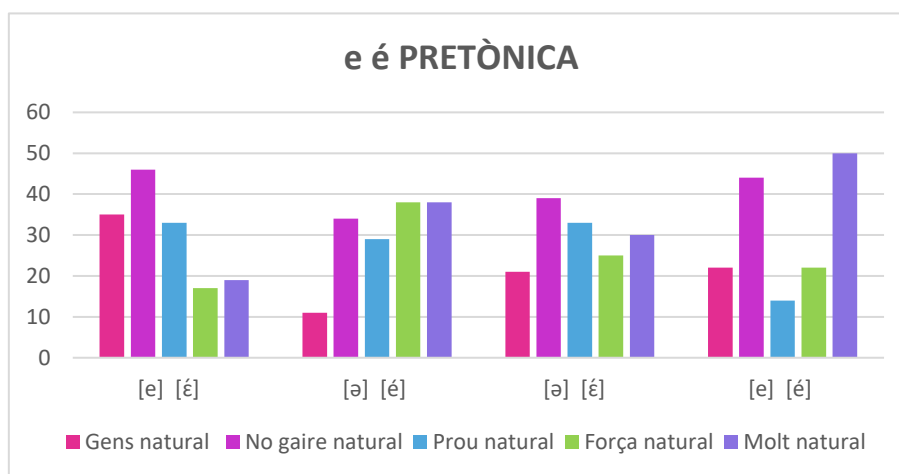
GRÀFIC 11: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocals mitjanes anteriors, una de les quals és tònica i l'àtona ocupa la posició posttònica.

5.2.1.2. Àtona en posició pretònica

En aquest context no hi ha una preferència marcada, és un judici de naturalitat amb resultats homogenis que no dictaminen una clara acceptació o rebuig de les diferents produccions dels manlleus, com es reflecteix al gràfic 17. En el cas de la no aplicació dels dos processos, els percentatges mostren la preferència: “molt natural” (32,9 %), “no gaire natural” (28,9 %), “força natural” (14,5 %), “gens natural” (14,5 %), i “prou natural” (9,2 %). En el cas de l’aplicació dels dos processos, l’escala d’acceptació queda ordenada de la següent manera: “no gaire natural” (26,4 %), “prou natural” (22,3 %), “molt natural” (20,3 %), “gens natural” (14,5 %) i “força natural” (13,9 %). En el cas del patró mixt amb la vocal àtona reduïda i la no obertura de vocal mitjana, la percepció és: “molt natural” (25,3 %), “força natural” (25,3 %), “no gaire natural” (22,7 %), “prou natural” (19,3 %) i “gens natural” (7,3 %).

GRÀFIC 17: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocals mitjanes anteriors, una de les quals és tònica i en què l’àtona ocupa la posició pretònica.

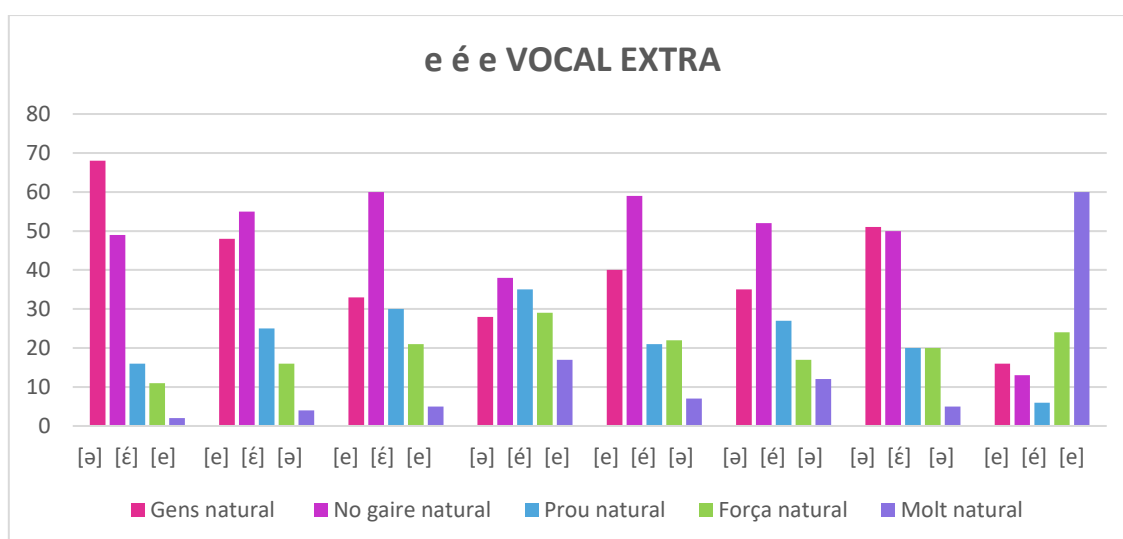

5.2.1.2. Dues vocals mitjanes àtones

En el context que implica una vocal mitjana anterior tònica amb dues vocals mitjanes àtones, com es mostra al gràfic 18, en el patró 1 es tendeix a la percepció de “molt natural” i “força natural” (40,3 % i 16,1 %, respectivament). En el cas de l’aplicació dels dos processos, predomina la seva no acceptació (68 % en els ítems de “gens natural” i “no gaire natural” conjuntament). En els següents contextos, també es troba un predomini de les dues formes acceptades com a menys naturals, tot i que també mostren uns

percentatges representatius en els ítems de “prou natural” i “força natural”, excepte en el cas de “molt natural”, en el qual els valors obtinguts són més baixos. Això canvia en la producció de vocal reduïda, vocal mitjana anterior tònica tancada i vocal no reduïda, que mostra un 11,4 %, valor que no varia gaire respecte del més elevat que ha obtingut a “no gaire natural” (25,5 %). D'altra banda, el cas de vocal reduïda, vocal mitjana anterior oberta i vocal no reduïda té us percentatges més elevats en la no acceptació de manera natural del seu patró, ja que el pes dels judicis de naturalitat es concentren als ítems “gens natural” i “no gaire natural”. El cas de vocal no reduïda, vocal mitjana anterior oberta i vocal reduïda obté els mateixos resultats que en el context anterior.

GRÀFIC 18: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocals mitjanes anteriors, una de les quals és tònica.

5.2.2. Context amb una vocal mitjana anterior en posició tònica i una vocal mitjana posterior en posició àtona

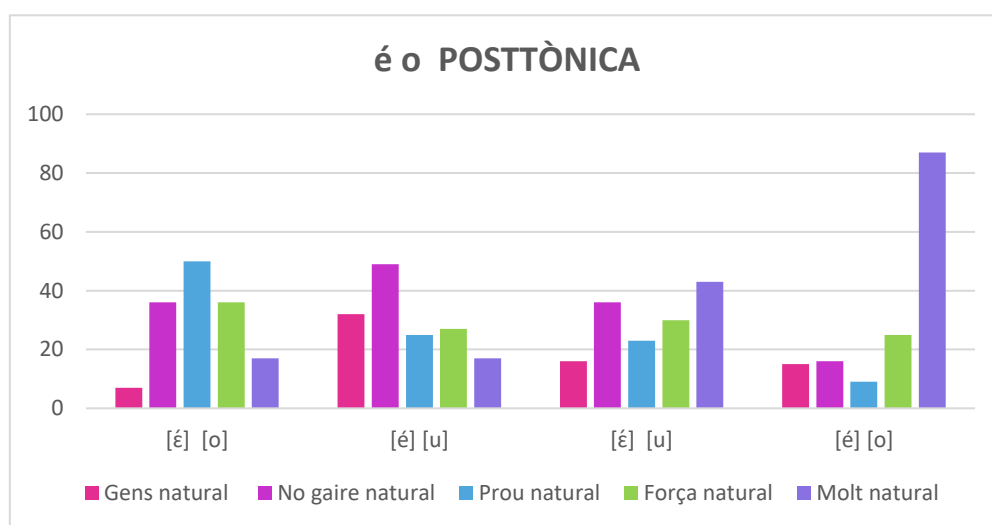
5.2.2.1. Àtona en posició posttònica

Com es pot observar al gràfic 19, en el cas del primer patró, és a dir, la no aplicació de cap dels dos processos, predomina el judici de “molt natural” (57,2 %), seguit amb una àmplia diferència de “força natural” (16,4 %), “no gaire natural” (10,5 %), “gens natural” (9,8 %) i “prou natural” (5,9 %). La no aplicació dels patrons no mostra un judici de naturalitat clar, ja que els valors de tots els ítems de l’escala de Likert oscil·len entre l’11

i el 30 %. El patró mixt de vocal mitjana anterior tancada i vocal reduïda també mostra uns resultats de judici similars entre els diferents ítems, però destaquen els judicis de rebuig: “no gaire natural” (32,7 %) i “gens natural” (21,3 %). Finalment, la combinació de vocal mitjana anterior oberta i vocal no reduïda no té una tendència clara, tot i que els ítems queden endreçats de la següent manera: “prou natural” (34,7 %), “no gaire natural” i “força natural” resten amb el mateix valor del total, 24,7 %, seguits de “molt natural” (11,6 %) i “gens natural” (4,8 %).

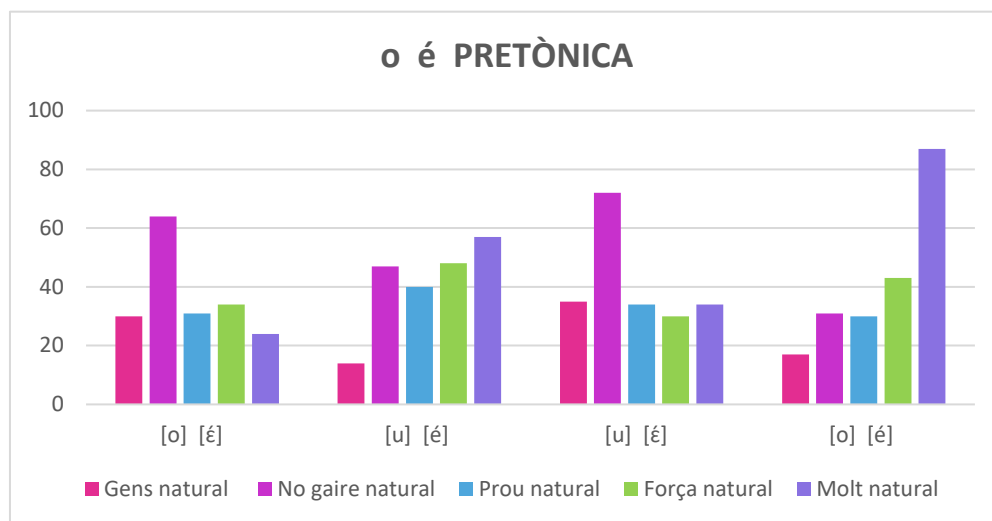
GRÀFIC 19: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocal mitjana anterior tònica i vocal mitjana posterior posttònica.

5.2.2.2. Àtona en posició pretònica

El gràfic 20 mostra com en posició pretònica trobem uns valors amb una oscil·lació marcada, tot i que no tan notablement com en posició posttònica; al patró 1 (no aplicació de la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes) predominen els ítems “molt natural” (41,8 %) i “força natural” (20,7 %). En el cas de l'aplicació dels dos processos, destaca el judici de “no gaire natural”, amb un 35,1 %, mentre que la resta d'ítems oscil·len entre el 15 i el 17 %. En el cas del patró mixt amb la reducció de la vocal mitjana pretònica i la producció tancada de la vocal mitjana anterior en posició tònica, destaca a la baixa l'ítem “gens natural” (6,8 %), mentre que la resta es troben entre el 19,4 i el 27,7 %. En últim lloc, en el cas de la percepció de vocal no reduïda i vocal mitjana anterior oberta, predomina l'ítem “no gaire natural” el 35 % de les produccions, mentre que la resta d'ítems oscil·len entre el 13 i el 19 %.

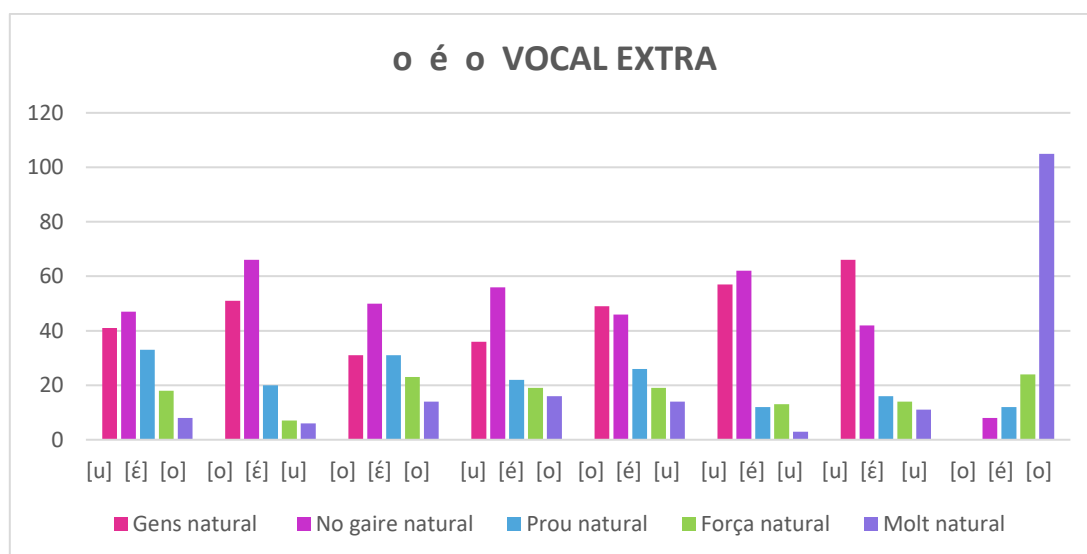
GRÀFIC 20: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocal mitjana anterior tònica i una vocal mitjana posterior en posició pretònica.

5.2.2.2. Dues vocals mitjanes àtones

En el context de vocal extra, com es pot veure al gràfic 21, predomina el judici de “molt natural” (70,5 %) en el context de no aplicació dels dos processos fonològics, i la degradació d’acceptació disminueix fins arribar al 0 % de l’ítem “gens natural”. A la resta de casos es pot comprovar com els ítems dominants són els de “gens natural” i “no gaire natural”, que tenen un valor d’entre el 27 i el 45 % cadascun.

GRÀFIC 21: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocal mitjana anterior tònica i dues vocals mitjanes posteriors en posició àtona.

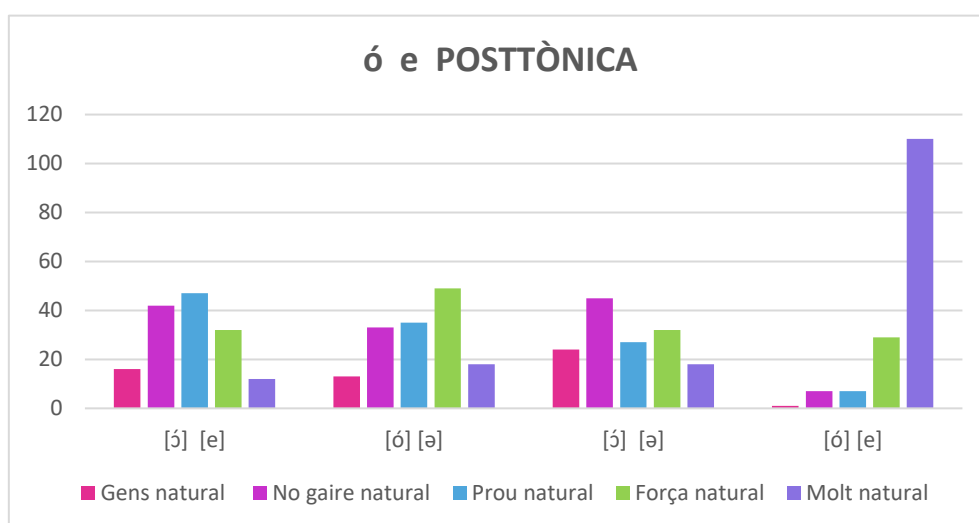

5.2.3. Context amb una vocal mitjana posterior en posició tònica i una vocal mitjana anterior en posició àtona

5.2.3.1. Àtona en posició posttònica

La combinació de vocal mitjana posterior tònica i vocal mitjana anterior posttònica mostra una gran acceptació en la producció del primer patró, que implica la no aplicació dels dos processos, ja que, com es pot veure al gràfic 22, l'ítem de “molt natural” representa el 71,4 % del total i el de “força natural”, el 18,8 %. En canvi, la resta de patrons mostren una acceptació oscil·lant entre els diferents ítems, tot i que els que mostren un percentatge més baix són els de “molt natural” i “gens natural”, excepte en el cas de l'aplicació dels dos processos, ja que en aquest context també tenen una posició marcada.

GRÀFIC 22: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocal mitjana posterior tònica i vocal mitjana anterior en posició posttònica.

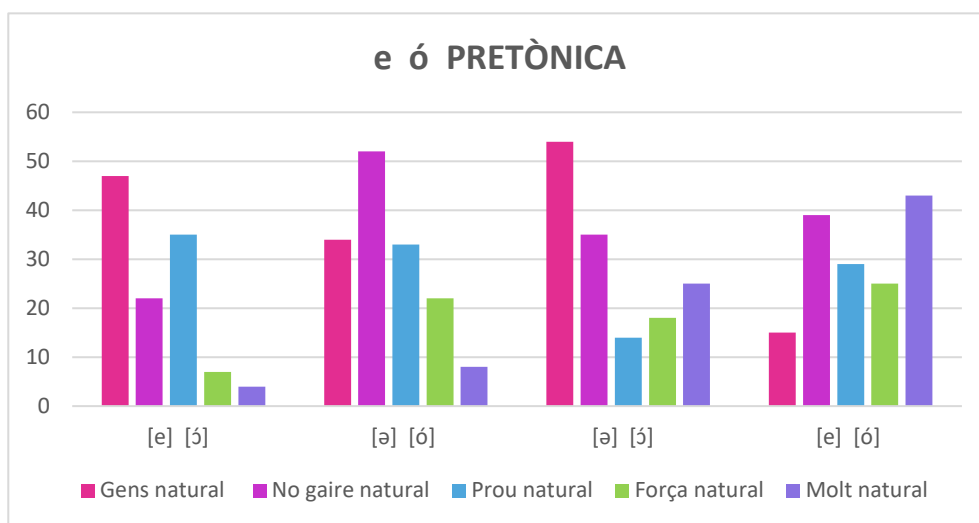

5.2.3.2. Àtona en posició pretònica

El gràfic 23 mostra els resultats dels judicis realitzats en el context de vocal mitjana posterior tònica i vocal mitjana anterior en posició pretònica. En aquest cas es pot comprovar com en la situació del patró 1, en què no s'apliquen cap dels processos, es mostren uns resultats divergents, ja que el valor més alt és “molt natural” (28,5 %), seguit de l'ítem “no gaire natural” (25,8 %), “prou natural” (19,2 %), “força natural” (16,6 %) i

“gens natural” (9,9 %). La resta de contextos mostren un predomini dels tres ítems de menys acceptació. En el cas de l’aplicació dels dos processos, domina l’ítem “gens natural” (37 %), seguit de “no gaire natural” (24 %), i una escala de més a menys acceptació que va del 17 al 9 %. En el context de vocal reduïda i vocal mitjana tònica tancada, predomina l’ítem “no gaire natural” (34,9 %), seguit de “gens natural” (22,8 %), “prou natural” (22,1 %), “força natural” (14,8 %) i “molt natural” (5,4 %).

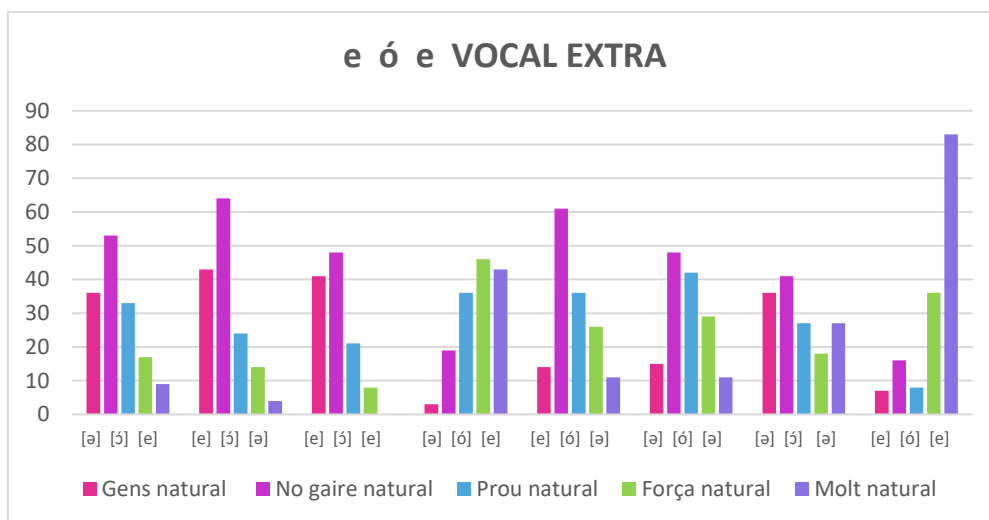
GRÀFIC 23: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocal mitjana posterior tònica i vocal mitjana anterior en posició pretònica.

5.2.3.2. Dues vocals mitjanes àtones

Els judicis de naturalitat realitzats en el context que implica una vocal mitjana posterior tònica i dues vocals mitjanes àtones queden reflectits al gràfic 24. En aquest es pot veure com la no aplicació dels dos processos obté l’acceptació més elevada, amb un 55,3% de “molt natural” i un 24 % de “força natural”. El context de vocal reduïda, vocal mitjana posterior tancada i vocal no reduïda, mostra un grau més elevat d’acceptació que no pas de rebuig: “molt natural”, 29,3 %; “força natural”, 31,2 %; “prou natural”, 24,5 %; “no gaire natural”, 12,9 %, i “gens natural”, 2 %. La resta de contextos mostren una focalització cap a “no gaire natural”, “gens natural” i “prou natural”.

GRÀFIC 24: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocal mitjana posterior tònica i vocal mitjanes en posició àtona.

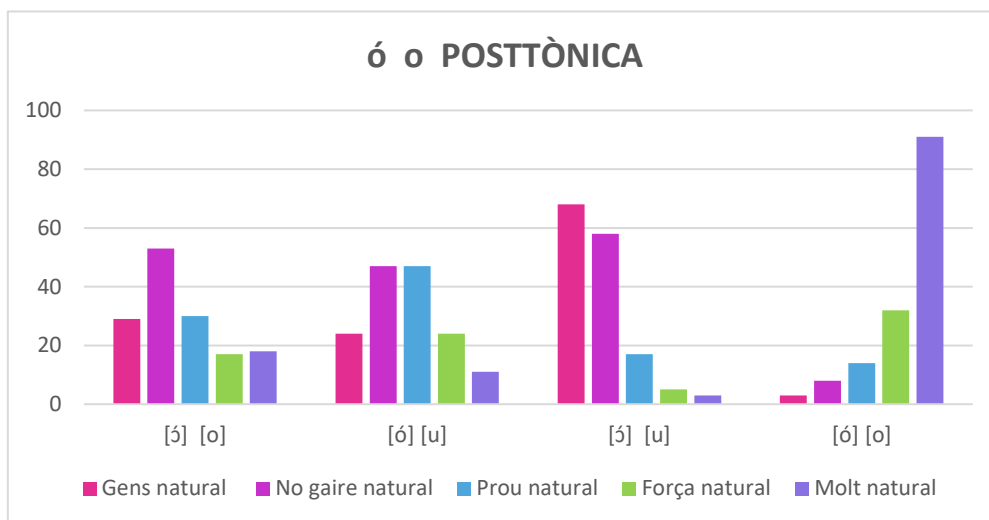

5.2.4. Context amb dues vocals mitjanes posteriors

5.2.4.1. Àtona en posició posttònica

En el cas de la combinació de les dues vocals mitjanes posteriors, una de tònica i l'altra en posició posttònica ([ó][o]), podem comprovar com, de la mateixa manera que en casos anteriors, en la realització de no aplicació dels processos predomina l'acceptació del mot, amb el 61,5 % de "molt natural" i el 21,6 % de "força natural". En el cas de l'aplicació de les dues vocals, tal com es pot veure al gràfic 25, domina el rebuig de la producció, ja que les opcions més seleccionades són "gens natural" (45 %) i "no gaire natural" (38,4 %). En el patró mixt de vocal mitjana posterior tancada i vocal reduïda, destaquen els ítems "no gaire natural" i "prou natural", amb un 30,7 % cadascun, i els segueixen el "gens natural" i "força natural", que obtenen un 15,7 %, i el "molt natural", que representa el 7,2 %. L'últim context és aquell que implica l'obertura de la vocal mitjana tònica i la no reducció de la vocal en posició posttònica. En aquest cas, destaca l'ítem "no gaire natural" (36,1 %), seguit de "prou natural" (20,4 %), gens natural (19,7 %), "força natural" (11,6 %) i "molt natural" (12,2 %).

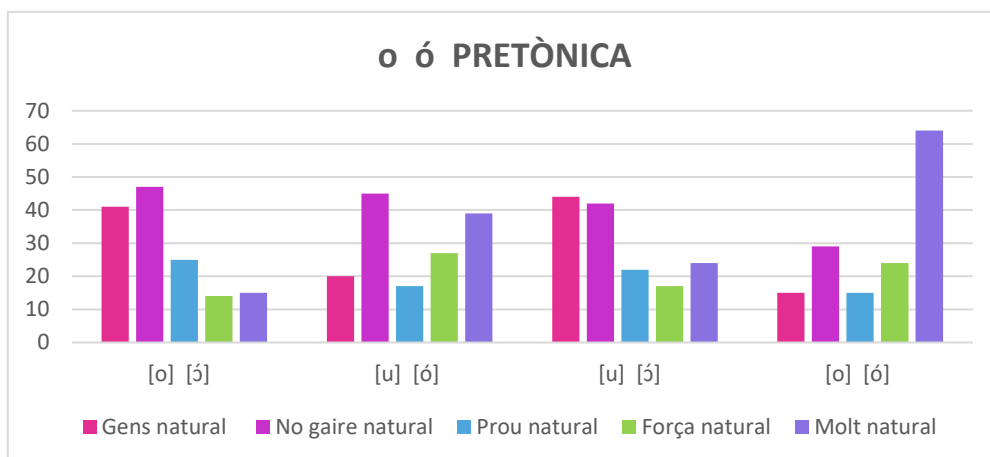
GRÀFIC 25: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocal mitjana posterior tònica i vocal mitjana posterior en posició posttònica.

5.2.4.2. Àtona en posició pretònica

La vocal àtona en posició pretònica mostra uns resultats dels judicis de naturalitat més ambigus, com queda recollit al gràfic 26. En el cas de no aplicació de la reducció vocàlica i de l'obertura de vocals mitjanes, predomina el judici de “molt natural” (43,5 %), que va seguit de “no gaire natural” (19,7 %), “força natural” (16,3 %), “prou natural” (10,2 %) i “gens natural” (10,2 %). En el cas de l'aplicació dels processos, predominen els ítems “gens natural” (29,5 %) i “no gaire natural” (28,2 %). Quant al patró mixt de vocal reduïda i vocal mitjana posterior tancada, destaquen els judicis de “no gaire natural” (30,4 %), seguit de prop de “molt natural” (26,4 %) i “força natural” (18,2 %). En la producció de vocal no reduïda i vocal mitjana posterior oberta dominen els ítems “no gaire natural” (37,5 %) i “gens natural” (27 %).

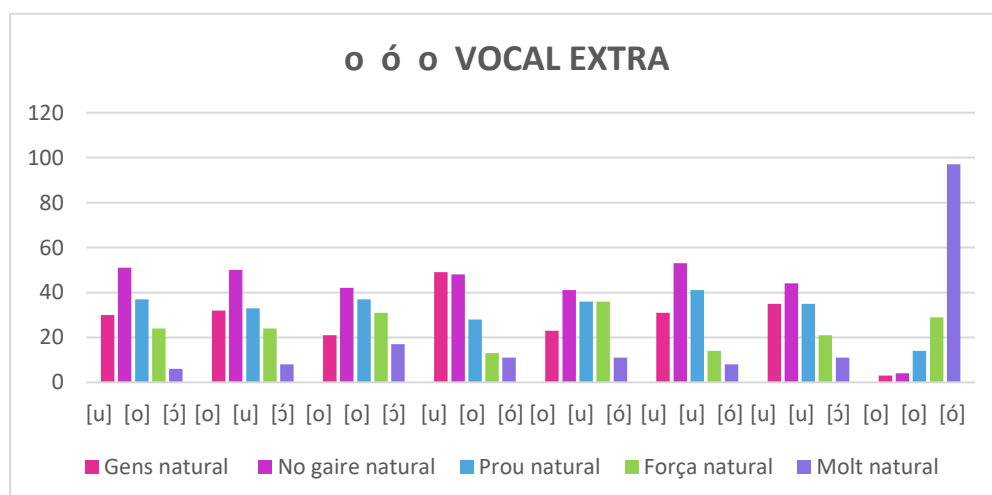
GRÀFIC 26: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocals mitjanes posterior, una de les quals és tònica i l'altra resta en posició pretònica.

5.2.4.2. Dues vocals mitjanes àtones

La producció que mostra un grau més elevat d'acceptació és el que implica la producció de totes les vocals mitjanes posteriors tancades, com es pot comprovar al gràfic 27, ja que aquesta producció té uns judicis de naturalitat d'un 66 % de “molt natural”, 19,7 % de “força natural”, 9,5 % de “prou natural”, 2,7 % de “no gaire natural” i 2% de “gens natural”. La resta de produccions mostren uns judicis més homogenis, ja que contenen uns valors similars en tots els ítems, excepte el “molt natural”. D'entre aquests, destaquen els ítem de “no gaire natural” i “gens natural”, tot i que “prou natural” i, en menor grau, “força natural” també en són representatius.

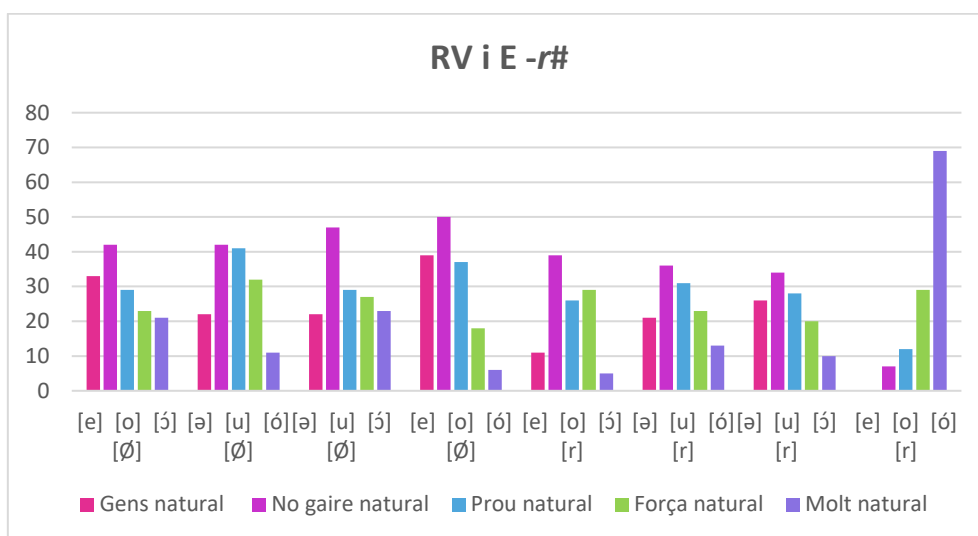
GRÀFIC 27: Resultats dels judicis de naturalitat en el context de vocal mitjana posterior tònica i vocals mitjanes posteriors en posició àtona.

5.2.5. Context de reducció vocàlica i elisió de ròtica final

Al gràfic 28, que es troba a continuació, es pot veure quina acceptació presenten els diferents patrons que contenen situacions que poden experimentar la reducció vocàlica i l'elisió de ròtica final en síl·laba tònica. En el patró 1, en què no hi ha aplicació dels processos esmentats, predomina l'acceptació de la pronúncia a través dels ítems “molt natural”, amb el 59 % de representació, “força natural”, amb el 24,8 %, i “prou natural”, amb el 10,3 %, mentre que “no gaire natural” només obté una representació del 6 % i l'ítem “gens natural” no en té. La resta de produccions contenen els ítems “no gaire natural”, “gens natural” i “prou natural” en l'ordre esmentat com a més representatius.

GRÀFIC 28 : Resultats dels judicis de naturalitat en el context de reducció vocàlica i elisió de ròtica final en síl·laba tònica.

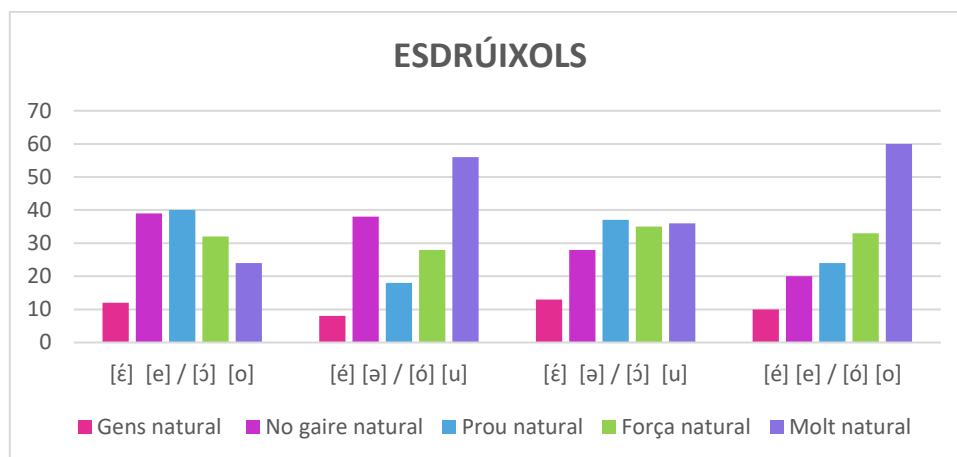

5.2.6. Mots esdrúixols

El gràfic 29 mostra la tendència d'acceptació del patró 1 amb la no aplicació de la reducció vocàlica ni de l'obertura de vocals mitjanes, ja que “molt natural” representa el 40,8 % i “força natural”, el 22,4 %. En canvi, el cas del segon patró, que es forma amb l'aplicació dels dos processos, obté uns resultats similars entre “prou natural” i “molt natural” (24 %) i una selecció inferior de “no gaire natural” (18,8 %) i “gens natural” (8,7 %). En el cas de vocal mitjana tancada i vocal reduïda, hi ha un judici oscil·lant entre “molt natural” (37,8 %), “no gaire natural” (25,7 %), “força natural” (18,9 %), “prou natural” (12,2 %) i “gens natural” (5,4 %).

GRÀFIC 29: Resultats dels judicis de naturalitat en mots esdrúixols amb dues vocals mitjanes.

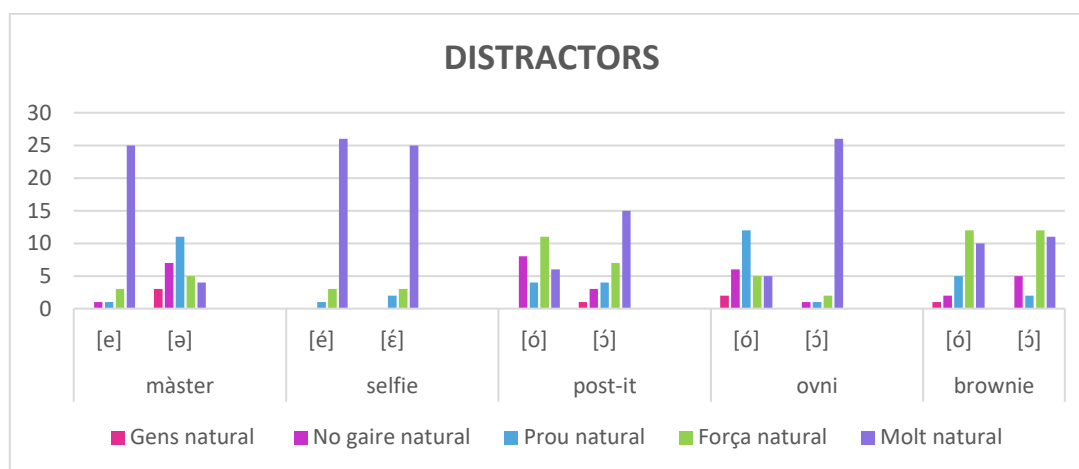
5.2.7. Distractors

En alguns distractors es pot observar un judici de naturalitat més definit, ja que en el context de vocal mitjana anterior en posició final, com és el cas de *màster*, es pot apreciar com la pronúncia no reduïda de la vocal és considerada “molt natural” (83,3 %), mentre que la producció de la vocal reduïda no és percebuda de manera natural.

En el cas de *selfie* la vocal mitjana en posició tònica és percebuda com a natural tant en la realització oberta (83,3 % a l’ítem “molt natural”) com en la tancada (86,7 % a l’ítem “molt natural”), com es pot comprovar al gràfic 30.

Respecte a la vocal mitjana posterior en posició àtona, que és representada amb els mots *post-it*, *ovni* i *brownie*: el manlleu *post-it* no aconsegueix una valoració clara de les diferents produccions, tot i que es considera més natural la seva forma oberta que no pas la tancada, mentre que la paraula *ovni* té una acceptació més marcada. El cas de *brownie* és similar al de *post-it*, ja que hi ha molts ítems implicats, però els que predominen són “força natural” i “molt natural” amb el .

GRÀFIC 30: Resultats dels judicis de naturalitat dels distractors, manlleus amb un dels processos que s'estudien en aquest treball.

6. Interpretació dels resultats

Una possible interpretació, de caràcter més aviat formal, dels resultats obtinguts seria considerar que els dos tipus de reducció vocàlica proposats per Bonet & Lloret (1998), la reducció vocàlica major i la reducció vocàlica menor (veg. §2), operen de forma diferent en funció del tipus de lèxic. En aquest sentit, es podria entendre que la reducció vocàlica major i la reducció vocàlica menor serien les que operarien en mots nadius, mentre que la reducció vocàlica menor, i no la reducció vocàlica major, seria la que s'aplicaria en els manlleus. Aquest fet per si sol, però, no explicaria la relació que hi ha entre l'aplicació de la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes o entre la reducció vocàlica i l'elisió de ròtica final en els manlleus, ja que caldrien més subdivisions de processos per explicar el comportament detectat, així com una nova gradació de restriccions, que no afectaria a tot el lèxic manllevat.

En paral·lel a la interpretació dels diferents tipus de reducció vocàlica que es podria aplicar, hi ha la hipòtesi dels estrats (veg. Cabré 2009a,b; Itô & Mester 1999), ja comentada en el §2. Segons aquesta hipòtesi, el lèxic està dividit en diferents estrats, dins dels quals s'agrupen diferents grups de paraules. Seguint Itô & Mester (1999) i Cabré (2009a,b), per exemple, es diferencien quatre estrats en el lèxic del català: l'estrat més nuclear, que conté les restriccions fonològiques del lèxic natiu; un estrat més exterior, en el qual es trobarien els mots apresos; un d'encara més exterior, que correspondria als

manlleus, i un últim, ubicat a la perifèria, que contindria les paraules no assimilades. Segons l'estrat en què s'ubica un mot específic s'hi apliquen o no determinats processos. Aquesta hipòtesi que relaciona els estrats amb l'aplicació o no de restriccions específiques, no és incompatible amb la formulació de subtipus de reducció vocàlica, ja que es podrien tenir en compte les subaplicacions dels processos per enllaçar-les amb l'estrat corresponent. Tot i així, en aquest punt sorgeix el dubte de per quin motiu s'aplica o no el procés en un o altre estrat. Cabré indica que els parlants ho poden fer per marcar la paraula com a manlleu quan la produeixen amb una forma més marcada, o bé segons la incorporació de la paraula; és a dir, segons si arriba per via escrita o oral, ja que quan el manlleu s'introdueix a partir d'un input gràfic es tendeix a la no aplicació de processos.

Tot i així, aquesta pregunta queda resolta si partim de la diferenciació dels tres estrats, però en comptes d'entendre que hi ha restriccions estrictament lligades a aquests, entenem que, com més allunyat del nucli quedi un estrat, més pes guanyaran les restriccions de fidelitat (Hsu i Jesney, 2018; Pons-Moll 2015, 2019; veg. §2). Des d'aquesta perspectiva, el que és determinant per a l'aplicació d'un procés és el pes que té una determinada restricció de fidelitat en relació amb la restricció de marcatge amb què està en conflicte (per a més detall, veg. el treballs citats i el §2).

Arribats aquí, ens podríem preguntar per què la fidelitat adquireix rellevància en les produccions dels manlleus amb més d'una vocal i no en els distractors, que només en contenen una. La resposta sembla que es trobaria en la solidaritat entre fenòmens, que, com ja s'ha dit, implica que si hi ha una vocal no reduïda dins el manlleu, aquesta no aplicació de la reducció vocàlica provoca la no obertura de la vocal mitjana, tot i que la tendència de la llengua catalana sigui l'obertura d'aquestes vocals en posició tònica.

D'altra banda, s'ha de destacar la diferència que hi ha entre manlleus que s'utilitzen de manera freqüent i que han esdevingut comuns entre els parlants i els que són noms de marques o que tenen una connotació estrangera. Les paraules que s'han pogut adaptar al lèxic nadiu seguint les restriccions de la llengua catalana són *confeti*, *metro*, *steps* i *eslògan*, entre d'altres. A més, hi ha parlants que han pronunciat les paraules seguint les restriccions del lèxic català; per exemple, [mástər], en què s'aplica la reducció vocàlica, o [pókər], en què hi ha obertura de vocals mitjanes tòniques i reducció vocàlica. En canvi, la majoria de parlants tendeixen a pronunciar aquestes mateixes paraules sense aplicar cap dels dos processos fonològics propis del lèxic català nadiu ([máster], [póker]). Aquest

fet es pot explicar si entenem que el parlant en qüestió ha situat la paraula en un estrat més nuclear que els parlants que l'han realitzat sense aplicar els processos, ja que com més a la perifèria se situï el manlleu, menys restriccions haurà d'emprar.

7. Conclusions

Les dades obtingudes mostren una clara tendència a la no aplicació dels processos analitzats, sobretot entre aquells que mantenen una relació de solidaritat, circumstància que es fa més evident quan les vocals àtones es troben en posició posttònica que no pas en posició pretònica. Aquesta distinció s'aprecia tant en els tests de producció, en què es troben uns percentatges molt definits en aquesta direcció, com en els tests de judicis de naturalitat, en els quals la tendència envers el primer patró també es dona però queda més diluïda. En la majoria de contextos, doncs, el patró amb més produccions és aquell que implica la no aplicació dels dos processos, seguit del patró invers, en el qual operen la reducció vocàlica i l'obertura de vocals mitjanes tòniques. Aquesta diferència, com es comentava, queda diluïda en posicions pretòniques, tot i que també es pot apreciar. En els mots esdrúixols la distribució de respostes que se situen entre el primer i el segon patró és força equilibrada. Respecte a la relació entre la reducció vocàlica i l'elisió de ròtica final, el patró més emprat és aquell que no aplica cap dels dos processos. En aquest cas, el segon patró més produït no ha estat el segon, amb aplicació d'aquests fenòmens fonològics, sinó el patró mixt amb elisió de la ròtica final i la no reducció de la vocal mitjana, seguit de prop, això sí, del patró amb aplicació de tots dos processos.

Quant al context de vocal mitjana àtona en posició pretònica, tal com s'ha esmentat, hi ha més vacil·lació que en la posició posttònica a l'hora de produir un patró concret, tot i que sí que es pot afirmar que hi ha una tendència a l'aplicació del primer patró, amb subaplicació de tots dos processos. Mascaró (2008) havia observat que en posició pretònica no es duia a terme l'efecte "harmònic", però les nostres dades indiquen que no és que no es produeixi, sinó que ho fa amb menys contundència.

En general, es pot concloure que la hipòtesi inicial del treball es compleix, ja que, tot i que no sigui de forma absoluta, la realització predominant en els manlleus ha estat la no realització dels processos en escrutini. D'altra banda, s'ha pogut comprovar que hi ha una forta influència del factor "solidaritat entre processos", ja que els dos patrons més

freqüents no són els patrons mixtos, sinó aquells en què s'apliquen els dos processos o cap. Les realitzacions mixtes, en efecte, en la majoria dels casos analitzats no han obtingut percentatges de producció elevats i s'han percebut com a poc naturals en els tests de percepció. Per tant, cal concloure que la relació de solidaritat entre processos és un mecanisme productiu en el cas dels manlleus.

A més, sembla que la distribució dels manlleus en estrats és vàlida, ja que els manlleus amb aplicació dels dos processos són aquells que estan més integrats a la llengua i es pot entendre que estan situats en l'estrat nuclear, en què el pes de la fidelitat és menys alt. En canvi, manlleus que fa menys temps que s'han incorporat a la llengua catalana i que encara no han pogut experimentar el procés d'adaptació que permet l'ús quotidià, o aquells que són marques concretes o noms de personatges, mostren un comportament generalitzat amb manca d'aplicació dels processos analitzats, de manera que quedarien situats en l'estrat perifèric, on el pes de les restriccions de fidelitat és més elevat.

Un altre element a destacar és que la tendència d'una realització concreta és més categòrica en el test de producció que no pas en el test de judicis de naturalitat, en el qual s'observa més variació. Aquest fet indica que en la comunitat catalanoparlant analitzada no hi ha una única realització per a un determinat manlleu, sinó que hi ha més d'una producció possible, així com més d'una realització percebuda com a possible, acceptable. Tot i així, és destacable el fet que, en el test de percepció, les realitzacions amb una vocal mitjana tònica oberta s'han percebut com a poc naturals de forma generalitzada.

Abans de concloure, cal advertir que encara queden molts aspectes per estudiar sobre el comportament dels manlleus, com ara els motius que expliquen la seva ubicació en determinats estrats i els diferents processos d'adaptació que experimenten en relació amb aquests estrats.

Bibliografia

- BIBILONI, Gabriel (2002/2008): “Elisió de -n i -r, distribució de les ròtiques i altres fenòmens consonàntics en el mot” a Joan Solà, Maria-Rosa Lloret, Joan Mascaró; Manuel Pérez Saldanya (ed.), *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries.
- BONET, Eulàlia; MARIA-ROSA LLORET (1998): *Fonologia catalana*. Barcelona: Ariel.
- BONET, Eulàlia; LLORET, Maria-Rosa; MASCARÓ, Joan (2007): “Domain and directionality in Catalan ATR harmony”, pòster presentat al workshop Harmony in the languages of the Mediterranean, de la 4th Old World Conference on Phonology (OCP-4), Rodes.
- CABRÉ, Teresa (2002 / 2008): “Altres sistemes de formació de mots” a Joan Solà, Maria-Rosa Lloret, Joan Mascaró; Manuel Pérez Saldanya (ed.), *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries. 889-932.
- CABRÉ, Teresa (2009a): “El sistema vocàlic del català central i l’adaptació de manlleus” a Faluba, Kalman; Szijj, Ildikó (ed.), *Actes del Catorzè Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes: Universitat Eötvös Loránd de Budapest, 4-9 de setembre de 2006*, vol. 3. Barcelona: Publicacions de l’Abadia de Montserrat. pàg. 111-120.
- CABRÉ, Teresa (2009b): “Vowel reduction and vowel harmony in Eastern Catalan loanword phonology” a Marina Vigário, Sónia Frota; Maria Joao Freitas (ed.), *Phonetics and Phonology. Interactions and interrelations*. Amsterdam & Filadèlfia: John Benjamins. pàg. 267-286.
- HSU, Brian; JESNEY, Karen (2018): “Weighted scalar constraints capture the typology of loanword adaptation” dins G.Gallagher, M. Gouskova, S. Heng Ying (eds.), *Proceedings of the 2017 Annual Meeting on Phonology*, Linguistic Society of America. Pàgs. 1-11.
- ITÔ i MESTER (1999): “The structure or Phonological Lexicon” a Natsuko Tsujimura (ed.) *A handbook of Japanese Linguistics*. Oxford: Blackwell. Pàgs. 62-100.
- MASCARÓ, Joan (1983): “Reducció vocàlica” a *La fonologia catalana i el cicle fonològic*. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona

- MASCARÓ, Joan (2008). La distribució de les vocals mitjanes tòniques en català central, *Caplletra. Revista Internacional de Filologia* 44, 75-102. <<http://www.uv.es/foncat>>, 24.
- MASCARÓ, Joan (2011). “Efectes accentuals i sil·làbics sobre la distribució de les vocals mitjanes en català central”. A: Lloret, Maria-Rosa; Pons-Moll, Clàudia (ed.), *Noves aproximacions a la fonologia i la morfologia del català. Volum d'homenatge a Max W. Wheeler*. Alacant: Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana. Pàgs. 405-426.
- PATER, Joe (2004): “Exceptions in Optimality Theory: Typology and Learnability”. Document presentat a la conferència *Redefining Elicitation: Novel Data in Phonological Theory*. Universitat de Nova York.
- PONS-MOLL, Clàudia (2012): “Loanword Phonology, Lexical Exceptions, Morphologically Driven Underapplication, and the Nature of Positionally Biased Constraints”. *Catalan Journal of Linguistics*, vol. 11, pàg. 127-166.
- PONS-MOLL, Clàudia (2015): “Comentaris a Joan Mascaró Regularitat i excepcions en fonologia: les reduccions vocàliques, de Joan Mascaró” a Maria-Rosa Lloret, Clàudia Pons-Moll i Eva Bosch-Roura (eds.): *Clàssics d'ahir i d'avui en la gramàtica del català*. Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona. Pàgs. 71-101.
- PONS-MOLL, Clàudia; TORRES-TAMARIT, Francesc; MARTIN-DIACONESCU, Vlad (2019): “Catalan (im)possible nativizations in the light of Weighted Scalar Constraints” Talk given at Going Romance 2018, at Glow 42, and at the 27 MFM (2019).
- PONS-MOLL, Clàudia; TORRES-TAMARIT, Francesc; MARTIN-DIACONESCU, Vlad (en premsa). “Nativitzacions (im)possibles en el català de Barcelona. Estudi experimental i anàlisi formal”. Apareixerà a *Treballs de Sociolingüística Catalana*, 30.
- SMITH, Jenifer (2018): “Impossible-nativization effects and productivity in loanword phonology”. Ponència presentada a l'OCP 15. Londres: University College London.
- WHEELER, Max V. (2005): “Vowel reduction” a *The phonology of Catalan*. Oxford: Oxford University Press. Pàgs. 45 – 77.
- WHEELER, Max V. (2005): “10.2.2 “R/zero alternation” a *The phonology of Catalan*. Oxford: Oxford University Press. Pàgs. 333 – 338.

Annexos

Annex A: ítems seleccionats per al text de producció

é e			é o			ó e			ó o		
Postònica	Pretònica	Consonant extra	Postònica	Pretònica	Consonant extra	Postònica	Pretònica	Consonant extra	Postònica	Pretònica	Consonant extra
Alzhèimer	Nestlé	Mercedes	Euros	Confeti	Montenegro	Pòster	Eroski	Espòiler	Malboro	Dodot	Photocall
Excel	Quebec	Best-seller	Rècord	Voyeur	limoncello	Mòdem	Botellón	Estocolm	Dropbox	Microsoft	Waterpolo
Chester	Estep	Messenger	Metro	Forfet	Pokémon	Pòquer	Playboy	Destroyer	Biombo	Consoles	Kosovo
Gamer	Room escape	Estèreo	paintball	Dossier	Dementor	Tòtem	Hermione	Scottex	Taekwondo	Foxtrot	Lenovo
Western	Premier	Everest	Pesto	Hotmail	Chevrolet	aloe vera	Bezoya	snorkel	Tongo	Bombons	Microsoft office
Influencer	Gmail	Herbal essences	Gueto	L'Oréal	Oreos	Nòbel	Stroika	Toblerone	Calimotxo	Toyota	Pocoyó
Pretzel	Senséi	Ter Esteguen	Kellog's	Timotei	Bolero	Córner	Esnob	Power-point	Botox	Cotorra	Cosmopolitan
renfe	Esquetx	Ferrero rocher	Velcro	Somier	Benetton	Còctel	Eslògan	Espònsor	Volvo	Cocoa	Polvorons
Velvet	Webquest	Spencer	Tecno	Au-pair	Nespresso	xòfer	Gameboy	Explorer	Pinotxo	Pelotón	Motocròs
Skater	Xerès	Necesser	Lego	Monet	Roberto	Disjòquei	Reggaeton	Voldemort	Risotto	Montgomery	Follower
Hater		Donetes						voleibol			
Gretel											

RV i E -r#	Distractors	Esdrúixols
Sommelier	Màster	Hèrcules
Voyeur	Gàdget	Sòcrates
Fox-terrier	Netflix	Jennifer
Dossier	Twitter	Edison
Necesser	Post-it	Òpera
Premier	Brownie	Tómbola
Carrefour	Ovni	Gòndola
Elionor	Selfie	Pólvora
Somier	Youtuber	Hipòtesi
Plenur	Trending tòpic	Gènere

Annex B: ítems seleccionats per al text de percepció

é e			é o			ó e			ó o		
Postònica	Pretònica	Consonant extra	Postònica	Pretònica	Consonant extra	Postònica	Pretònica	Consonant extra	Postònica	Pretònica	Consonant extra
Alzhèimer	Nestlé	Messenger	Euros	Confeti	Pokémon	Pòster	Eroski	Espòiler	Dorpbbox	Dodot	Pocoyó
Influencer	Esquex	Everest	Rècord	Forfet	Limoncello	Mòdem	Bezoya	Explorer	Botox	Microsoft	Photocall
Pretzel	Gmail	Best-seller	Metro	Dossier	Montenegro	Còctel	Eslògan	Destroyer	Taekwondo	Toyota	Cosmopolitan
Renfe	Premier	Mercedes	Velcro	Hotmail	Roberto	Disjòquei	Stroika	Espònsor	Pinotxo	Bombons	Kosovo
Excel	Esteps	Ter Stegen	Gueto	Somier	Oreos	Córner	Botelló	Estocolm	Calimotxo	Consola	Follower

RV i E -r#	Distractors	Esdrúixols
Sommelier	Màster	Jennifer
Necesser	Selfie	Hèrcules
Voyeur	Post-it	Tómbola
Plenur	Ovni	Hipòtesi
Elionor	Brownie	Pólvora

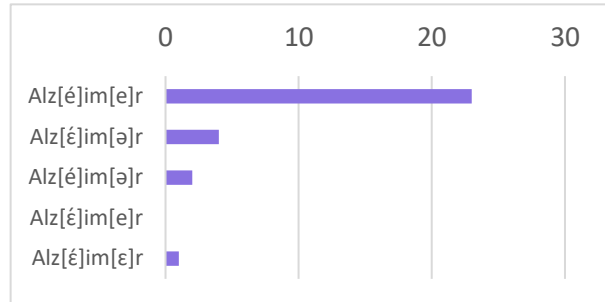
Annex C: resultats del test de producció per ítems

1. Context amb les dues vocals mitjanes anteriors

1.1. Àtona en posició posttònica

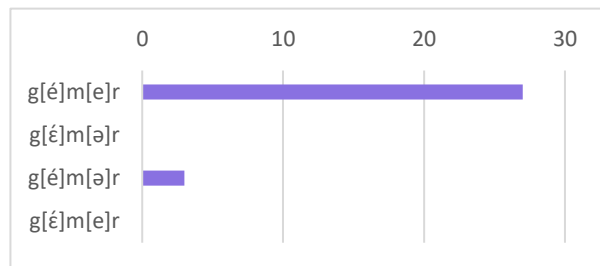
Alzheimer

Alz[é]im[e]r	23
Alz[é]im[ə]r	4
Alz[é]im[ə]r	2
Alz[é]im[e]r	0
Alz[é]im[ɛ]r	1

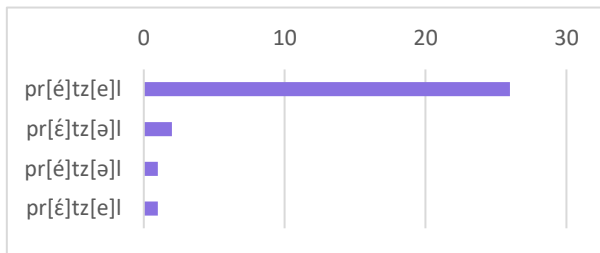
Gamer

g[é]m[e]r	27
g[é]m[ə]r	0
g[é]m[ə]r	3
g[é]m[e]r	0

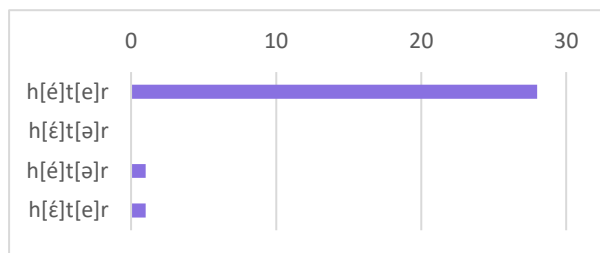
Pretzel

pr[é]tz[e]l	26
pr[é]tz[ə]l	2
pr[é]tz[ə]l	1
pr[é]tz[e]l	1

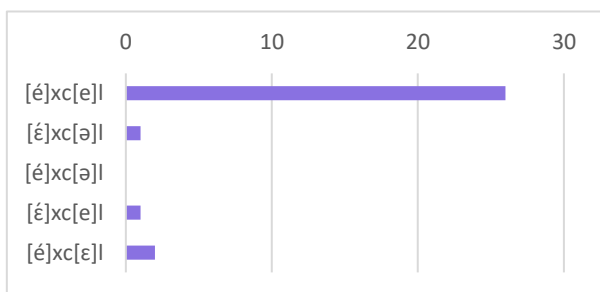
Hater

h[é]t[e]r	28
h[é]t[ə]r	0
h[é]t[ə]r	1
h[é]t[e]r	1

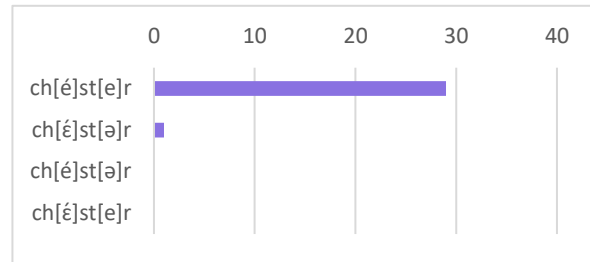
Excel

[é]xc[e]l	26
[é]xc[ə]l	1
[é]xc[ə]l	0
[é]xc[e]l	1
[é]xc[ɛ]l	2

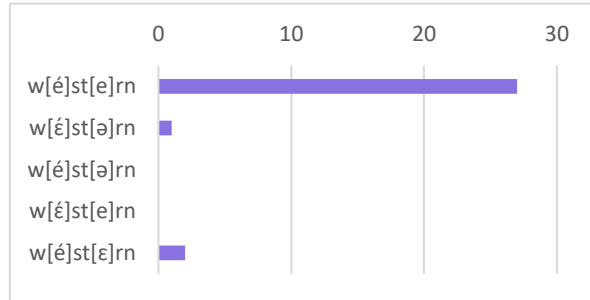

Chester

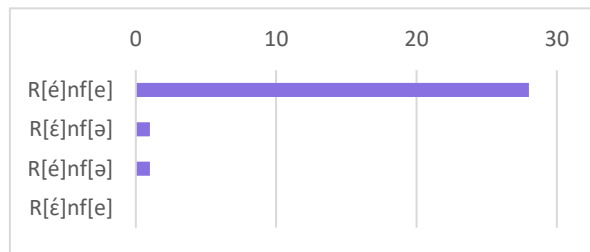
ch[é]st[e]r	29
ch[é]st[ə]r	1
ch[é]st[ə]r	0
ch[é]st[e]r	0

Western

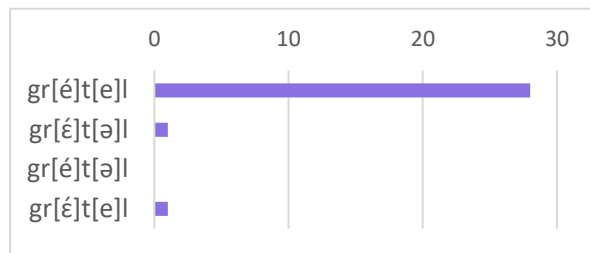
w[é]st[e]rn	27
w[é]st[ə]rn	1
w[é]st[ə]rn	0
w[é]st[e]rn	0
w[é]st[ɛ]rn	2

Renfe

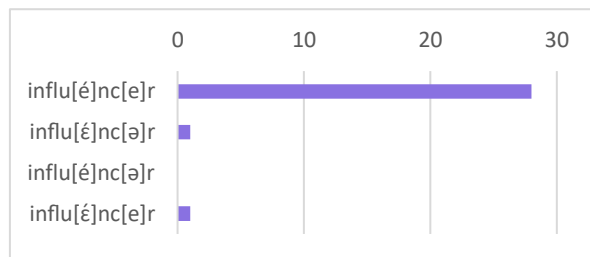
R[é]nf[e]	28
R[é]nf[ə]	1
R[é]nf[ə]	1
R[é]nf[e]	0

Gretel

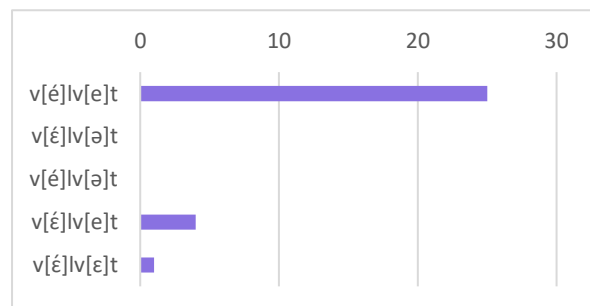
gr[é]t[e]l	28
gr[é]t[ə]l	1
gr[é]t[ə]l	0
gr[é]t[e]l	1

Influencer

influ[é]nc[e]r	28
influ[é]nc[ə]r	1
influ[é]nc[ə]r	0
influ[é]nc[e]r	1

Velvet

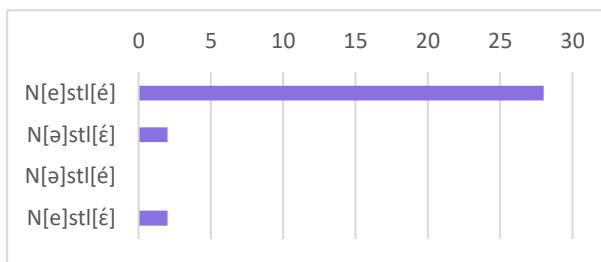
v[é]lv[e]t	25
v[é]lv[ə]t	0
v[é]lv[ə]t	0
v[é]lv[e]t	4
v[é]lv[ɛ]t	1

1.2. Àtona en posició pretònica

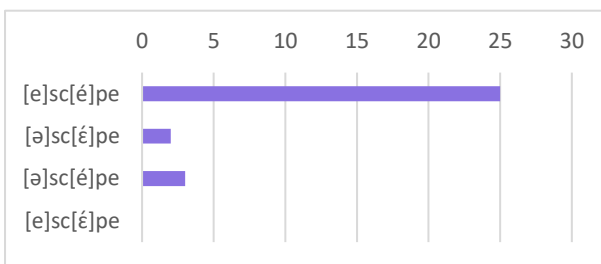
Nestlé

N[e]stl[é]	28
N[ə]stl[é]	2
N[ə]stl[é]	0
N[e]stl[é]	2

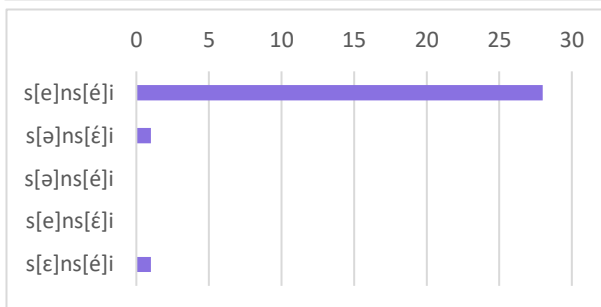
Room escape

[e]sc[é]pe	25
[ə]sc[é]pe	2
[ə]sc[é]pe	3
[e]sc[é]pe	0

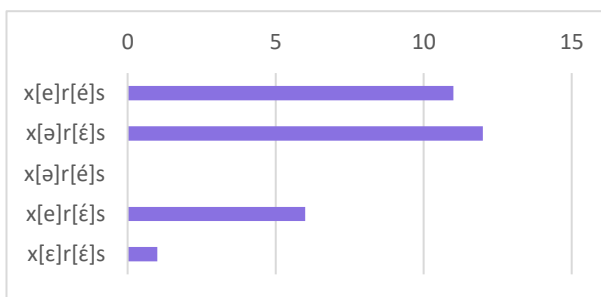
Sensei

s[e]ns[é]i	28
s[ə]ns[é]i	1
s[ə]ns[é]i	0
s[e]ns[é]i	0
s[ɛ]ns[é]i	1

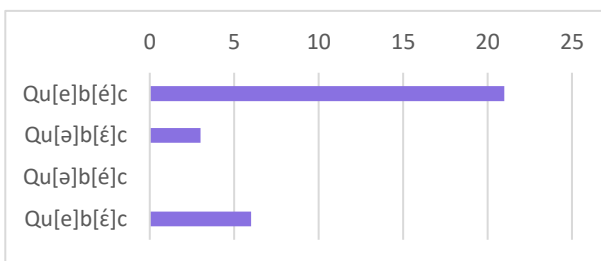
Xerès

x[e]r[é]s	11
x[ə]r[é]s	12
x[ə]r[é]s	0
x[e]r[é]s	6
x[ɛ]r[é]s	1

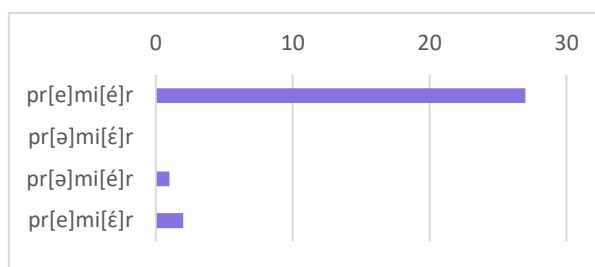
Quebec

Qu[e]b[é]c	21
Qu[ə]b[é]c	3
Qu[ə]b[é]c	0
Qu[e]b[é]c	6

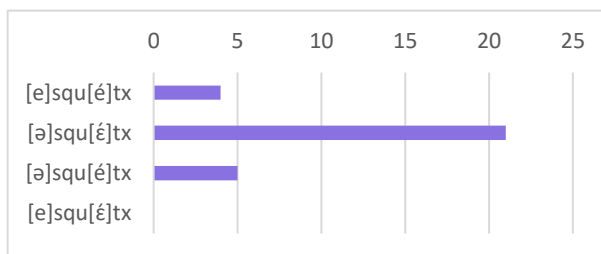
Premier

pr[e]mi[é]r	27
pr[ə]mi[é]r	0
pr[ə]mi[é]r	1
pr[e]mi[é]r	2

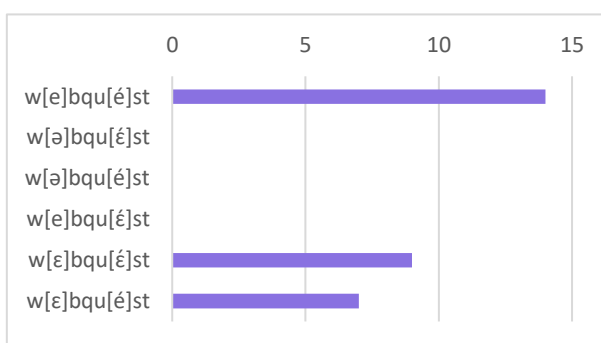
Esquetx

[e]squ[é]tx	4
[ə]squ[é]tx	21
[ə]squ[é]tx	5
[e]squ[é]tx	0

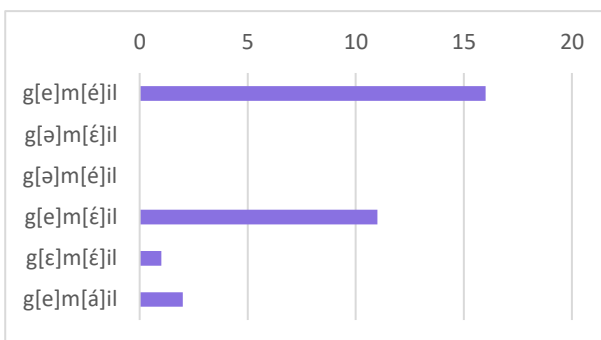
Webquest

w[e]bqu[é]st	14
w[ə]bqu[é]st	0
w[ə]bqu[é]st	0
w[e]bqu[é]st	0
w[ɛ]bqu[é]st	9
w[ɛ]bqu[é]st	7

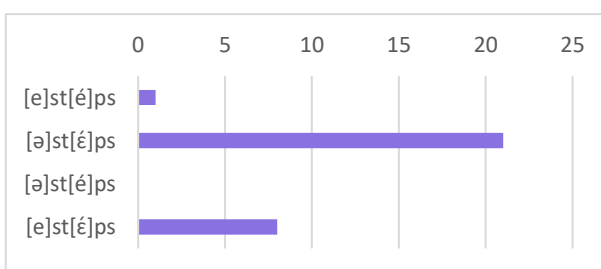
Gmail

g[e]m[é]il	16
g[ə]m[é]il	0
g[ə]m[é]il	0
g[e]m[é]il	11
g[ɛ]m[é]il	1
g[e]m[á]il	2

Steps

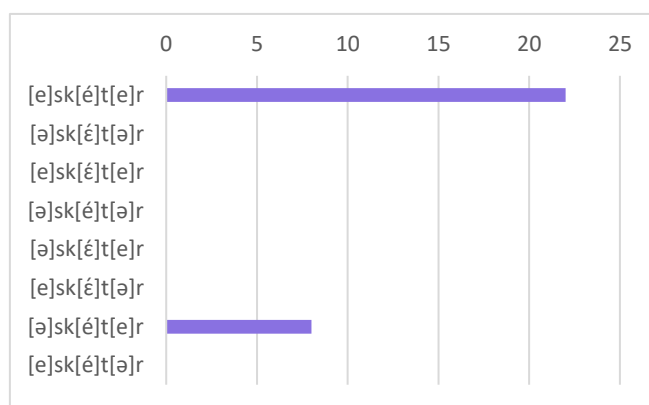
[e]st[é]ps	1
[ə]st[é]ps	21
[ə]st[é]ps	0
[e]st[é]ps	8

1.3. Vocal àtona extra

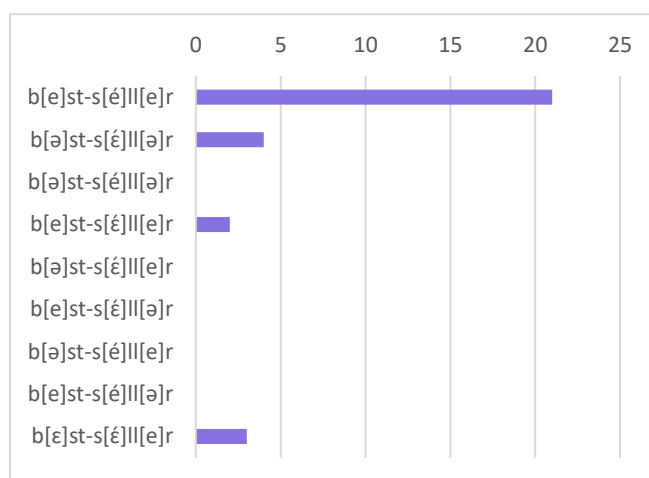
Skater

[e]sk[é]t[e]r	22
[ə]sk[é]t[ə]r	0
[e]sk[é]t[e]r	0
[ə]sk[é]t[ə]r	0
[ə]sk[é]t[e]r	0
[e]sk[é]t[ə]r	0
[ə]sk[é]t[e]r	8
[e]sk[é]t[ə]r	0

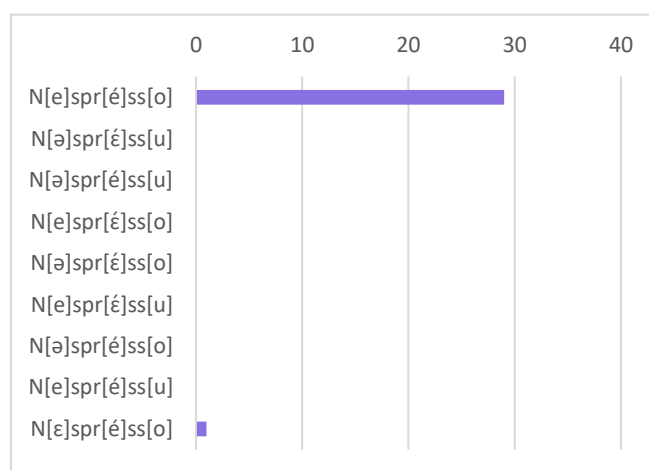
Best-seller

b[e]st-s[é]ll[e]r	21
b[ə]st-s[é]ll[ə]r	4
b[ə]st-s[é]ll[ə]r	0
b[e]st-s[é]ll[e]r	2
b[ə]st-s[é]ll[e]r	0
b[e]st-s[é]ll[ə]r	0
b[ə]st-s[é]ll[e]r	0
b[e]st-s[é]ll[ə]r	0
b[ə]st-s[é]ll[e]r	0
b[ε]st-s[é]ll[e]r	3

Nespresso

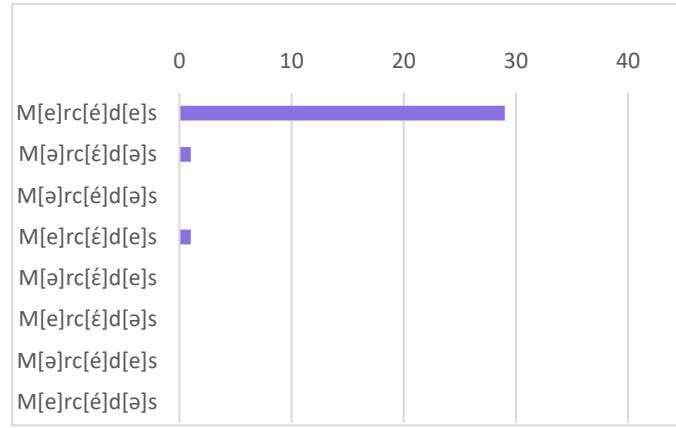
N[e]spr[é]ss[o]	29
N[ə]spr[é]ss[u]	0
N[ə]spr[é]ss[u]	0
N[e]spr[é]ss[o]	0
N[ə]spr[é]ss[o]	0
N[e]spr[é]ss[u]	0
N[ə]spr[é]ss[o]	0
N[e]spr[é]ss[u]	0
N[ε]spr[é]ss[o]	1

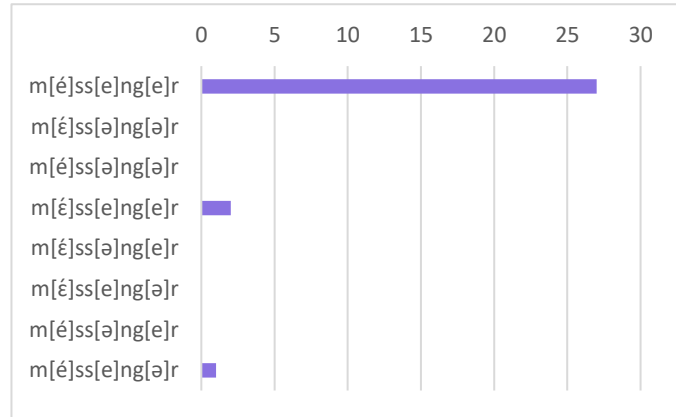
Mercedes

M[e]rc[é]d[e]s	29
M[ə]rc[é]d[ə]s	1
M[ə]rc[é]d[ə]s	0
M[e]rc[é]d[e]s	1
M[ə]rc[é]d[e]s	0
M[e]rc[é]d[ə]s	0
M[ə]rc[é]d[e]s	0
M[e]rc[é]d[ə]s	0

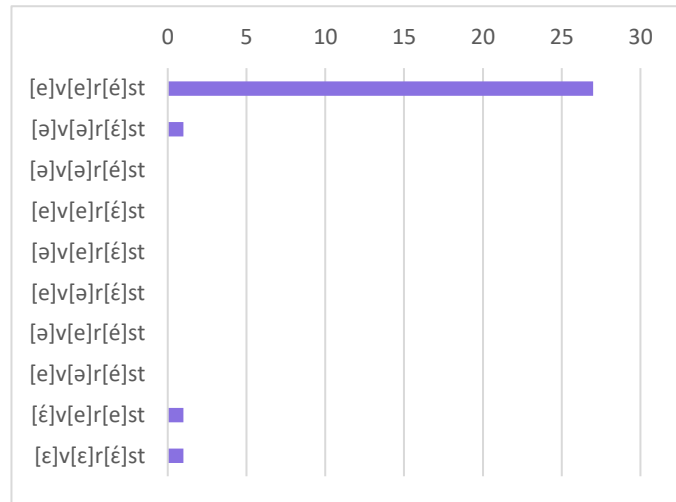
Messenger

m[é]ss[e]ng[e]r	27
m[é]ss[ə]ng[ə]r	0
m[é]ss[ə]ng[ə]r	0
m[é]ss[e]ng[e]r	2
m[é]ss[ə]ng[e]r	0
m[é]ss[e]ng[ə]r	0
m[é]ss[ə]ng[e]r	0
m[é]ss[e]ng[ə]r	1

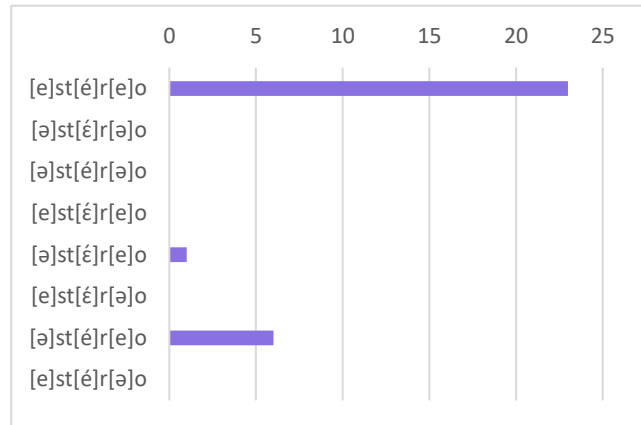
Everest

[e]v[e]r[é]st	27
[ə]v[ə]r[é]st	1
[ə]v[ə]r[é]st	0
[e]v[e]r[é]st	0
[ə]v[e]r[é]st	0
[e]v[ə]r[é]st	0
[ə]v[e]r[é]st	0
[e]v[ə]r[é]st	0
[é]v[e]r[e]st	1
[ε]v[ε]r[é]st	1

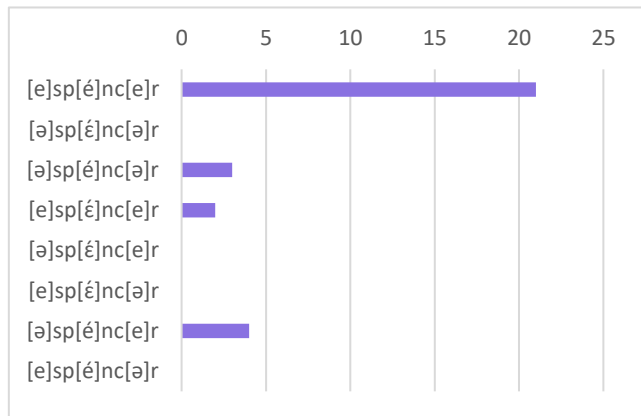
Estèreo

[e]st[é]r[e]o	23
[ə]st[é]r[ə]o	0
[ə]st[é]r[ə]o	0
[e]st[é]r[e]o	0
[ə]st[é]r[e]o	1
[e]st[é]r[ə]o	0
[ə]st[é]r[e]o	6
[e]st[é]r[ə]o	0

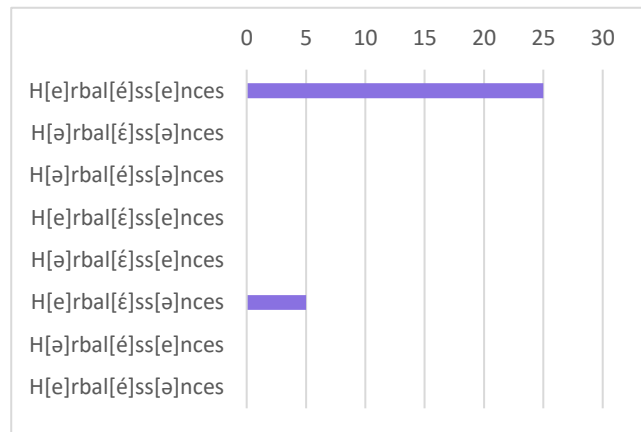
Spencer

[e]sp[é]nc[e]r	21
[ə]sp[é]nc[ə]r	0
[ə]sp[é]nc[ə]r	3
[e]sp[é]nc[e]r	2
[ə]sp[é]nc[e]r	0
[e]sp[é]nc[ə]r	0
[ə]sp[é]nc[e]r	4
[e]sp[é]nc[ə]r	0

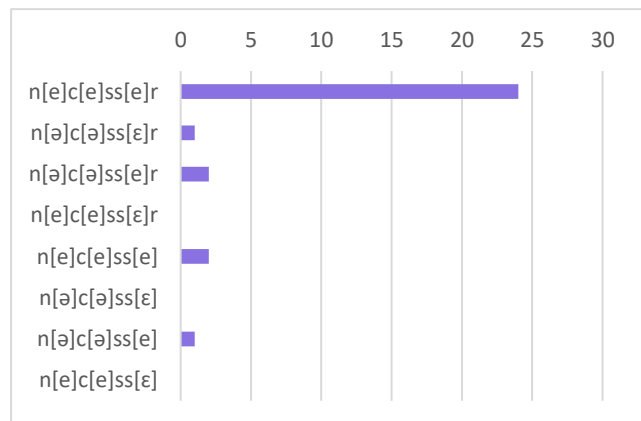
Herbal Essences

H[e]rbal[é]ss[e]nces	25
H[ə]rbal[é]ss[ə]nces	0
H[ə]rbal[é]ss[ə]nces	0
H[e]rbal[é]ss[e]nces	0
H[ə]rbal[é]ss[e]nces	0
H[e]rbal[é]ss[ə]nces	5
H[ə]rbal[é]ss[e]nces	0
H[e]rbal[é]ss[ə]nces	0

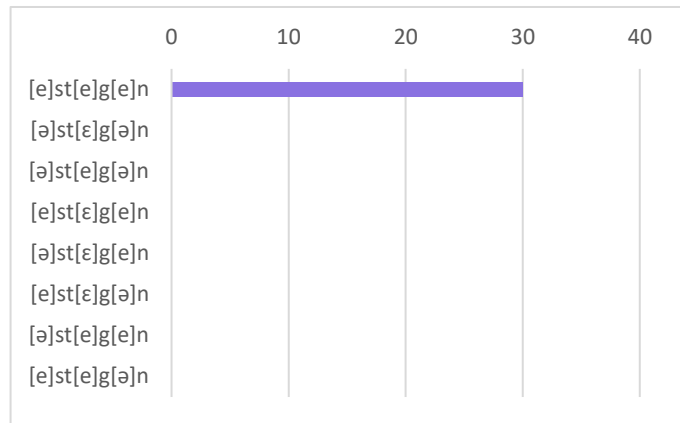
Necesser

n[e]c[e]ss[e]r	24
n[ə]c[ə]ss[ε]r	1
n[ə]c[ə]ss[e]r	2
n[e]c[e]ss[ε]r	0
n[e]c[e]ss[e]	2
n[ə]c[ə]ss[ε]	0
n[ə]c[ə]ss[e]	1
n[e]c[e]ss[ε]	0

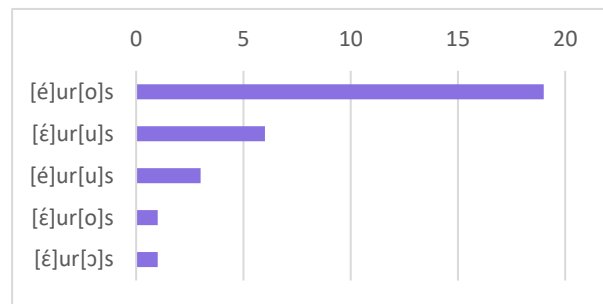

Ter Stegen

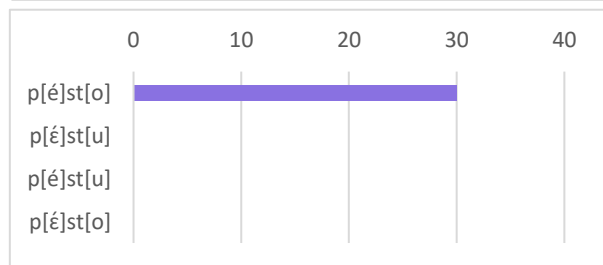
[e]st[e]g[e]n	30
[ə]st[ɛ]g[ə]n	0
[ə]st[e]g[ə]n	0
[e]st[ɛ]g[e]n	0
[ə]st[ɛ]g[e]n	0
[e]st[ɛ]g[ə]n	0
[ə]st[e]g[e]n	0
[e]st[e]g[ə]n	0

2. Context amb vocal mitjana anterior tònica i posterior àtona**2.1. Àtona en posició posttònica****Euros**

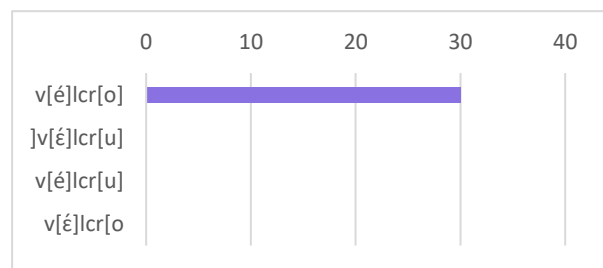
[é]ur[o]s	19
[é]ur[u]s	6
[é]ur[u]s	3
[é]ur[o]s	1
[é]ur[ɔ]s	1

Pesto

p[é]st[o]	30
p[é]st[u]	0
p[é]st[u]	0
p[é]st[o]	0

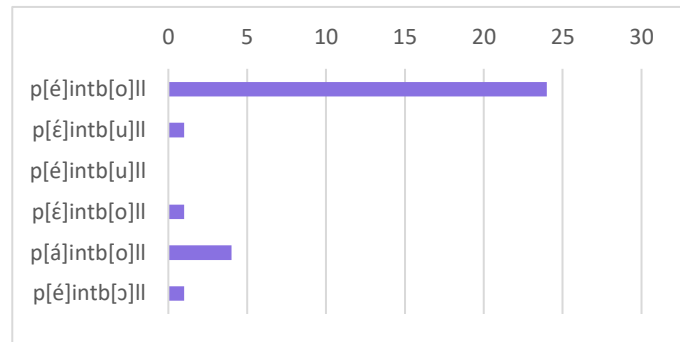
Velcro

v[é]lcr[o]	30
]v[é]lcr[u]	0
v[é]lcr[u]	0
v[é]lcr[o]	0

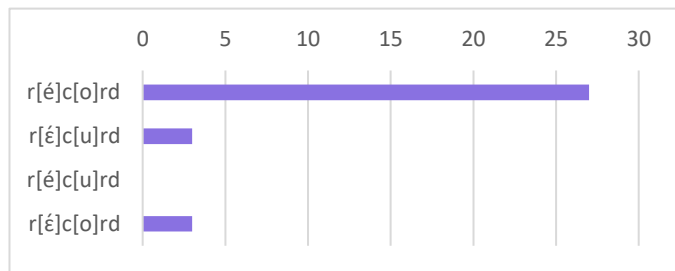
Paintball

p[é]intb[o]ll	24
p[é]intb[u]ll	1
p[é]intb[u]ll	0
p[é]intb[o]ll	1
p[á]intb[o]ll	4
p[é]intb[o]ll	1

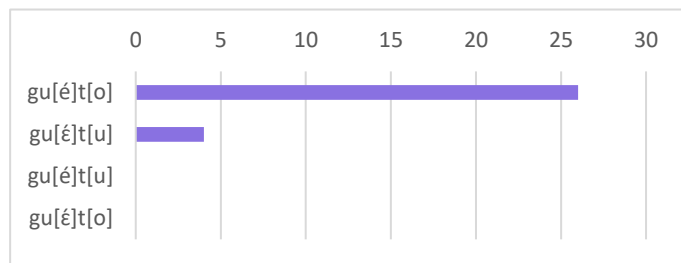
Rècord

r[é]c[o]rd	27
r[é]c[u]rd	3
r[é]c[u]rd	0
r[é]c[o]rd	3

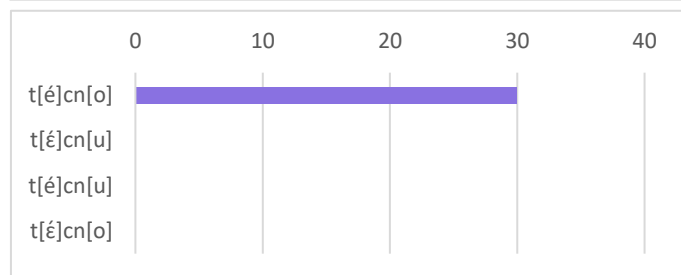
Gueto

gu[é]t[o]	26
gu[é]t[u]	4
gu[é]t[u]	0
gu[é]t[o]	0

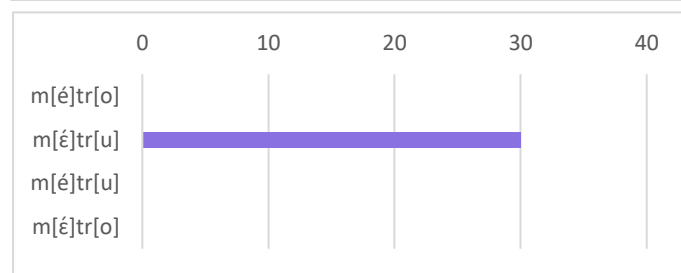
Tecno

t[é]cn[o]	30
t[é]cn[u]	0
t[é]cn[u]	0
t[é]cn[o]	0

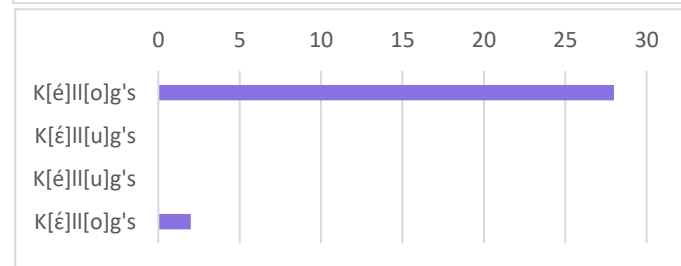
Metro

m[é]tr[u]	30
m[é]tr[o]	0
m[é]tr[u]	0
m[e]tr[o]	0

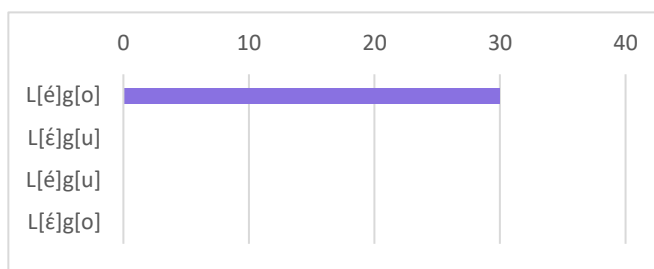
Kellog's

K[é]ll[o]g's	28
K[é]ll[u]g's	0
K[é]ll[u]g's	0
K[é]ll[o]g's	2

Lego

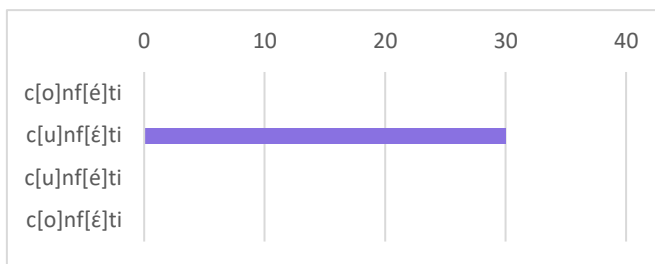
L[é]g[o]	30
L[é]g[u]	0
L[é]g[u]	0
L[é]g[o]	0

2.2. Àtona en posició pretònica

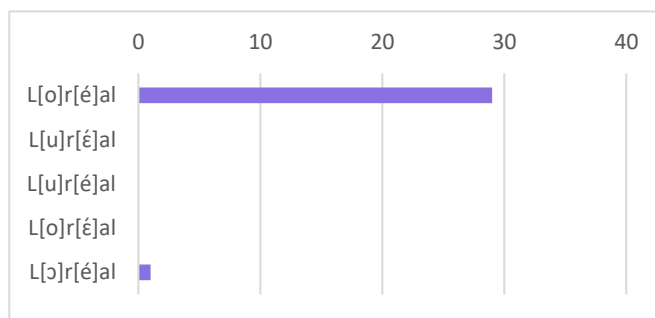
Confeti

c[o]nf[é]ti	0
c[u]nf[é]ti	30
c[u]nf[é]ti	0
c[o]nf[é]ti	0

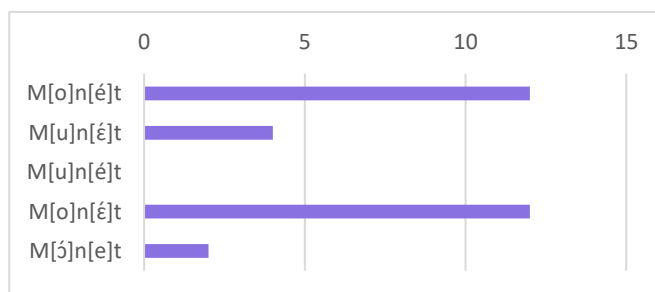
L'Oréal

L[o]r[é]al	29
L[u]r[é]al	0
L[u]r[é]al	0
L[o]r[é]al	0
L[ɔ]r[é]al	1

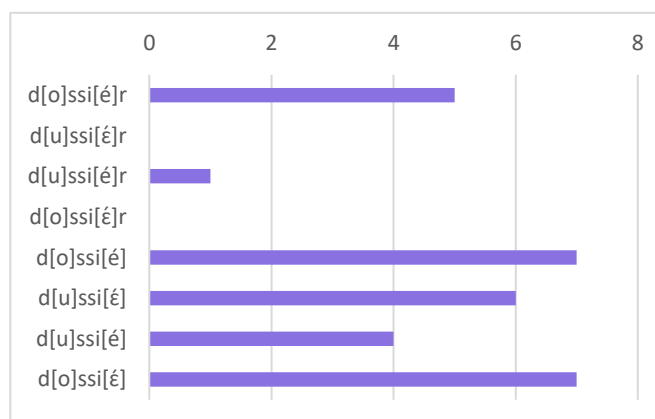
Monet

M[o]n[é]t	12
M[u]n[é]t	4
M[u]n[é]t	0
M[o]n[é]t	12
M[ɔ]n[e]t	2

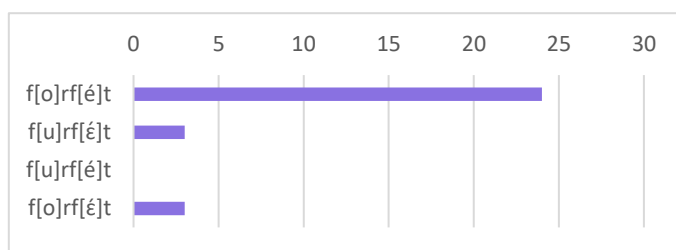
Dossier

d[o]ssi[é]r	5
d[u]ssi[é]r	0
d[u]ssi[é]r	1
d[o]ssi[é]r	0
d[o]ssi[é]	7
d[u]ssi[é]	6
d[u]ssi[é]	4
d[o]ssi[é]	7

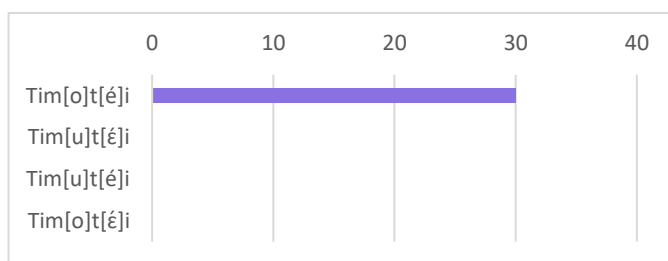
Forfet

f[o]rf[é]t	24
f[u]rf[é]t	3
f[u]rf[é]t	0
f[o]rf[é]t	3

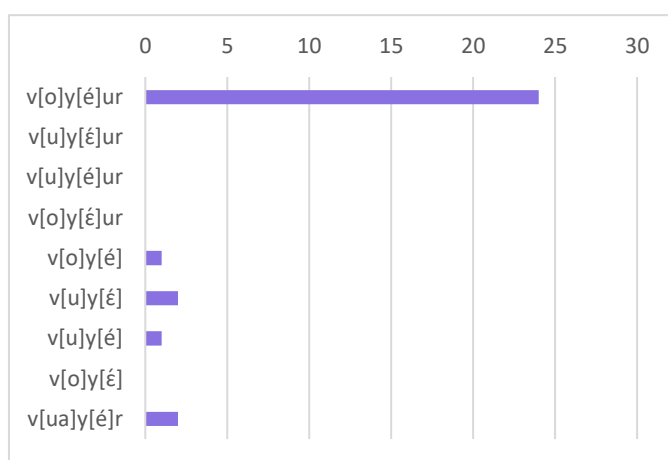
Timotei

Tim[o]t[é]i	30
Tim[u]t[é]i	0
Tim[u]t[é]i	0
Tim[o]t[é]i	0

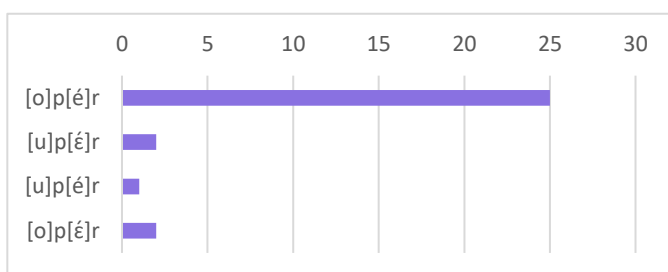
Voyeur

v[o]y[é]ur	24
v[u]y[é]ur	0
v[u]y[é]ur	0
v[o]y[é]ur	0
v[o]y[é]	1
v[u]y[é]	2
v[u]y[é]	1
v[o]y[é]	0
v[ua]y[é]r	2

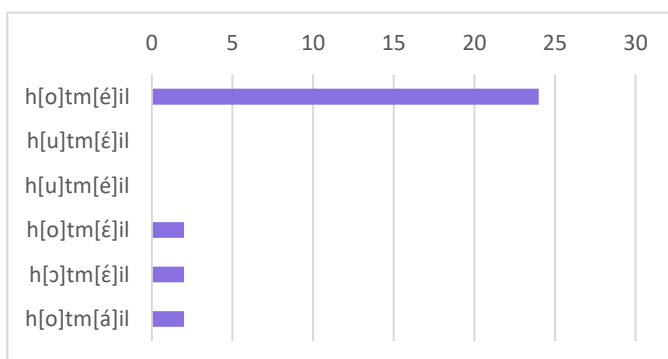
Au-pair

[o]p[é]r	25
[u]p[é]r	2
[u]p[é]r	1
[o]p[é]r	2

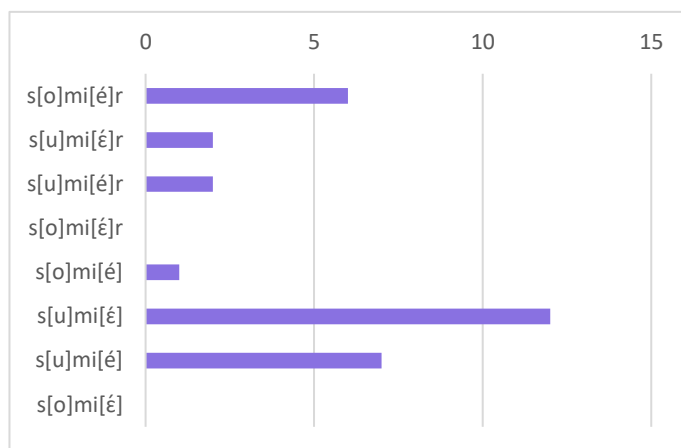
Hotmail

h[o]tm[é]il	24
h[u]tm[é]il	0
h[u]tm[é]il	0
h[o]tm[é]il	2
h[ɔ]tm[é]il	2
h[o]tm[á]il	2

Somier

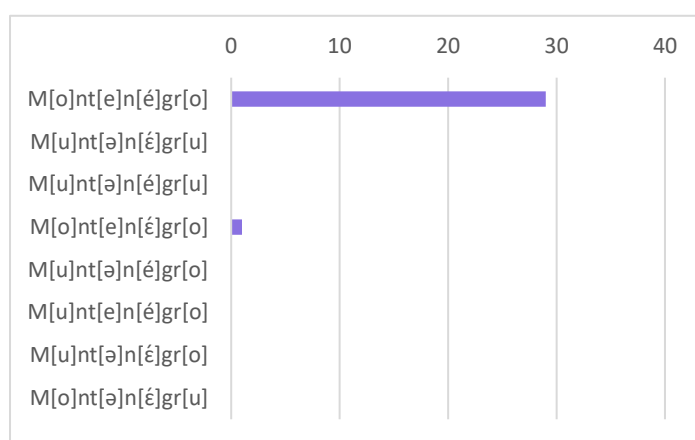
s[o]mi[é]r	6
s[u]mi[é]r	2
s[u]mi[é]r	2
s[o]mi[é]r	0
s[o]mi[é]	1
s[u]mi[é]	12
s[u]mi[é]	7
s[o]mi[é]	0

2.3. Vocal àtona extra

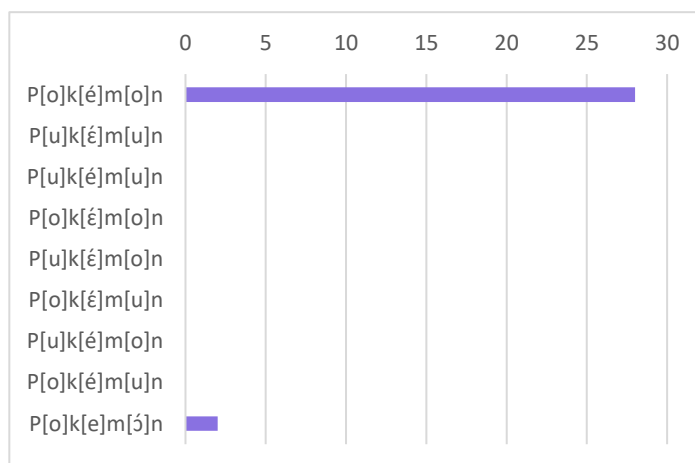
Montenegro

M[o]nt[e]n[é]gr[o]	29
M[u]nt[ə]n[é]gr[u]	0
M[u]nt[ə]n[é]gr[u]	0
M[o]nt[e]n[é]gr[o]	1
M[u]nt[ə]n[é]gr[o]	0
M[u]nt[e]n[é]gr[o]	0
M[u]nt[ə]n[é]gr[o]	0
M[o]nt[ə]n[é]gr[u]	0

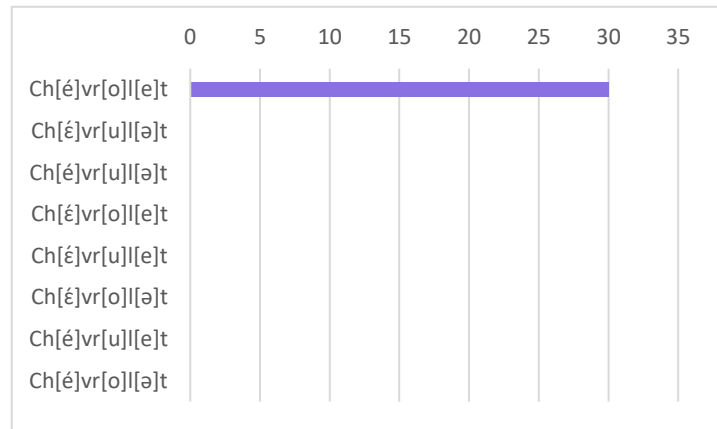
Pokémon

P[o]k[é]m[o]n	28
P[u]k[é]m[u]n	0
P[u]k[é]m[u]n	0
P[o]k[é]m[o]n	0
P[u]k[é]m[o]n	0
P[o]k[é]m[u]n	0
P[u]k[é]m[o]n	0
P[o]k[é]m[u]n	0
P[o]k[é]m[u]n	0
P[o]k[e]m[ó]n	2

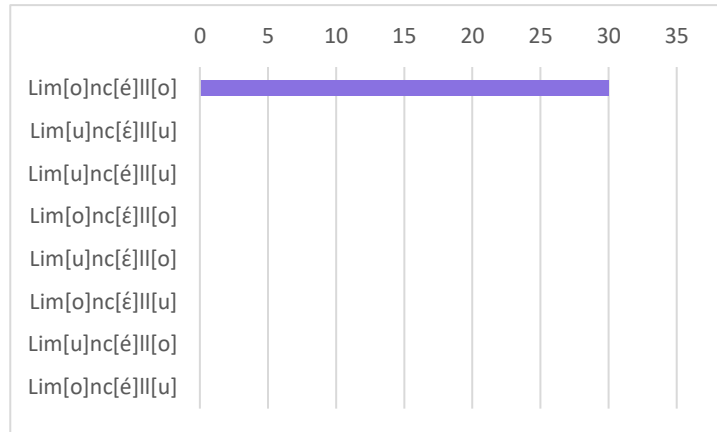
Chevrolet

Ch[é]vr[o]l[e]t	30
Ch[é]vr[u]l[ə]t	0
Ch[é]vr[u]l[ə]t	0
Ch[é]vr[o]l[e]t	0
Ch[é]vr[u]l[e]t	0
Ch[é]vr[o]l[ə]t	0
Ch[é]vr[u]l[e]t	0
Ch[é]vr[o]l[ə]t	0

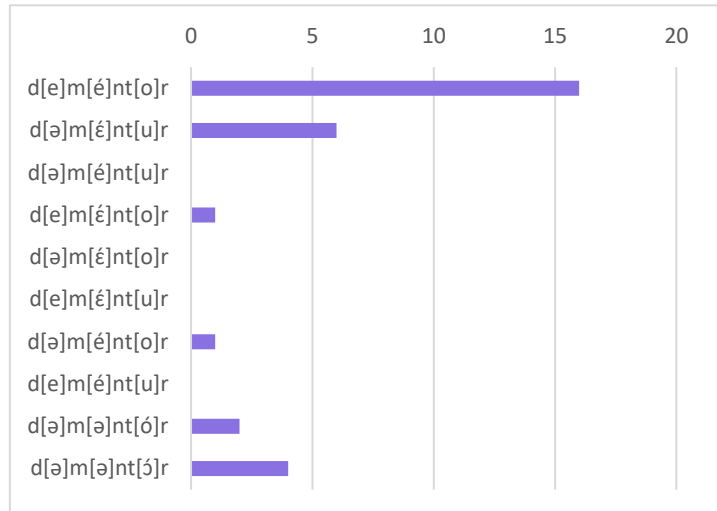
Limoncello

Lim[o]nc[é]ll[o]	30
Lim[u]nc[é]ll[u]	0
Lim[u]nc[é]ll[u]	0
Lim[o]nc[é]ll[o]	0
Lim[u]nc[é]ll[o]	0
Lim[o]nc[é]ll[u]	0
Lim[u]nc[é]ll[o]	0
Lim[u]nc[é]ll[o]	0
Lim[o]nc[é]ll[u]	0

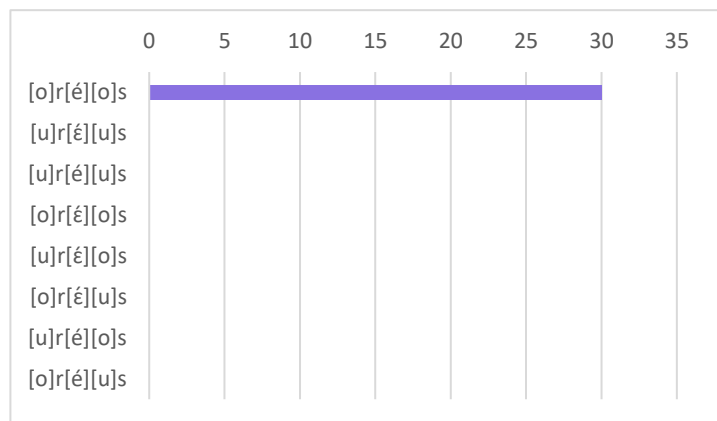
Dementor

d[e]m[é]nt[o]r	16
d[ə]m[é]nt[u]r	6
d[ə]m[é]nt[u]r	0
d[e]m[é]nt[o]r	1
d[ə]m[é]nt[o]r	0
d[e]m[é]nt[u]r	0
d[ə]m[é]nt[o]r	1
d[e]m[é]nt[u]r	0
d[ə]m[ə]nt[ó]r	2
d[ə]m[ə]nt[ó]r	4

Oreos

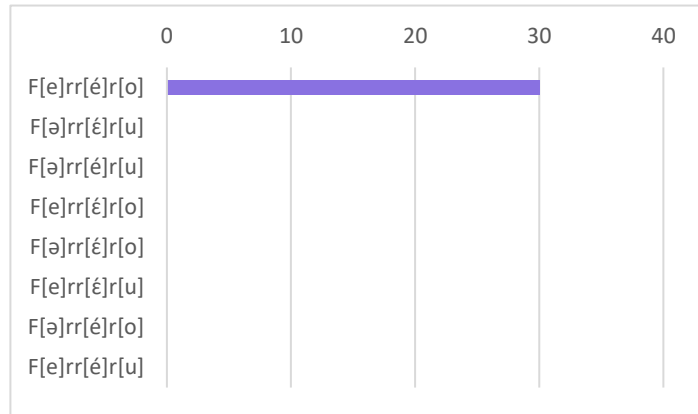
[o]r[é][o]s	30
[u]r[é][u]s	0
[u]r[é][u]s	0
[o]r[é][o]s	0
[u]r[é][o]s	0
[o]r[é][u]s	0
[u]r[é][o]s	0
[o]r[é][u]s	0

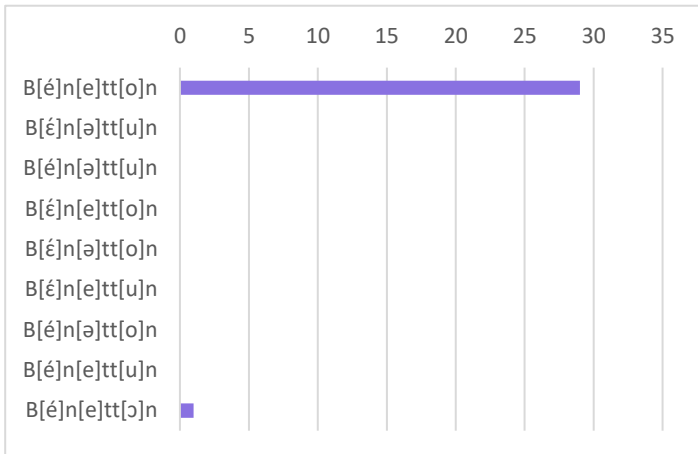
Ferrero Rocher

F[e]rr[é]r[o]	30
F[ə]rr[é]r[u]	0
F[ə]rr[é]r[u]	0
F[e]rr[é]r[o]	0
F[ə]rr[é]r[o]	0
F[e]rr[é]r[u]	0
F[ə]rr[é]r[o]	0
F[e]rr[é]r[u]	0

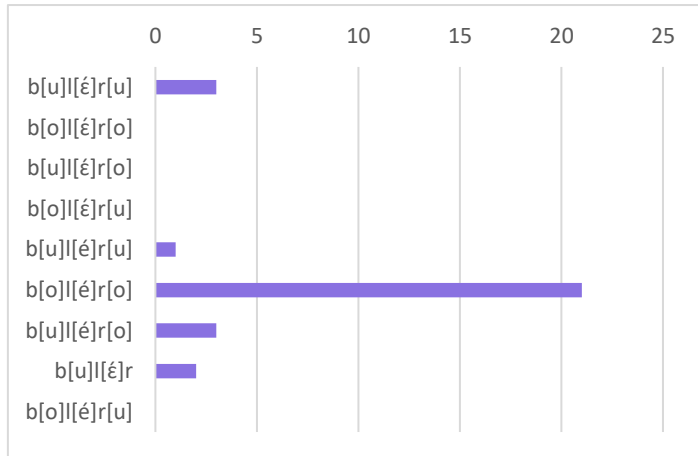
Benetton

B[é]n[e]tt[o]n	29
B[é]n[ə]tt[u]n	0
B[é]n[ə]tt[u]n	0
B[é]n[e]tt[o]n	0
B[é]n[ə]tt[o]n	0
B[é]n[e]tt[u]n	0
B[é]n[ə]tt[o]n	0
B[é]n[e]tt[u]n	0
B[é]n[e]tt[u]n	0
B[é]n[e]tt[o]n	1

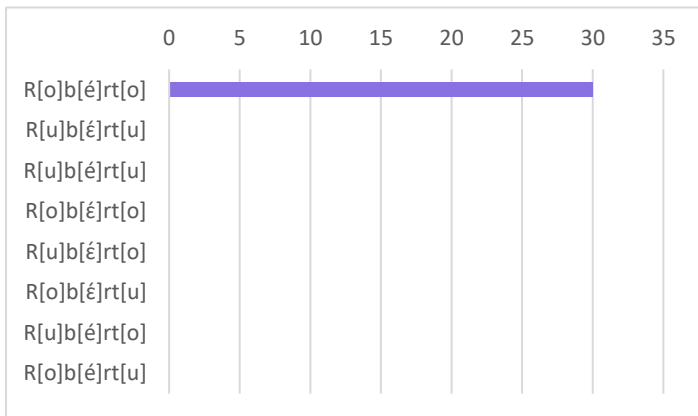
Bolero

b[u]l[é]r[u]	3
b[o]l[é]r[o]	0
b[u]l[é]r[o]	0
b[o]l[é]r[u]	0
b[u]l[é]r[u]	1
b[o]l[é]r[o]	21
b[u]l[é]r[o]	3
b[u]l[é]r	2
b[o]l[é]r[u]	0

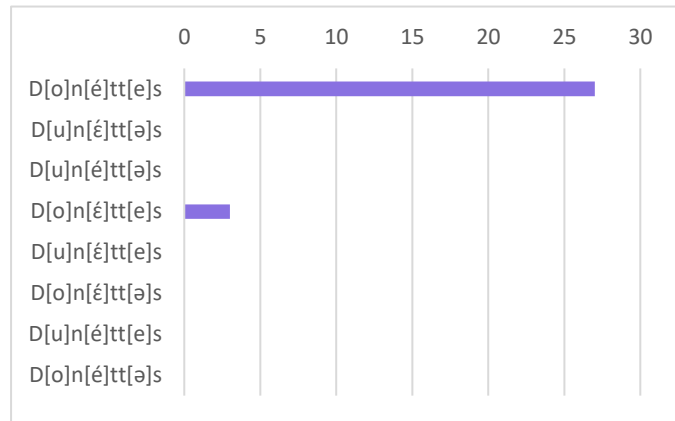
Roberto

R[o]b[é]rt[o]	30
R[u]b[é]rt[u]	0
R[u]b[é]rt[u]	0
R[o]b[é]rt[o]	0
R[u]b[é]rt[o]	0
R[o]b[é]rt[u]	0
R[u]b[é]rt[o]	0
R[o]b[é]rt[u]	0

Donettes

D[o]n[é]tt[e]s	27
D[u]n[é]tt[ə]s	0
D[u]n[é]tt[ə]s	0
D[o]n[é]tt[e]s	3
D[u]n[é]tt[e]s	0
D[o]n[é]tt[ə]s	0
D[u]n[é]tt[e]s	0
D[o]n[é]tt[ə]s	0

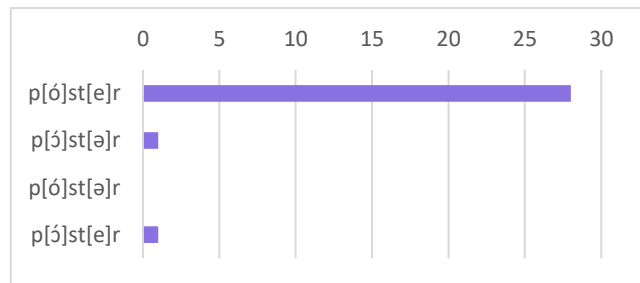

3. Context amb vocal mitjana posterior tònica i anterior àtona

3.1. Àtona en posició posttònica

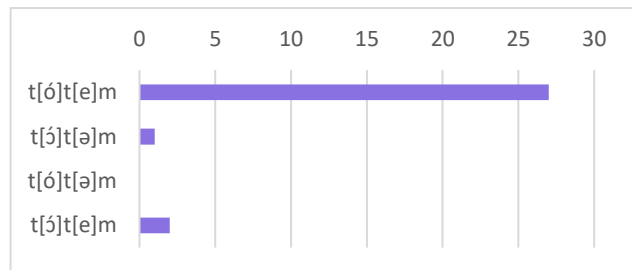
Pòster

p[ó]st[ə]r	1
p[ó]st[e]r	1
p[ó]st[ə]r	0
p[ó]st[e]r	28

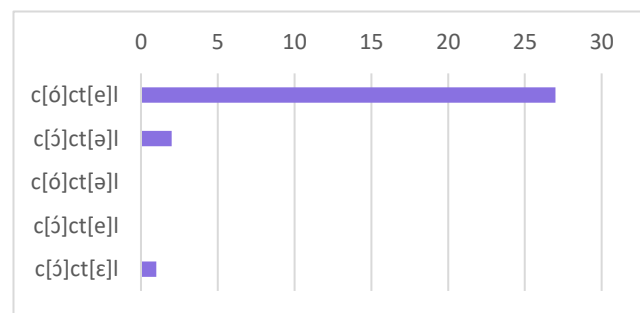
Tòtem

t[ó]t[e]m	27
t[ó]t[ə]m	1
t[ó]t[ə]m	0
t[ó]t[e]m	2

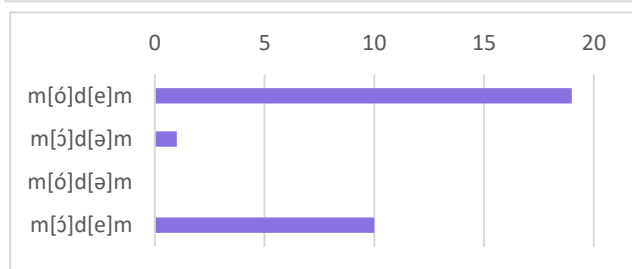
Còctel

c[ó]ct[e]l	27
c[ó]ct[ə]l	2
c[ó]ct[ə]l	0
c[ó]ct[e]l	0
c[ó]ct[ə]l	1

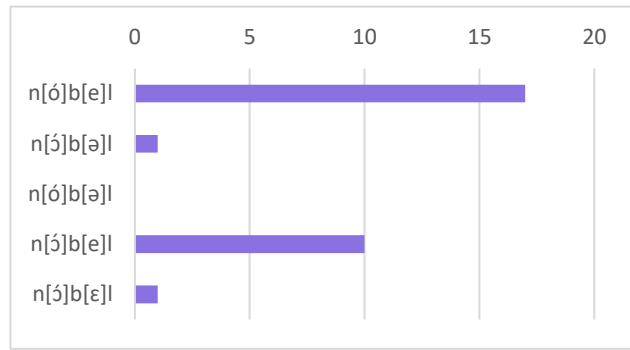
Mòdem

m[ó]d[e]m	19
m[ó]d[ə]m	1
m[ó]d[ə]m	0
m[ó]d[e]m	10

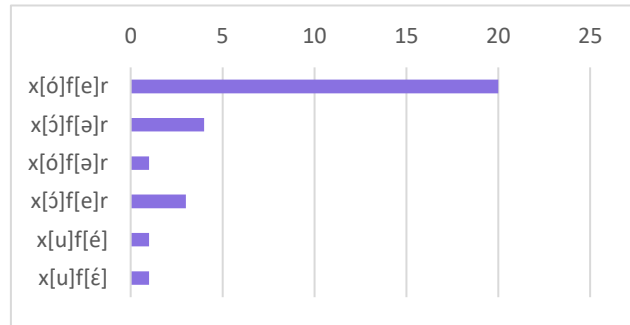
Nobel

n[ó]b[e]l	17
n[ó]b[ə]l	1
n[ó]b[ə]l	0
n[ó]b[e]l	10
n[ó]b[ε]l	1
n[u]b[é]l	1

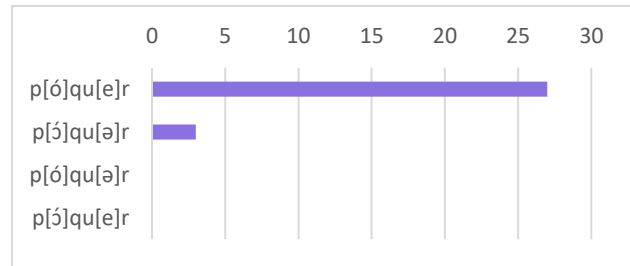
Xofer

x[ó]f[e]r	20
x[ó]f[ə]r	4
x[ó]f[ə]r	1
x[ó]f[e]r	3
x[u]f[é]	1
x[u]f[é]	1

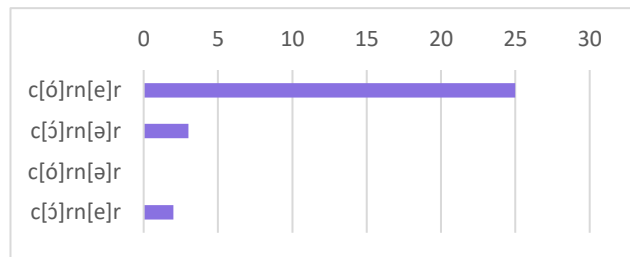
Pòquer

p[ó]qu[e]r	27
p[ó]qu[ə]r	3
p[ó]qu[ə]r	0
p[ó]qu[e]r	0

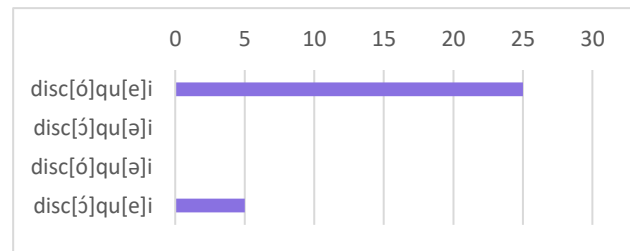
Córner

c[ó]rn[e]r	25
c[ó]rn[ə]r	3
c[ó]rn[ə]r	0
c[ó]rn[e]r	2

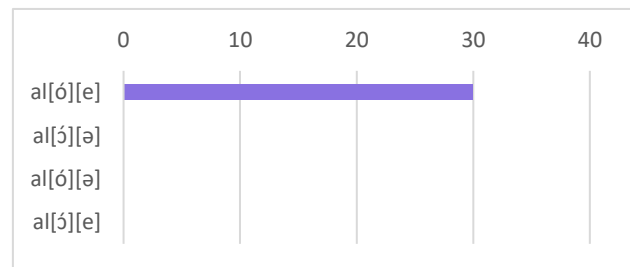
Discòquei

disc[ó]qu[e]i	25
disc[ó]qu[ə]i	0
disc[ó]qu[ə]i	0
disc[ó]qu[e]i	5

Aloe vera

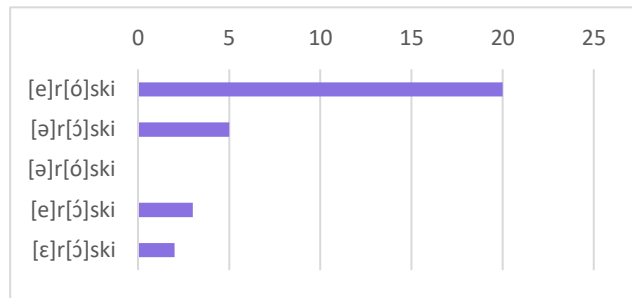
al[ó][e]	30
al[ó][ə]	0
al[ó][ə]	0
al[ó][e]	0

3.2. Àtona en posició pretònica

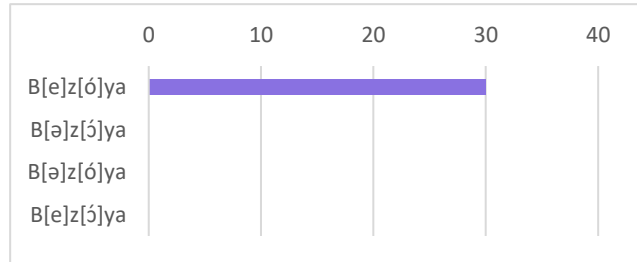
Eroski

[e]r[ó]ski	20
[ə]r[ó]ski	5
[ə]r[ó]ski	0
[e]r[ó]ski	3
[ε]r[ó]ski	2

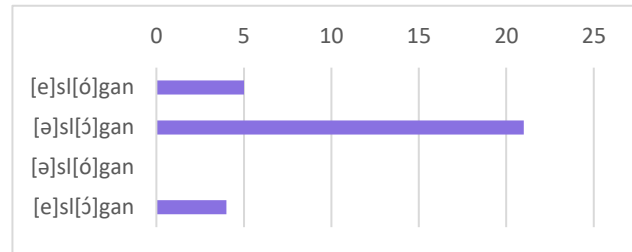
Bezoya

B[e]z[ó]ya	30
B[ə]z[ó]ya	0
B[ə]z[ó]ya	0
B[e]z[ó]ya	0

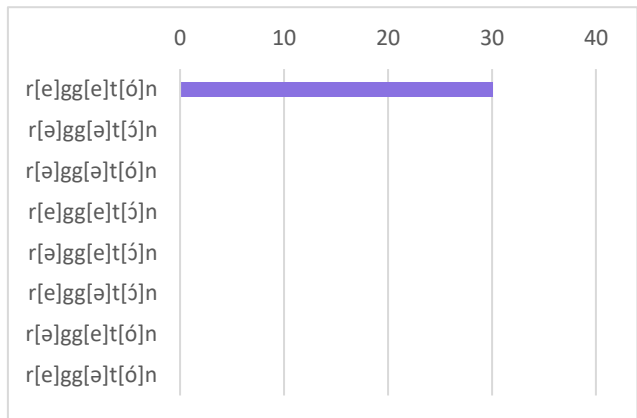
Eslògan

[e]sl[ó]gan	5
[ə]sl[ó]gan	21
[ə]sl[ó]gan	0
[e]sl[ó]gan	4

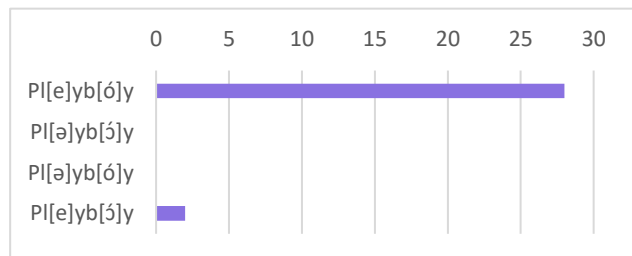
Reggaeton

r[e]gg[e]t[ó]n	30
r[ə]gg[ə]t[ó]n	0
r[ə]gg[ə]t[ó]n	0
r[e]gg[e]t[ó]n	0
r[ə]gg[e]t[ó]n	0
r[e]gg[ə]t[ó]n	0
r[ə]gg[e]t[ó]n	0
r[e]gg[ə]t[ó]n	0

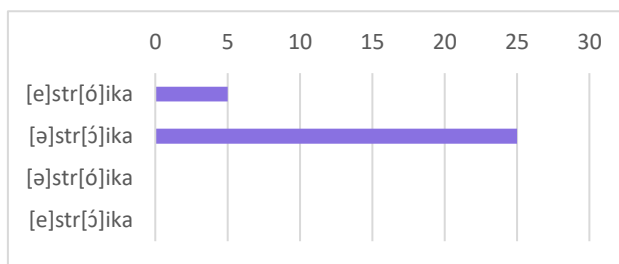
Playboy

Pl[e]yb[ó]y	28
Pl[ə]yb[ó]y	0
Pl[ə]yb[ó]y	0
Pl[e]yb[ó]y	2

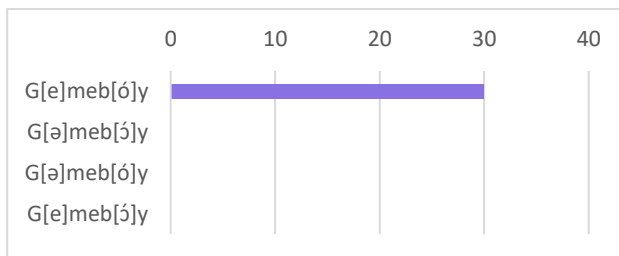
Stroika

[e]str[ó]ika	5
[ə]str[ó]ika	25
[ə]str[ó]ika	0
[e]str[ó]ika	0

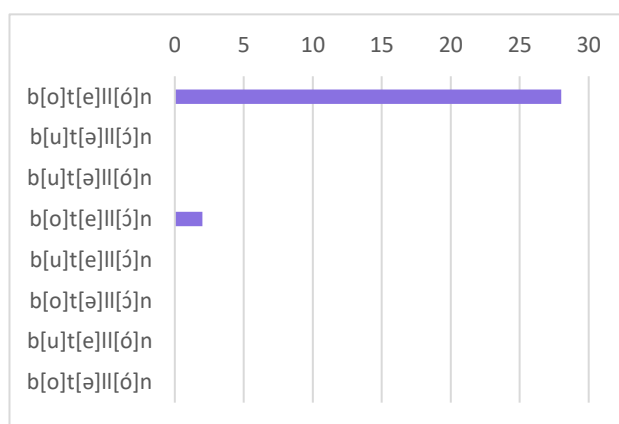
Gameboy

G[e]meb[ó]y	30
G[ə]meb[ó]y	0
G[ə]meb[ó]y	0
G[e]meb[ó]y	0

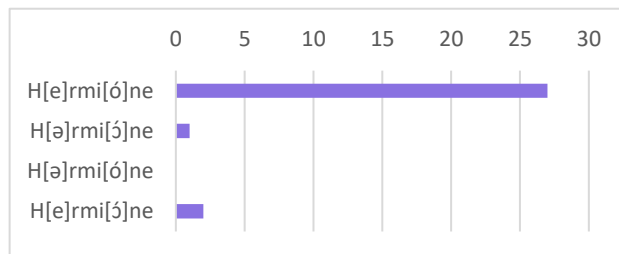
Botellón

b[o]t[e]ll[ó]n	28
b[u]t[ə]ll[ó]n	0
b[u]t[ə]ll[ó]n	0
b[o]t[e]ll[ó]n	2
b[u]t[e]ll[ó]n	0
b[o]t[ə]ll[ó]n	0
b[u]t[e]ll[ó]n	0
b[o]t[ə]ll[ó]n	0

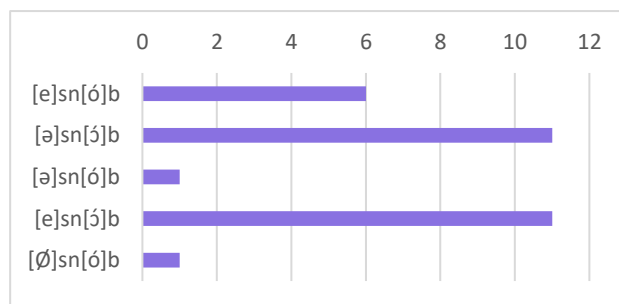
Hermione

H[e]rmi[ó]ne	27
H[ə]rmi[ó]ne	1
H[ə]rmi[ó]ne	0
H[e]rmi[ó]ne	2

EsnoB

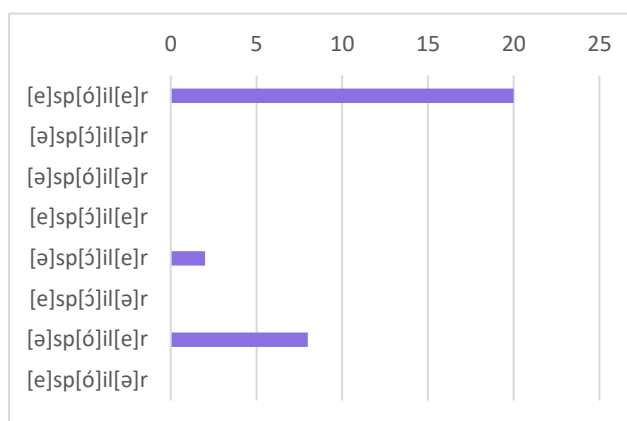
[e]sn[ó]b	6
[ə]sn[ó]b	11
[ə]sn[ó]b	1
[e]sn[ó]b	11
[Ø]sn[ó]b	1

3.3. Vocal àtona extra

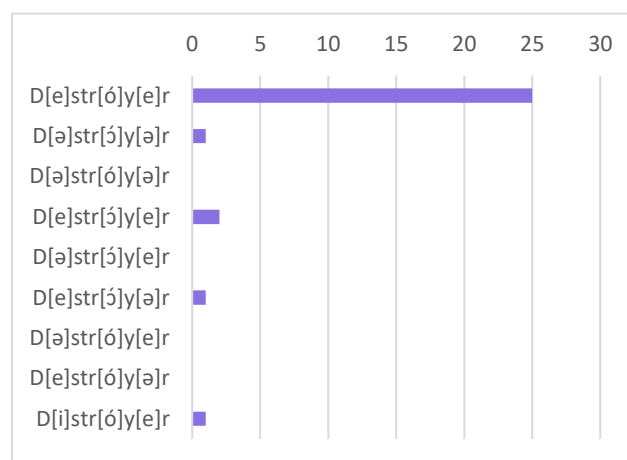
Espòiler

[e]sp[ó]il[e]r	20
[ə]sp[ó]il[ə]r	0
[ə]sp[ó]il[ə]r	0
[e]sp[ó]il[e]r	0
[ə]sp[ó]il[e]r	2
[e]sp[ó]il[ə]r	0
[ə]sp[ó]il[e]r	8
[e]sp[ó]il[ə]r	0

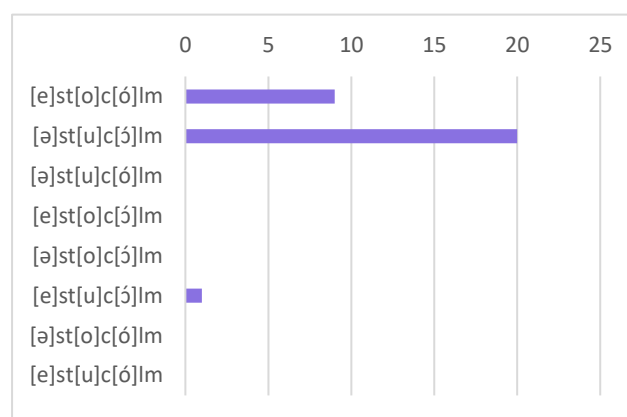
Destroyer

D[e]str[ó]y[e]r	25
D[ə]str[ó]y[ə]r	1
D[ə]str[ó]y[ə]r	0
D[e]str[ó]y[e]r	2
D[ə]str[ó]y[e]r	0
D[e]str[ó]y[ə]r	1
D[ə]str[ó]y[e]r	0
D[e]str[ó]y[ə]r	0
D[i]str[ó]y[e]r	1

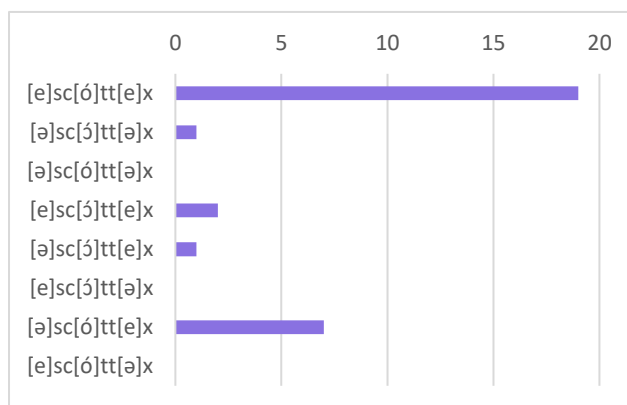
Estocolm

[e]st[o]c[ó]lm	9
[ə]st[u]c[ó]lm	20
[ə]st[u]c[ó]lm	0
[e]st[o]c[ó]lm	0
[ə]st[o]c[ó]lm	0
[e]st[u]c[ó]lm	1
[ə]st[o]c[ó]lm	0
[e]st[u]c[ó]lm	0

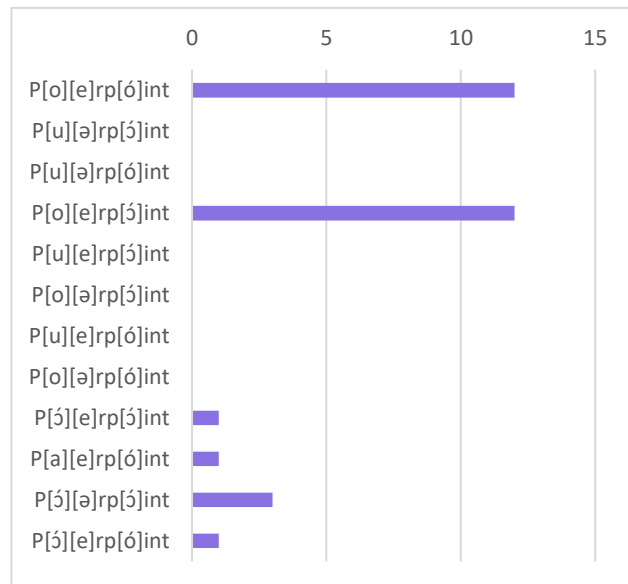
Scottex

[e]sc[ó]tt[e]x	19
[ə]sc[ó]tt[ə]x	1
[ə]sc[ó]tt[ə]x	0
[e]sc[ó]tt[e]x	2
[ə]sc[ó]tt[e]x	1
[e]sc[ó]tt[ə]x	0
[ə]sc[ó]tt[e]x	7
[e]sc[ó]tt[ə]x	0

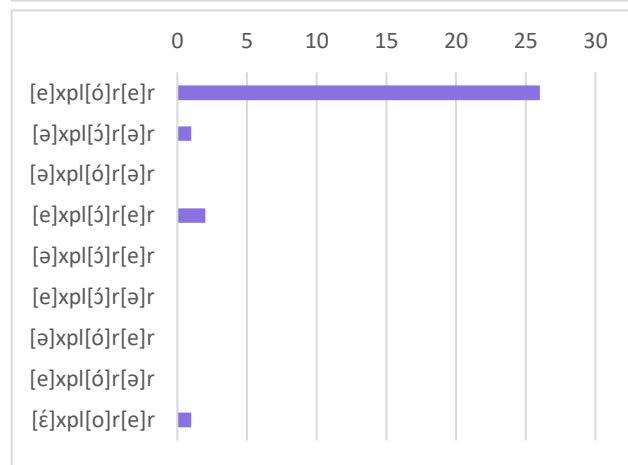
Power Point

P[o][e]rp[ó]int	12
P[u][ə]rp[ó]int	0
P[u][ə]rp[ó]int	0
P[o][e]rp[ó]int	12
P[u][e]rp[ó]int	0
P[o][ə]rp[ó]int	0
P[u][e]rp[ó]int	0
P[o][ə]rp[ó]int	0
P[ó][e]rp[ó]int	1
P[a][e]rp[ó]int	1
P[ó][ə]rp[ó]int	3
P[ó][e]rp[ó]int	1

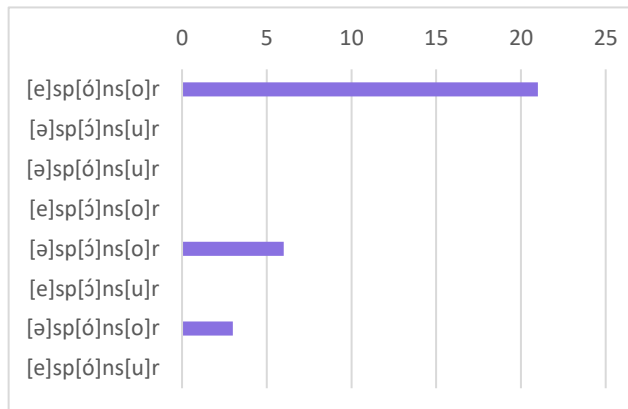
Explorer

[e]xpl[ó]r[e]r	26
[ə]xpl[ó]r[ə]r	1
[ə]xpl[ó]r[ə]r	0
[e]xpl[ó]r[e]r	2
[ə]xpl[ó]r[e]r	0
[e]xpl[ó]r[ə]r	0
[ə]xpl[ó]r[e]r	0
[e]xpl[ó]r[ə]r	0
[é]xpl[o]r[e]r	1

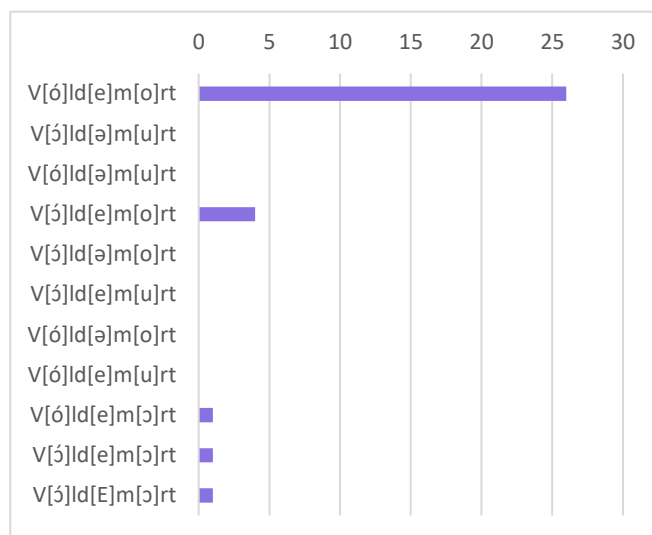
Espònsor

[e]sp[ó]ns[o]r	21
[ə]sp[ó]ns[u]r	0
[ə]sp[ó]ns[u]r	0
[e]sp[ó]ns[o]r	0
[ə]sp[ó]ns[o]r	6
[e]sp[ó]ns[u]r	0
[ə]sp[ó]ns[o]r	3
[e]sp[ó]ns[u]r	0

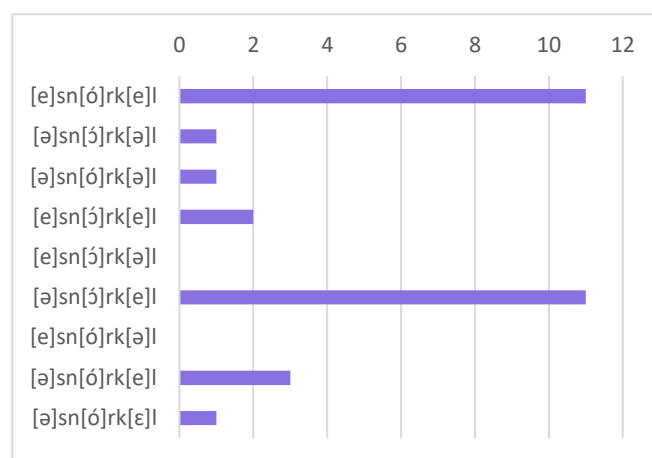
Voldemort

V[ó]ld[e]m[o]rt	26
V[ó]ld[ə]m[u]rt	0
V[ó]ld[ə]m[u]rt	0
V[ó]ld[e]m[o]rt	4
V[ó]ld[ə]m[o]rt	0
V[ó]ld[e]m[u]rt	0
V[ó]ld[ə]m[o]rt	0
V[ó]ld[e]m[u]rt	0
V[ó]ld[e]m[ɔ]rt	1
V[ó]ld[e]m[ɔ]rt	1
V[ó]ld[E]m[ɔ]rt	1

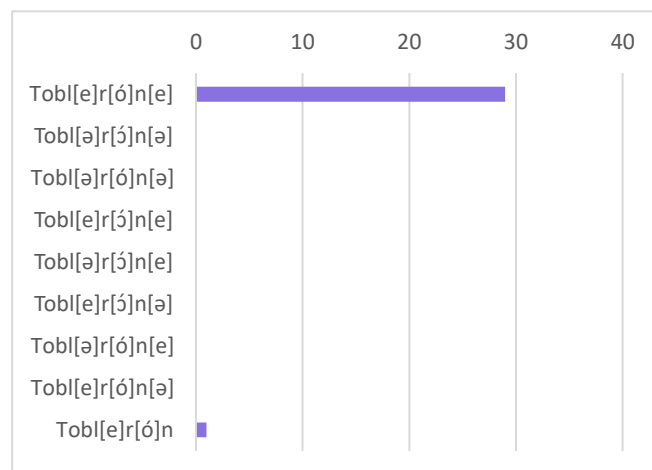
Snorkel

[e]sn[ó]rk[e]l	11
[ə]sn[ó]rk[ə]l	1
[ə]sn[ó]rk[ə]l	1
[e]sn[ó]rk[e]l	2
[e]sn[ó]rk[ə]l	0
[ə]sn[ó]rk[e]l	11
[e]sn[ó]rk[ə]l	0
[ə]sn[ó]rk[e]l	3
[ə]sn[ó]rk[ɛ]l	1

Toblerone

Tobl[e]r[ó]n[e]	29
Tobl[ə]r[ó]n[ə]	0
Tobl[ə]r[ó]n[ə]	0
Tobl[e]r[ó]n[e]	0
Tobl[ə]r[ó]n[e]	0
Tobl[e]r[ó]n[ə]	0
Tobl[ə]r[ó]n[e]	0
Tobl[e]r[ó]n[ə]	0
Tobl[e]r[ó]n	1

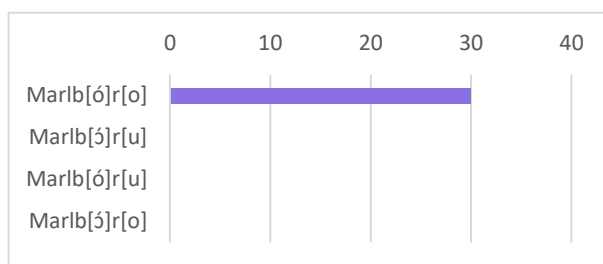

4. Context amb vocal mitjana posterior tònica i posterior àtona

4.1. Àtona en posició posttònica

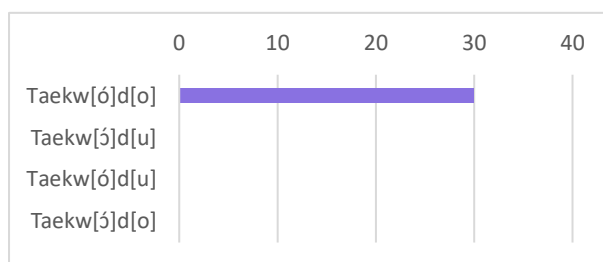
Marlboro

Marlb[ó]r[o]	30
Marlb[ó]r[u]	0
Marlb[ó]r[u]	0
Marlb[ó]r[o]	0

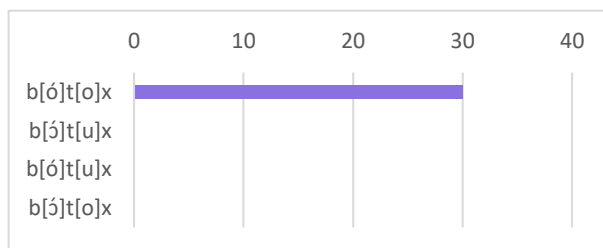
Taekwondo

Taekw[ó]d[o]	30
Taekw[ó]d[u]	0
Taekw[ó]d[u]	0
Taekw[ó]d[o]	0

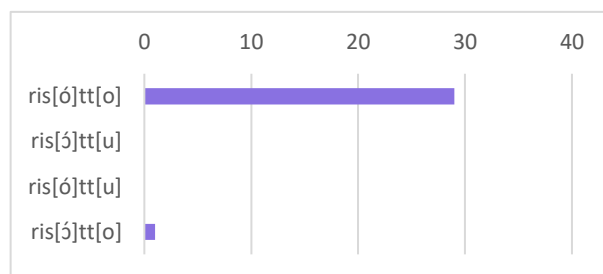
Bòtox

b[ó]t[o]x	30
b[ó]t[u]x	0
b[ó]t[u]x	0
b[ó]t[o]x	0

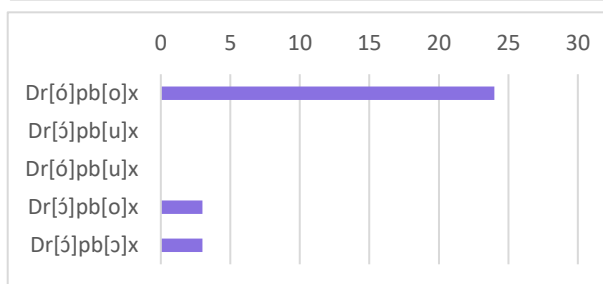
Risotto

ris[ó]tt[o]	29
ris[ó]tt[u]	0
ris[ó]tt[u]	0
ris[ó]tt[o]	1

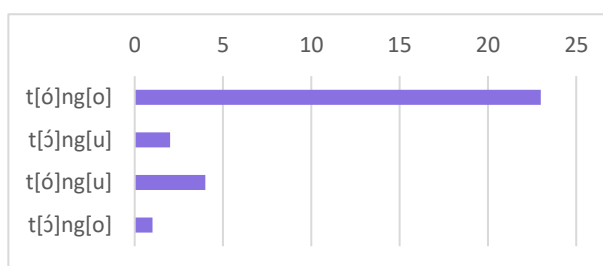
Dropbox

Dr[ó]pb[o]x	24
Dr[ó]pb[u]x	0
Dr[ó]pb[u]x	0
Dr[ó]pb[o]x	3
Dr[ó]pb[ɔ]x	3

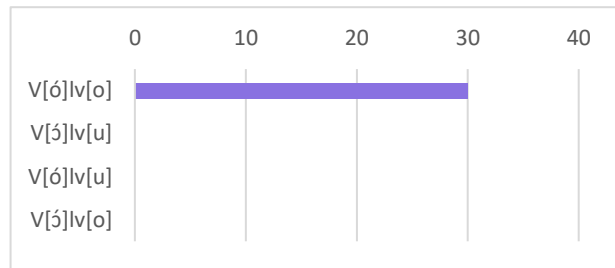
Tongo

t[ó]ng[o]	23
t[ó]ng[u]	2
t[ó]ng[u]	4
t[ó]ng[o]	1

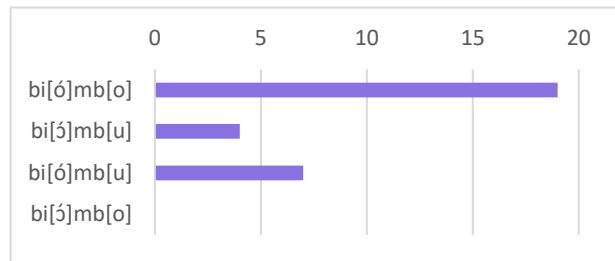

Volvo

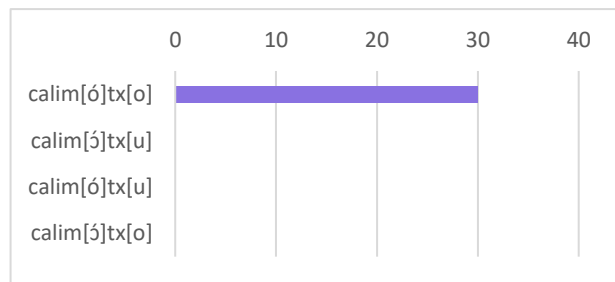
V[ó]lv[o]	30
V[ó]lv[u]	0
V[ó]lv[u]	0
V[ó]lv[o]	0

Biombo

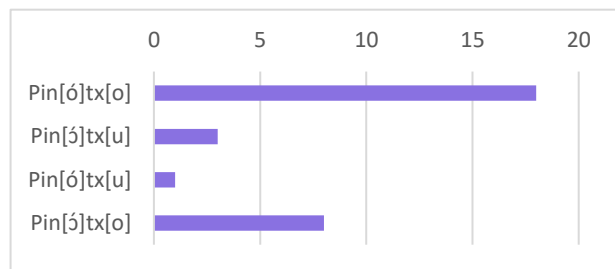
bi[ó]mb[o]	19
bi[ó]mb[u]	4
bi[ó]mb[u]	7
bi[ó]mb[o]	0

Calimotxo

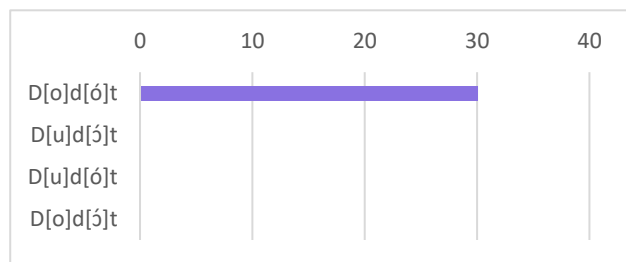
calim[ó]tx[o]	30
calim[ó]tx[u]	0
calim[ó]tx[u]	0
calim[ó]tx[o]	0

Pinotxo

Pin[ó]tx[o]	18
Pin[ó]tx[u]	3
Pin[ó]tx[u]	1
Pin[ó]tx[o]	8

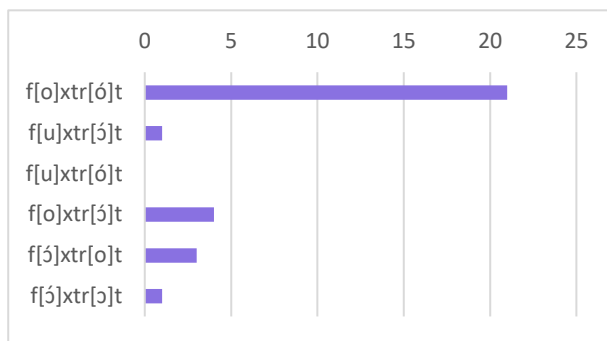
4.2. Àtona en posició pretònica**Dodot**

D[o]d[ó]t	30
D[u]d[ó]t	0
D[u]d[ó]t	0
D[o]d[ó]t	0

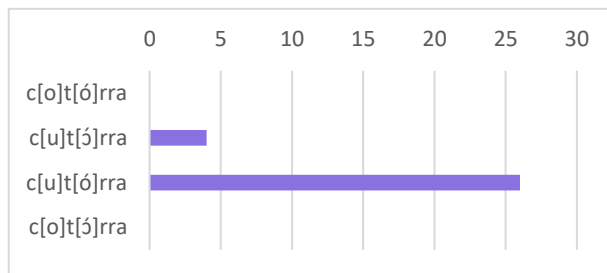
Foxtrot

f[o]xtr[ó]t	21
f[u]xtr[ó]t	1
f[u]xtr[ó]t	0
f[o]xtr[ó]t	4
f[ó]xtr[o]t	3
f[ó]xtr[o]t	1

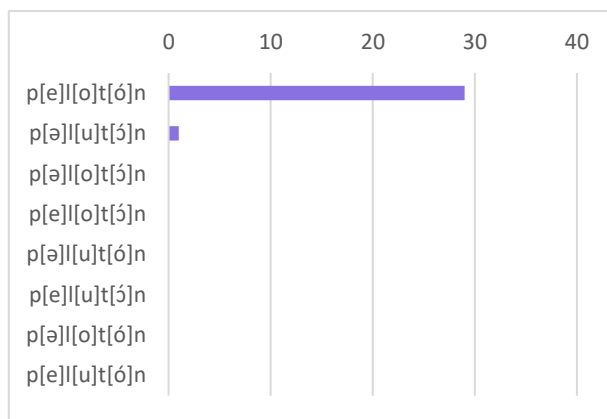
Cotorra

c[o]t[ó]rra	0
c[u]t[ó]rra	4
c[u]t[ó]rra	26
c[o]t[ó]rra	0

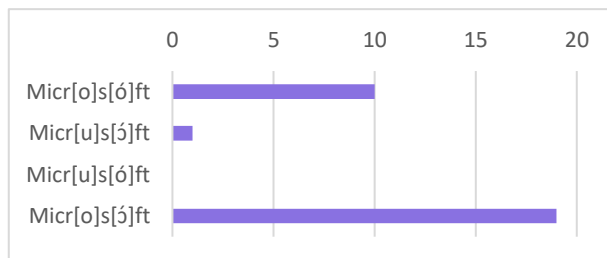
Pelotón

p[e]l[o]t[ó]n	29
p[ə]l[u]t[ó]n	1
p[ə]l[o]t[ó]n	0
p[e]l[o]t[ó]n	0
p[ə]l[u]t[ó]n	0
p[e]l[u]t[ó]n	0
p[ə]l[o]t[ó]n	0
p[e]l[u]t[ó]n	0

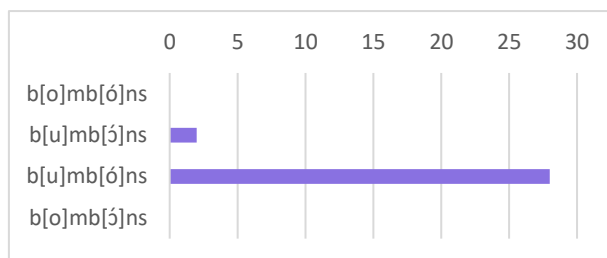
Microsoft

Micr[o]s[ó]ft	10
Micr[u]s[ó]ft	1
Micr[u]s[ó]ft	0
Micr[o]s[ó]ft	19

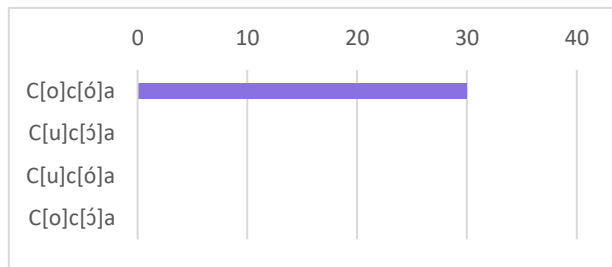
Bombons

b[o]mb[ó]ns	0
b[u]mb[ó]ns	2
b[u]mb[ó]ns	28
b[o]mb[ó]ns	0

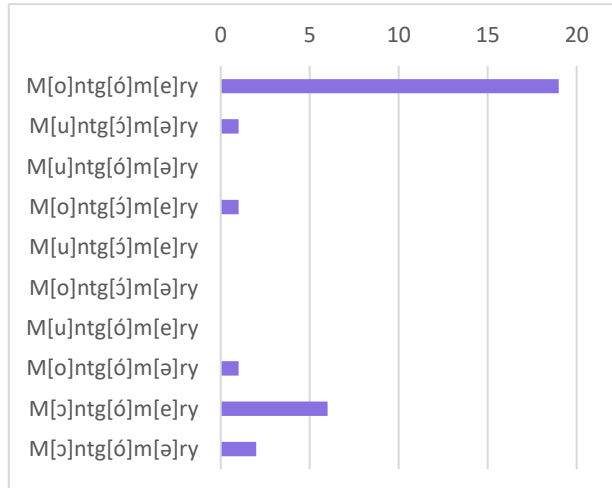
Cocoa

C[o]c[ó]a	30
C[u]c[ó]a	0
C[u]c[ó]a	0
C[o]c[ó]a	0

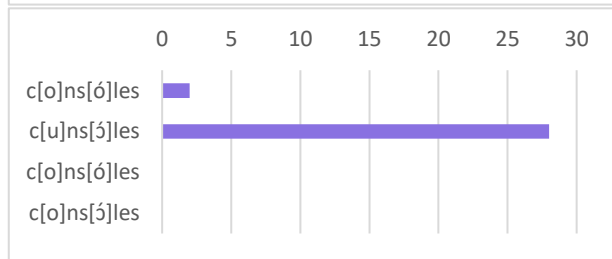
Montgomery

M[o]ntg[ó]m[e]ry	19
M[u]ntg[ó]m[ə]ry	1
M[u]ntg[ó]m[ə]ry	0
M[o]ntg[ó]m[e]ry	1
M[u]ntg[ó]m[e]ry	0
M[o]ntg[ó]m[ə]ry	0
M[u]ntg[ó]m[e]ry	0
M[o]ntg[ó]m[ə]ry	1
M[ɔ]ntg[ó]m[e]ry	6
M[ɔ]ntg[ó]m[ə]ry	2

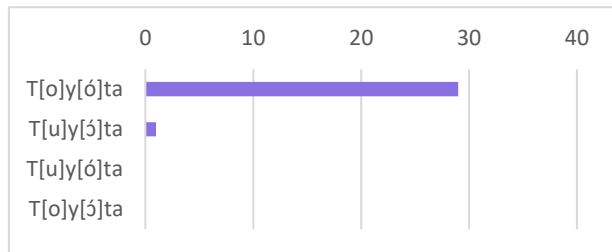
Consoles

c[o]ns[ó]les	2
c[u]ns[ó]les	28
c[o]ns[ó]les	0
c[o]ns[ó]les	0

Toyota

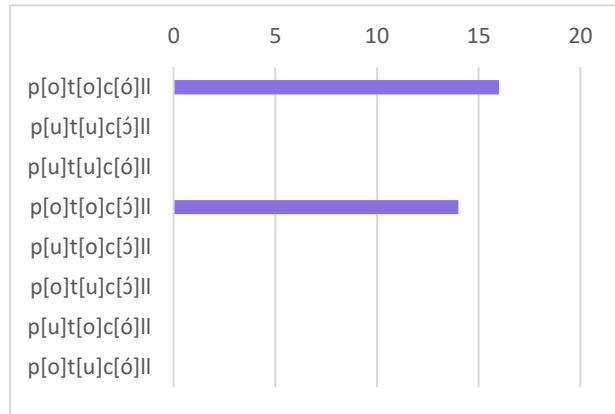
T[o]y[ó]ta	29
T[u]y[ó]ta	1
T[u]y[ó]ta	0
T[o]y[ó]ta	0

4.3. Vocal àtona extra

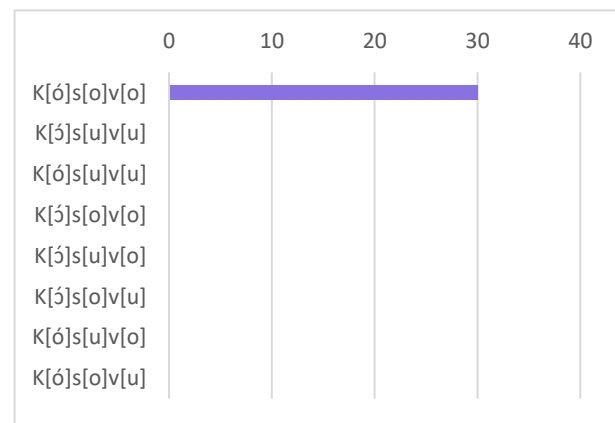
Photocall

p[o]t[o]c[ó]ll	16
p[u]t[u]c[ó]ll	0
p[u]t[u]c[ó]ll	0
p[o]t[o]c[ó]ll	14
p[u]t[o]c[ó]ll	0
p[o]t[u]c[ó]ll	0
p[u]t[o]c[ó]ll	0
p[o]t[u]c[ó]ll	0

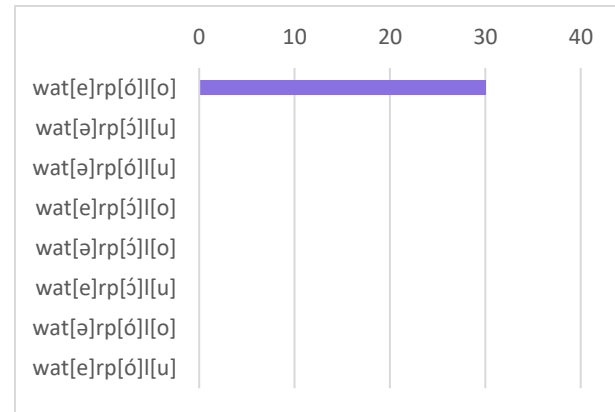
Kosovo

K[ó]s[o]v[o]	30
K[ó]s[u]v[u]	0
K[ó]s[u]v[u]	0
K[ó]s[o]v[o]	0
K[ó]s[u]v[o]	0
K[ó]s[o]v[u]	0
K[ó]s[u]v[o]	0
K[ó]s[u]v[u]	0
K[ó]s[o]v[u]	0

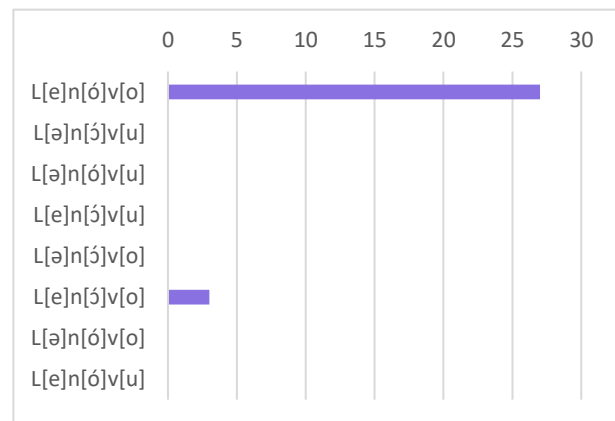
Waterpolo

wat[e]rp[ó]ll[o]	30
wat[ə]rp[ó]ll[u]	0
wat[ə]rp[ó]ll[u]	0
wat[e]rp[ó]ll[o]	0
wat[ə]rp[ó]ll[o]	0
wat[e]rp[ó]ll[u]	0
wat[ə]rp[ó]ll[o]	0
wat[e]rp[ó]ll[u]	0

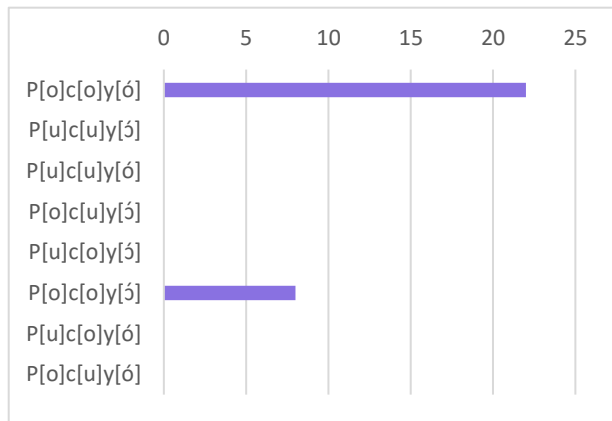
Lenovo

L[e]n[ó]v[o]	27
L[ə]n[ó]v[u]	0
L[ə]n[ó]v[u]	0
L[e]n[ó]v[u]	0
L[ə]n[ó]v[o]	0
L[e]n[ó]v[o]	3
L[ə]n[ó]v[o]	0
L[e]n[ó]v[u]	0

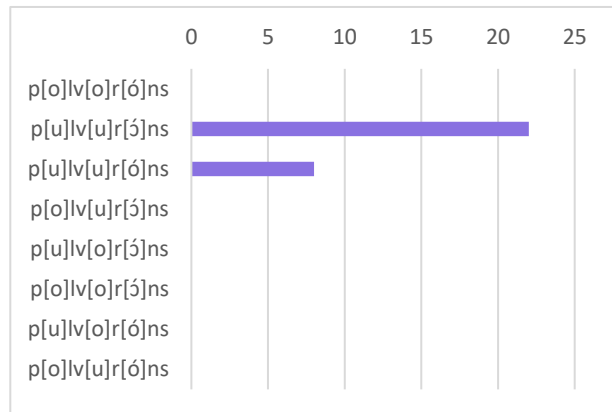
Pocoyó

P[o]c[o]y[ó]	22
P[u]c[u]y[ó]	0
P[u]c[u]y[ó]	0
P[o]c[u]y[ó]	0
P[u]c[o]y[ó]	0
P[o]c[o]y[ó]	8
P[u]c[o]y[ó]	0
P[o]c[u]y[ó]	0

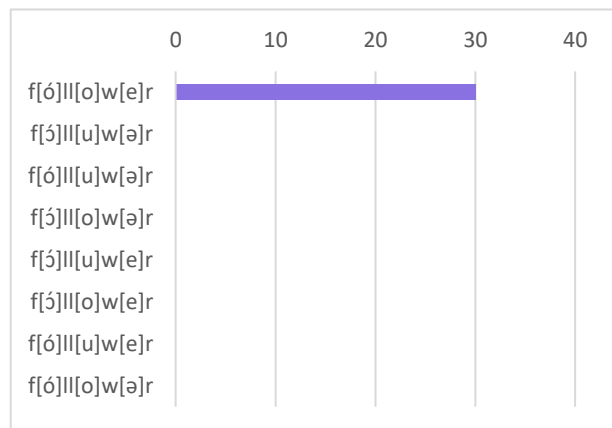
Polvorons

p[o]lv[o]r[ó]ns	0
p[u]lv[u]r[ó]ns	22
p[u]lv[u]r[ó]ns	8
p[o]lv[u]r[ó]ns	0
p[u]lv[o]r[ó]ns	0
p[o]lv[o]r[ó]ns	0
p[u]lv[o]r[ó]ns	0
p[o]lv[u]r[ó]ns	0

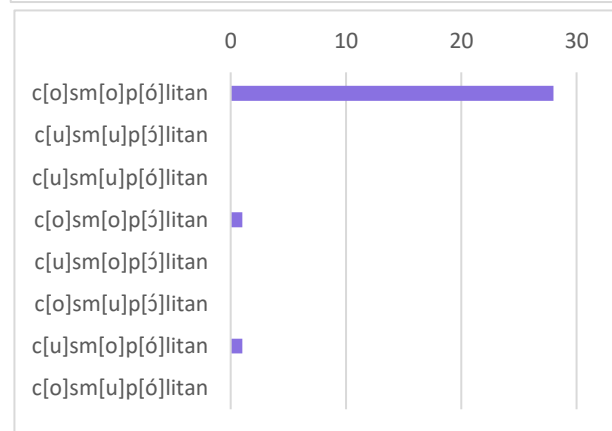
Follower

f[ó]ll[o]w[e]r	30
f[ó]ll[u]w[ə]r	0
f[ó]ll[u]w[ə]r	0
f[ó]ll[o]w[ə]r	0
f[ó]ll[u]w[e]r	0
f[ó]ll[o]w[e]r	0
f[ó]ll[u]w[e]r	0
f[ó]ll[o]w[ə]r	0

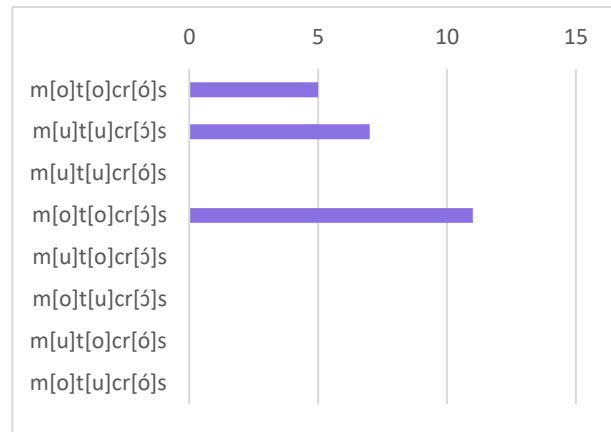
Cosmopolitan

c[o]sm[o]p[ó]litan	28
c[u]sm[u]p[ó]litan	0
c[u]sm[u]p[ó]litan	0
c[o]sm[o]p[ó]litan	1
c[u]sm[o]p[ó]litan	0
c[o]sm[u]p[ó]litan	0
c[u]sm[o]p[ó]litan	1
c[o]sm[u]p[ó]litan	0

Motocròs

m[o]t[o]cr[ó]s	5
m[u]t[u]cr[ó]s	7
m[u]t[u]cr[ó]s	0
m[o]t[o]cr[ó]s	11
m[u]t[o]cr[ó]s	0
m[o]t[u]cr[ó]s	0
m[u]t[o]cr[ó]s	0
m[o]t[u]cr[ó]s	0

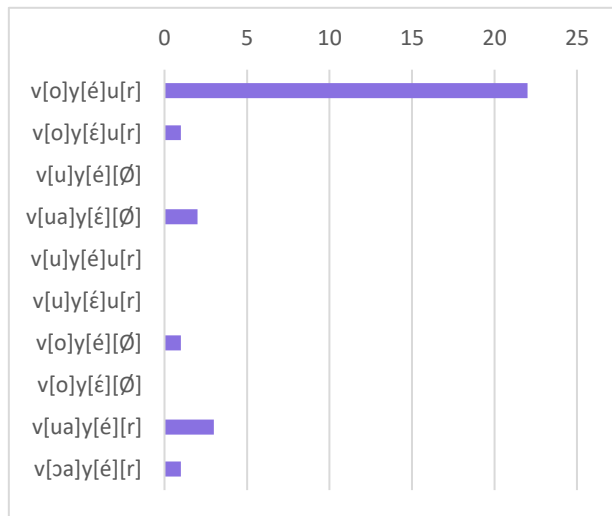

5. Context susceptible a la reducció vocàlica i l'elisió de ròtica final en síl·laba tònica

En aquest cas cada patró possible compta amb dues formulacions, ja que s'ha inclòs la diferenciació entre la producció oberta i la tancada de les vocals mitjanes en posició tònica. Així doncs, el Patró 1 que implica la no aplicació dels dos processos en qüestió (reducció vocàlica i elisió de ròtica final en síl·laba tònica), resta desglossat en pr[e]mi[é][r] i pr[e]mi[é][r], per exemple. Succeeix el mateix amb la resta de patrons.

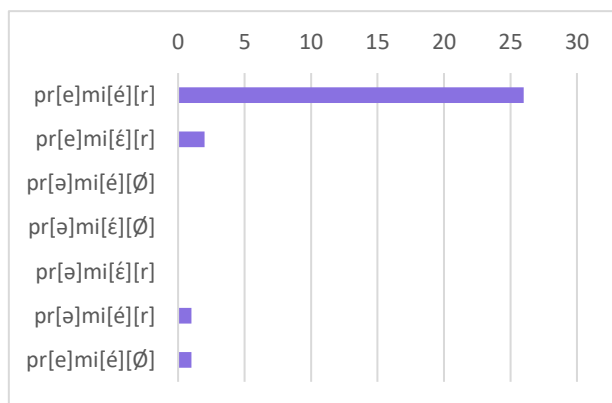
Voyeur

v[o]y[é]u[r]	22
v[o]y[é]u[r]	1
v[u]y[é][Ø]	0
v[ua]y[é][Ø]	2
v[u]y[é]u[r]	0
v[u]y[é]u[r]	0
v[o]y[é][Ø]	1
v[o]y[é][Ø]	0
v[ua]y[é][r]	3
v[ɔa]y[é][r]	1

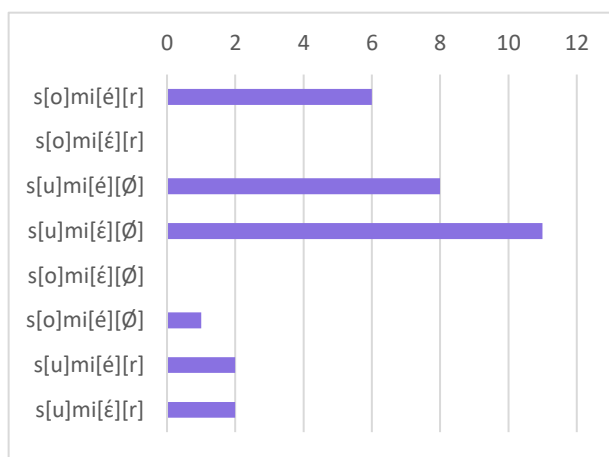
Premier

pr[e]mi[é][r]	26
pr[e]mi[é][r]	2
pr[ə]mi[é][Ø]	0
pr[ə]mi[é][Ø]	0
pr[ə]mi[é][r]	0
pr[ə]mi[é][r]	1
pr[e]mi[é][Ø]	1

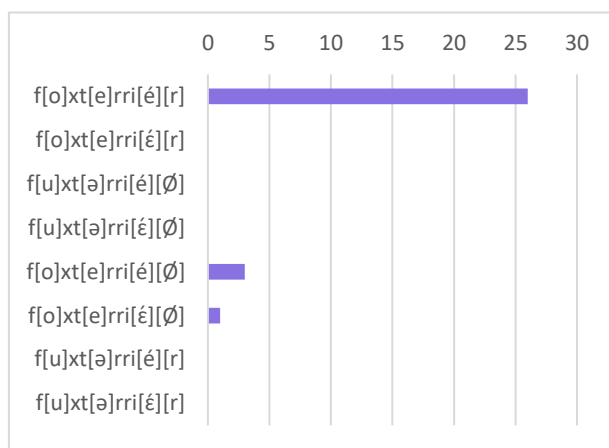
Somier

s[o]mi[é][r]	6
s[o]mi[é][r]	0
s[u]mi[é][∅]	8
s[u]mi[é][∅]	11
s[o]mi[é][∅]	0
s[o]mi[é][∅]	1
s[u]mi[é][r]	2
s[u]mi[é][r]	2

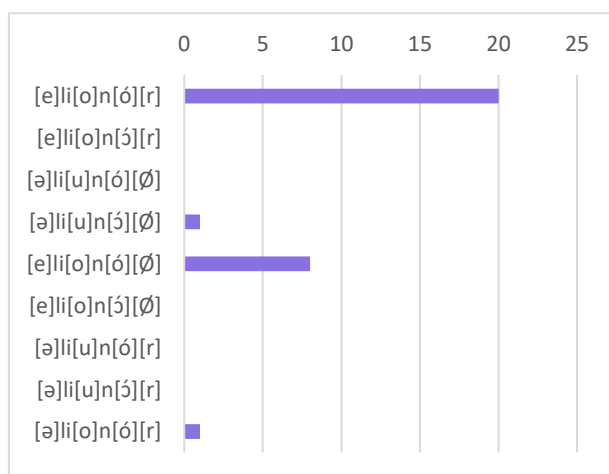
Fox terrier

f[o]xt[e]rri[é][r]	26
f[o]xt[e]rri[é][r]	0
f[u]xt[ə]rri[é][∅]	0
f[u]xt[ə]rri[é][∅]	0
f[o]xt[e]rri[é][∅]	3
f[o]xt[e]rri[é][∅]	1
f[u]xt[ə]rri[é][r]	0
f[u]xt[ə]rri[é][r]	0

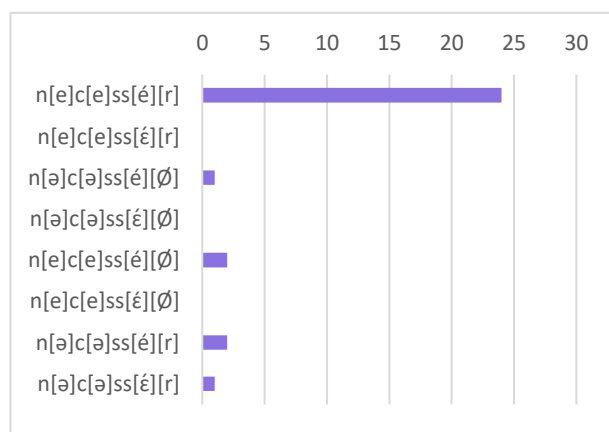
Elionor

[e]li[o]n[ó][r]	20
[e]li[o]n[ó][r]	0
[ə]li[u]n[ó][∅]	0
[ə]li[u]n[ó][∅]	1
[e]li[o]n[ó][∅]	8
[e]li[o]n[ó][∅]	0
[ə]li[u]n[ó][r]	0
[ə]li[u]n[ó][r]	0
[ə]li[o]n[ó][r]	1

Necesser

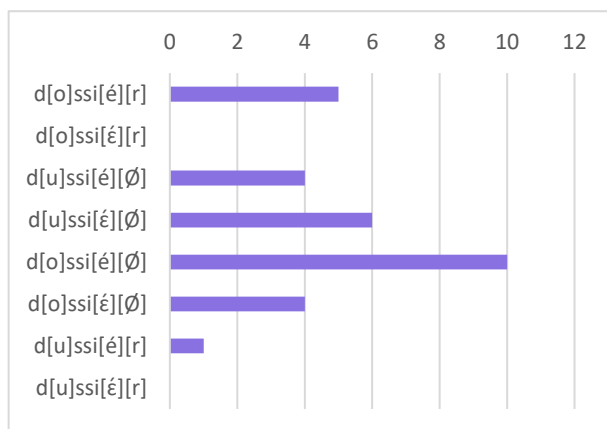
n[e]c[e]ss[é][r]	24
n[e]c[e]ss[é][r]	0
n[ə]c[ə]ss[é][∅]	1
n[ə]c[ə]ss[é][∅]	0
n[e]c[e]ss[é][∅]	2
n[e]c[e]ss[é][∅]	0
n[ə]c[ə]ss[é][r]	2
n[ə]c[ə]ss[é][r]	1

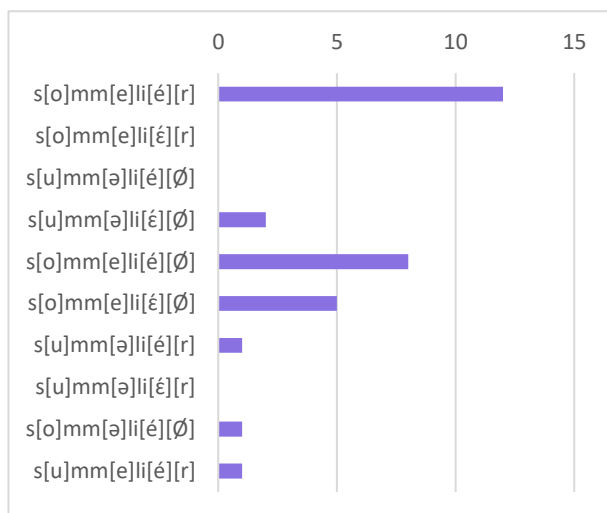
Dossier

d[o]ssi[é][r]	5
d[o]ssi[é][r]	0
d[u]ssi[é][Ø]	4
d[u]ssi[é][Ø]	6
d[o]ssi[é][Ø]	10
d[o]ssi[é][Ø]	4
d[u]ssi[é][r]	1
d[u]ssi[é][r]	0

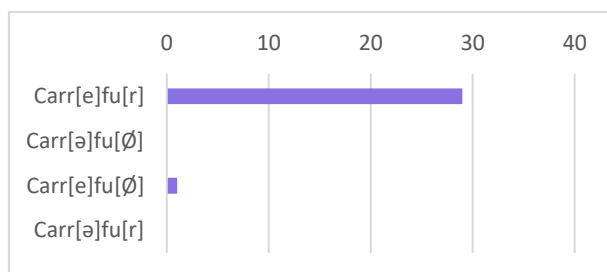
Sommelier

s[o]mm[e]li[é][r]	12
s[o]mm[e]li[é][r]	0
s[u]mm[ə]li[é][Ø]	0
s[u]mm[ə]li[é][Ø]	2
s[o]mm[e]li[é][Ø]	8
s[o]mm[e]li[é][Ø]	5
s[u]mm[ə]li[é][r]	1
s[u]mm[ə]li[é][r]	0
s[o]mm[ə]li[é][Ø]	1
s[u]mm[e]li[é][r]	1

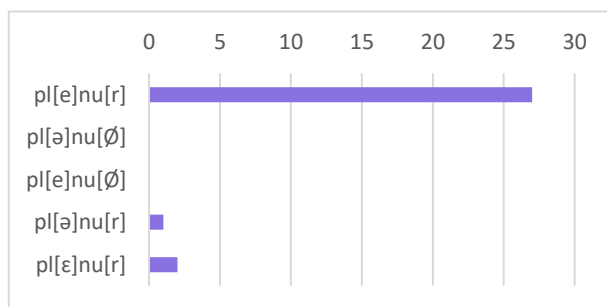
Carrefour

Carr[e]fu[r]	29
Carr[ə]fu[Ø]	0
Carr[e]fu[Ø]	1
Carr[ə]fu[r]	0

Plenur

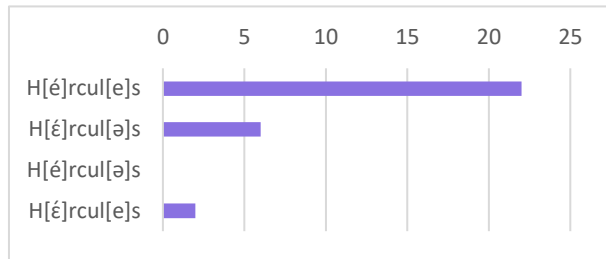
pl[e]nu[r]	27
pl[ə]nu[Ø]	0
pl[e]nu[Ø]	0
pl[ə]nu[r]	1
pl[ε]nu[r]	2

6. Mots esdrúixols

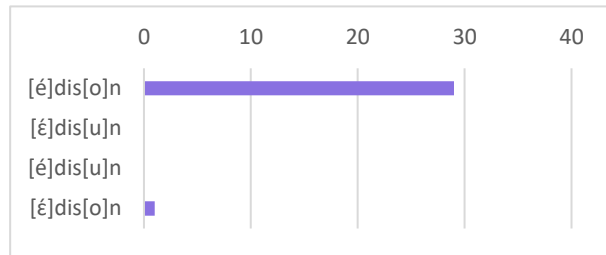
Hèrcules

H[é]rcul[e]s	22
H[é]rcul[ə]s	6
H[é]rcul[ə]s	0
H[é]rcul[e]s	2

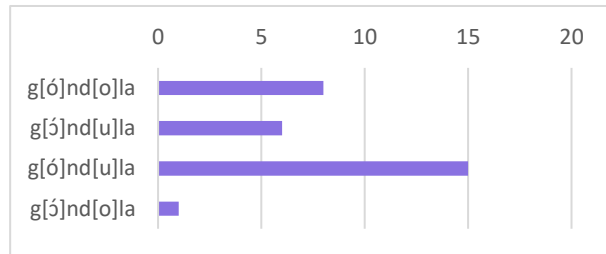
Edison

[é]dis[o]n	29
[é]dis[u]n	0
[é]dis[u]n	0
[é]dis[o]n	1

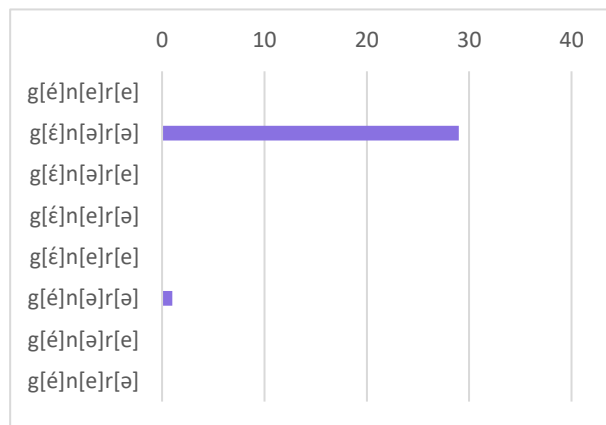
Góndola

g[ó]nd[o]la	8
g[ó]nd[u]la	6
g[ó]nd[u]la	15
g[ó]nd[o]la	1

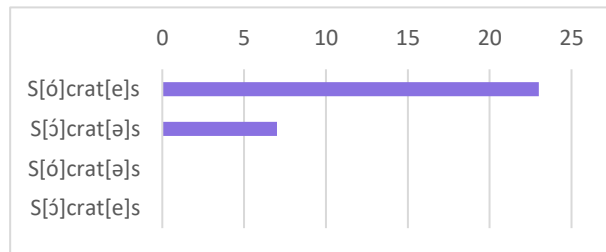
Gènere

g[é]n[e]r[e]	0
g[é]n[ə]r[ə]	29
g[é]n[ə]r[e]	0
g[é]n[e]r[ə]	0
g[é]n[e]r[e]	0
g[é]n[e]r[e]	0
g[é]n[ə]r[ə]	1
g[é]n[ə]r[e]	0
g[é]n[e]r[ə]	0

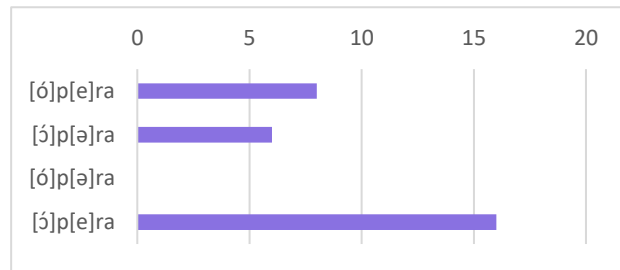
Sòcrates

S[ó]crat[e]s	23
S[ó]crat[ə]s	7
S[ó]crat[ə]s	0
S[ó]crat[e]s	0

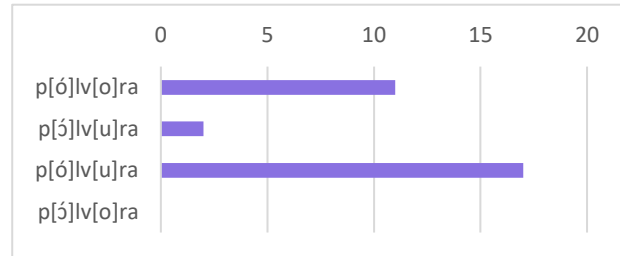
Òpera

[ó]p[e]ra	8
[ó]p[ə]ra	6
[ó]p[ə]ra	0
[ó]p[e]ra	16

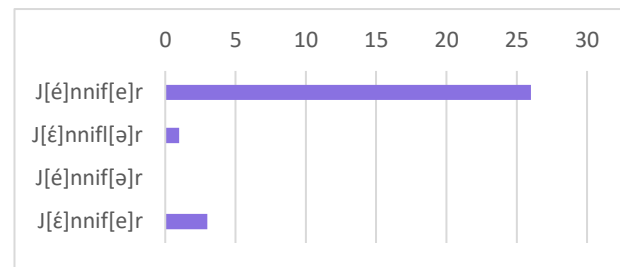
Pólvora

p[ó]lv[o]ra	11
p[ó]lv[u]ra	2
p[ó]lv[u]ra	17
p[ó]lv[o]ra	0

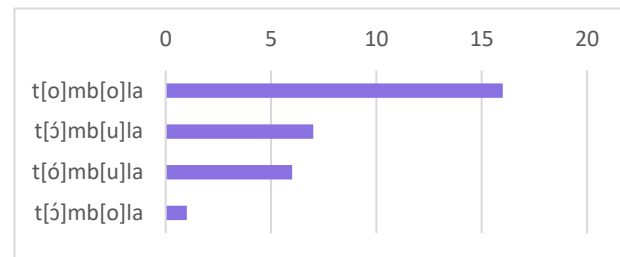
Jennifer

J[é]nnif[e]r	26
J[é]nnifl[ə]r	1
J[é]nnif[ə]r	0
J[é]nnif[e]r	3

Tómbola

t[o]mb[o]la	16
t[ó]mb[u]la	7
t[ó]mb[u]la	6
t[ó]mb[o]la	1

Hipòtesi

hip[ó]t[e]si	4
hip[ó]t[ə]si	22
hip[ó]t[ə]si	0
hip[ó]t[e]si	4

